T.C
VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

NATÜRALİZM'İN JACK LONDON'IN ESERLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZIRLAYAN
Tekin KOCAMAN

DANIŞMAN
Dr. Öğr. Ü. Zeki EDİS

VAN-2019

KABUL VE ONAY SAYFASI

Tekin KOCAMAN tarafından hazırlanan "**NATÜRALİZM'İN JACK LONDON'IN ESERLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ**" adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından OY BİRLİĞİ / OY ÇOKLUĞU ile Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.	
Danışman:Dr. ÖğretimÜyesi: Zeki EDİS İngiliz Dili ve Edebiyatı, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	....
Başkan: Dr.Öğretim Üyesi:Fırat YILDIZ İngiliz Dili ve Edebiyatı, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	....
Üye: Dr. Öğretim Üyesi: Emrullah ŞEKER Batı Dilleri ve Edebiyatı, Bitlis Eren Üniversitesi Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyor7um	....
Yedek Üye: İngiliz Dili ve Edebiyatı, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	....
Yedek Üye: Üye: Batı Dilleri ve Edebiyatı, Bitlis Eren Üniversitesi Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum	....
TezSavunmaTarihi:	
Jüri tarafından kabul edilen bu tezin Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirdiğini ve imzaların sahiplerine ait olduğunu onaylıyorum. .... Doç. Dr. Bekir KOÇLAR Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü	

ETİK BEYAN SAYFASI

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü **Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında;**

- Tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Tez çalışmasında yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- Bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu

bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim. 04.11.2019

Tekin KOCAMAN

STATE OF NON-PLAGIARISM

I hereby declare that all the information in this thesis has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all the materials and results are not original to this work.

Tekin KOCAMAN

(Yüksek Lisans Tezi)
Tekin KOCAMAN
VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
Ekim, 2019

NATÜRALİZM'İN JACK LONDON'IN ESERLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

ÖZET

Bu çalışma Amerikan edebiyatının önemli yazarlarından Jack London ve natüralizm ile ilgilidir. London'ın eserlerinde natüralizmin etkisi ve realist öğelerbulunmaktadır. Jack London Amerikan Edebiyatına yeni bir soluk kazandırmıştır. Abartılı ve süslü bir anlayış yerine daha akıcı, sade ve realist bir sanat anlayışını benimsemiştir. Bu nedenle eserleri geniş kitleler tarafından benimsenmiştir. Londonçok sayıda eser vermesine ve edebiyat dünyasına yaptığı bunca katkıya rağmen, dünya edebiyatında hak ettiği yerin çok uzağındadır. Oldukça zorlu bir yaşam geçirmiş olan London bütün eserlerinde bunu dışa yansıtmıştır. Bilinçaltında bu zorlu yaşamın izleri önemli bir yer kaplamıştır. Daha sonra bu eserlerin satışından çok para kazandı. Jack London'ın karşılaştığı zorluklar onu olgunlaştırmış vezorlu yaşamı eserlerini yazması için iyi bir zemin oluşturmuştur.Önemli eserleri doğada yaşam ve hayatta kalma mücadelesi ile ilgili olmuştur.Bu sebeptenyirminci yüzyıl edebiyatının en önemli natüralist yazarlarındandır. London'ın siyasiolarak farklı düşünceye sahip olması onun için büyük problem olmuştur. İlk dönem romanlarında hep doğada yaşanan zorlu ve acımasız yaşamları anlatmış ve bu eserlerinde genellikle hayvan karakterleri önemli rolleralmıştır. Doğada ayakta kalmanın ne kadar zor ve dayanılmaz olduğunu eserlerinde hep vurgulamıştır. Güçlü olan yaşamını devam ettirdiği zayıf olanın ise hayatta kalma savaşını kaybettiğiçok yalın bir dille eserlerinde anlatmıştır. Eserlerindeki karakterler birbirlerine karşı acımasız ve birbirlerini yok etmek için fırsat kollamaktadırlar. Jack London sosyalizmden etkilenmiş ve bunu bazı eserlerinde de yansıtmıştır. İnsanlar arasındaki gelir adaletsizliğini vurgulamaktan hiç bir zaman kaçınmamıştır. İşçi sınıfının yaşadığı sorunlar, sınıf çatışması, yoksulluk, açlık gibi temalara bazı eserlerinde değinmiştir. Bu çalışmanın amacı Jack

London ve fikirleri hakkında yazılanları inceleyerek onun siyasi, edebi duruşunu sorgulamaktır.

Anahtar Kelimeler **:** Natüralizm,Realizm, Doğa,Sosyalizm, Yoksulluk
Sayfa Adedi **:** IX+111
Tez Danışmanı **:** Dr. Öğr.Üyesi Zeki EDİS

(MA Thesis)

Tekin KOCAMAN
VAN YÜZÜNCÜ YIL UNIVERSITY
INSTITUTE OF SOCIAL SCIENCES

THE INFLUENCE OF NATURALISMON JACK LONDON’S WORKS

October, 2019

ABSTRACT

Our thesis is about Jack London, one of the most important and most influential writers of American literature, and the naturalism in his works and there are also realist elements in his works. Jack London brought a new breath to American literature. Instead of exaggerated and preciosity, he has adopted a more fluent, simple and realist understanding of art. For this reason, his works have been adopted by wide masses. Despite his numerous works and contributions to the world of literature, London is far from the place he deserves in world literature. London has gone through a very challenging life and has reflected this in all his works. In his subconscious, the traces of this difficult life occupy an important place. Then, he made a lot of money from the sale of these works. Jack London's difficulties matured him and his difficult life provided a good basis for his writing. His important works have been related to the struggle for survival and life in nature. For this reason, he is one of the most important naturalist writers of twentieth-century literature. The fact that London has a different political thought has been a big problem for him. In his early novels, he always described the difficult and cruel life in nature and in these works, generally the animal characters played an important role. He has always emphasized how difficult and unbearable it is to survive in nature. He explained in his works in a very simple language, in which the strong survive and the weak lose the battle for survival. The characters in his work are cruel to each other and look for opportunities to destroy each other. Jack London was influenced by socialism and reflected this in some of his works. Jack London, who has always opposed the injustice of income among people, has never refrained from emphasizing this. In some of his works, he touches on the problems of the working class, class conflict, poverty, and hunger. In this thesis, we will examine what is written about Jack London and his ideas and question his political and literary stance.

Keywords:Jack London, Naturalism, Realism, Nature, American Literature, Socialism, Poverty

Quantity of Page : IX+111

Scientific Director : Dr. Öğr. Üyesi Zeki EDİS

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR

Tez araştırmamın ve yazımının gerçekleşmesinde büyük katkıları olan, yardım ve rehberliğini esirgemeyen çok kıymetli danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Zeki EDİS'e en içten saygılarımı ve teşekkürlerimi sunarım. Tez çalışmam süresince değerli desteğini bana gösteren Beni her zaman cesaretlendiren, zorluklara karşı direnmem için bana güç veren canım eşim Zeynep KOCAMAN'a minnettarım. Tez yazımım boyunca bana moral veren, ihtiyacım olan her an yanımda olan sevgili arkadaşım Ahmet ÖZKAN'a teşekkürü bir borç bilirim.

Tekin KOCAMAN

GİRİŞ

Yazdığı roman, hikâye ve tiyatro eserleri natüralist ve realist akımı için önemli birer çalışma olan Jack London Amerikan edebiyatının 20. Yüzyılındaki önemli yazarlarından biridir.Gençliğinde çok farklı yerleri gezerek birçok deneyim elde etmesininetkileri eserlerinde açık bir şekilde görünmektedir. İnsanların ve kendisinin zorlu yaşamı onu derinden etkilemiştir. Oldukça üretken bir yazar olan London'ın birçok farklı türden eser yazması onu genç yaşta büyük üne kavuşturmuş ve eserleri çeşitli dillere çevrilmiştir. Amerika ve Avrupa'da en çok okunan yazarlardan bir olmayı başarmıştır. Kısa sürede popüler olan yazar bu popülerliğini çeşitli dergilerde yazdığı hikâyelerine borçludur. Kendi dönemindeki yazarlara nazaran daha yüksek gelir elde eden bir yazar olmuştur. London, eserlerinde genellikle toplumun en alt tabakasındaki insanların yaşam mücadelelerini konu edinmiştir. Yaşadığı devir dünyada ve Amerika'da büyük buhran döneminin ve ekonomik durgunluğun olduğu dönemdir. İşsizliğin ve açlığın had safhada olduğu bu dönemde insanların ancak günün birinde zengin olma hayali yaşama sıkı bir şekilde tutunmalarını sağlamaktadır. Bu nedenle Kanada'nın kuzeyi ve Alaska bölgesinde altın bulunması insanların hayatlarında önemli değişikliğe neden olmuş ve altına hücum dönemi başlamış olup binlerce insan altın bulma ümidiyle kuzeye akın etmiştir. Jack London da buradaki yaşam mücadelesini genellikle hayvan karakterler üzerinden kurgulayıp yazmıştır.

Jack London'ı bir hikâyeci, bir romancı, deneme yazarı ve ideolog olarak görebiliriz. V*ahşetin Çağrısı, Beyaz Diş, Deniz Kurdu*, *Ateş Yakmak* ve *Adem'den Önce* eserleri yayımlandığı dönemde ilgi uyandırmış çalışmalardır. London'ın eserleri Amerikan Edebiyatı için de önemlibir yer teşkil etmektedir. Eserler yayımlandığı dönemi gerçekçi bir şekilde yansıtmaktadır. Bu eserler tema olarak birbirlerine yakındır. Hem kendi dönemi hem de sonraki dönemin yazarları üzerinde etkisi olan böyle bir yazarı ve eserleri için çalışma yapmak oldukça önemlidir.

Amerikan edebiyatının 20.yüzyıldaki önemli temsilcilerinden biri olan Jack London, hikâye ve roman türünde önemli eserler oraya koymuştur. Eserlerinde natüralist ve realist öğeler baskın bir şekilde yer almaktadır. Erken sayılabilecek bir yaşta natüralizmin önemli bir temsilcisi olmuştur. Bu da onun kısa sürede büyük bir

üne kavuşmasına yol açmıştır. Eserleri birçok dile çevrilen yazar hem Avrupa hem de Amerika'da geniş bir okur kitlesine sahip olmuştur. Okur kitlesinin ilgisi onu önemli dergi hikâyelerinin aranılan ismi haline getirmiştir. Kendi dönemindeki yazarlara oranla oldukça yüksek sayılabilecek bir miktarda para ve şöhret sahibi olan London' ıneserleri ilgi çekici hatta şok edici sayılabilir. Birçok eseri Türkçeye de çevrilmiş olan Jack London özellikle roman ve hikâyeleri ile kendine has bir üslup ve tarz ortaya koyarak 20. Yüzyılnatüralizm akımının önemli temsilcisi olmayı hak etmiştir. Bu çalışma Jack London'ın eserleri ve onun eserlerindeki Natüralizmin etkilerini ortaya koymayıamaçlamaktadır. Bu çalışmada eleştirel yaklaşımları:

> "Topluma (ve Dış Dünyaya) Dönük Eleştiri" başlığı altında; Tarihsel Eleştiri, Sosyolojik Eleştiri ve Marksist Eleştiri yöntemlerini; "Sanatçıya Dönük Eleştiri" başlığı altında Psikoanalitik Eleştiri anlayışını; "Esere Dönük Eleştiri" başlığı altında Yeni Eleştiri, Yapısal Eleştiri ve Arketipçi Eleştiriyi; "Okura Dönük Eleştiri" adı altında ise İzlenimci Eleştiri ve Okur Merkezli Eleştiri (Akt. Zariç, 2014).

Olaraksınıflandıran Moran'ın belirttiği sadece toplum, sanatçı, eser veya okuyuculardan birini almakla sınırlı kalmayarakbu unsurların hepsinin incelemesigerekli görüldüğünden çalışmamızdatopluma, esere, yazara ve okuyucuya dönük eleştirel değerlendirmeyi dikkate alan akademik bir bakış açısıyla yaklaşım sergilenecektir. Her eserinde kendi yaşamından esinlendiği hususundan hareketle realizm ve natüralizm akımlarının içinde yer alanLondon'ın siyasi görüşü,hayatı,dünyanın içinde olduğu bunalımın yansımaları ve okuyucuların tepkileriincelenecektir. Jack London'ın hayatı irdelenmeden, toplumun içinde bulunduğu şartlar bilinmedenyazdıkları ile ilgili yapılacak tüm çalışmalar eksik olacaktır. Yazar incelemesi ile onunyaşadıklarının eserlerine nasıl yansıdığı tespit edilecektir. Oldukça zor bir yaşam sürmüş olan Jack London eserlerinde bu durumu okuyucuya yansıtmıştır. Yazarın ideolojisi de bazı eserlerinde ön plana çıkmaktadır. Jack London'ın sosyalist kimliği bazı eserlerinde sınıfsal çelişkilere de yer vermesine neden olmuştur. London,hayatın ve doğanın ne kadar acımasız ve zor olduğunu çarpıcı bir dille vurgulamıştır. Jack London'ın eserlerinde ortaya koyduğu bakış açısını ve eserlerindeki natüralist öğeleri tüm yönleri ile incelenecektir. Bu çalışma ile Jack London'ın Amerikan edebiyatına olan katkısı ve natüralizm akımındaki yeri tezimizinana konusu olarak yer alacaktır.

BÖLÜM I

1. NATÜRALİZMVE REALİZM

Natüralizm realist akımının ileri bir aşaması olarak ortaya çıkmış bir akımdır. Aslında Natüralizm ile Realizm arasında çok önemli bir fark bulunmamaktadır ancakaralarındaki ince ayrımlardan dolayı Natüralizmi ayrı bir akım olarak görebiliriz. Edebiyat alanında Natüralizm 19. Yüzyılın ortalarında Fransa'da ortaya çıkmaya başlamıştır. Hippolyte Taine, Fransa'da ortaya çıkan Natüralist akımın esaslarını ortaya koymuştur. Taine, bilimsel metotlar ile edebiyat eleştirisi yaparak ortaya farklı bir akım çıkarmıştır. Emile Zola Natüralizmin ilkelerini *Deneysel Roman*isimli çalışma ile edebiyat dünyasına sunmuştur. Emile Zola bu kitaptan başka Doğalcılık akımına ait çok sayıda eser yazmış ve ismini bu akım ile özdeşleştirip bu edebi akımın en önemli temsilcisi haline gelmiştir. Guy de Maupassant, Goncourt kardeşler de bu akımın önemli temsilcilerindendirler. Fransa'da ortaya çıkan bu edebi akım kısa sürede kendisine önemli bir yer edinmiştir. Natüralist yazarlar bilim ve deney ile edebiyatı bir araya getirmeye çalışmışlardır. İnsanların fizyolojik özellikleri önemlidir. Yazar eserdeki karakterlerin soyaçekim özelliklerine vurgu yapmaktadır. Sosyal çevrenin kişi üzerinde de etkilerinin kaçınılmaz olduğunu dile getirmektedirler. Bu nedenle iç karartıcı ortamlar, varoşlar ve sert doğa şartlarında yaşamları bir bilim adamı gibi işleyerek anlatmaktadırlar.Tekin'in de ifade ettiği gibi; "Anlatım teknikleri, anlatıma çeşitlilik ve dinamizm ve çeşitlilik kazandırmıştır" (Tekin, 2006: 181).

Yazarlar eserlerdeki olayları anlatırken bir bilim insanı bakış açısı ile durumu ortaya koymaktadırlar. Eserlerinde anlattıkları toplum laboratuar gibidir bu toplumdaki bireylerde deneme araçlarıdır. Natüralistler, insanları içinde bulundukları şartlar içinde kabul ederler. Yaşamlarını ve davranışlarını bu çerçeve içerisinde yansıtırlar. İnsanlar için en önemli gücün doğa olduğunu savunmaktadırlar ve eserlerde insanların kendi yaşam çizgilerini değiştirecek güçleri olmadığı gerçeğiniortaya konmaktadır. İnsanın yaşamının şekillenmesinde en önemli rol sosyal çevresi ve soyaçekime verilir. İnsanlar yetiştikleri toplumdan ve genetik özelliklerinden bağımsız olarak davranış sergileyemezler.

Natüralist eserlerde karakterlerin betimlemeleri önemlidir. Fiziksel özellikler ayrıntılı biçimde tasvir edilmektedir ve olaylar oldukça sade bir dille anlatılmaktadır. Bu nedenle eserlerde okuyucunun kolaylıkla anlayabileceği bir üslup kullanılmaktadır. Şekil bakımından estetik bir kaygı yoktur. Natüralizmde olayların sebepleri bir tarafa bırakılır ve sadece ortaya çıkan davranışlar objektif bir biçimde yansıtılır okuyucuya. Natüralist eserlerde genellikle olumsuz bir atmosfer mevcuttur. Hayatın hep zor ve dayanılmaz boyuta varan durumu anlatılır ve bu eserlerde doğa çok önemlidir. Darwinizmden etkilenen bu edebi akım, doğalcı eserler, güçlü olanın hayatta kaldığı, zayıf olanın ise yeryüzünden silindiği bir felsefeye dayanmaktadır. Natüralizmde genellikle toplumda ortaya çıkan olumsuz ve kabul görmeyen olaylar ele alınmaktadır. Toplumdaki problemli insanlar, topluma uyum sağlayamayan, insanlar tarafından dışlanmış yoksullar, hırsızlar ve suçlular doğalcı yazarların en çok ele aldıkları karakterlerdir. Yazarlar eserlerinde anlattığı olaylara kesinlikle duygularını ve kişiliklerini gizlerler. Yani natüralist yazar tutanak tutar gibi davranır ve asla kendi yorumunu olaylara katmaz, eserlerde gerçeküstü olaylara kesinlikle yer vermez vebir gözlemci gibi olayları süslemeden abartmadan sade bir dille anlatır. İnsanların psikolojileri ile ilgili hiçbir öğeye yer verilmemektedir. Bu edebi akımda psikoloji roman türü ortaya çıkmamıştır. Tamamen somut olgular üzerinden olaylar anlatılmaktadır. Toplumda yaşanan olumsuzluklar, zor yaşamlar ve kötü davranışlar açık olarak anlatılmaktadır. Natüralistler toplumdaki gerçeklikleri yazarak olayları idealleştirmeye karşı durmuşlardır.

Her ne kadar Avrupa edebiyatında Natüralizm zayıfladıysa da Amerika'da bir yükseliş eğilimine girmiştir. Amerika edebiyatında en önemli natüralist yazarlar Jack London, Frank Norris, Stephen Crane, Theodore Dreiser 'dır.

Realizm, toplumsal ve bireysel yaşamıolduğu gibi anlatma yolunu seçen edebi akımdır. Romantizm akımının aşırı duygusal yönüne tepki olarak 19. Yüzyılın ortasında ortaya çıkmıştır. Sanayi devriminin başlamasıyla birlikte kırsal bölgelerden şehirlere göç başlamış ve bu göç ile ortaya işçi sınıfının meydana gelmiştir. Bunun neticesinde sosyal sınıflar arası büyük sorunlar baş göstermiştir.Çağın bu çatışmasını:

> Söz konusu çatışma, Jack London, John Steinbeck, O'Neil ve Ernest Hemingway gibi çağdaş Amerikan edebiyatının önde gelen yazarlarının

> muhtelif eserlerinde de temel sorunsallardan birini teşkil eder. Zira bu çağın temel gerçeği aslında sosyalizm ve kapitalizm arasında sürüp giden savaştır. (Türkay, 1993: 93).

edebiyat dışında da süregelen savaş olarak tanımlar.

Sosyal sınıflar arasındaki çelişkiler daha açık bir biçimde kendini göstermiştir. Bu çelişkiler yeni sosyal sorunların yaşanmasını da kaçınılmaz kılmıştır. Büyük şehirlerde işçilerin sefalet içinde yaşadıkları gettolar oluşmuştur. Bu dönemde sosyalizm ve kapitalizm kavramları insanların gündemlerinde çok fazla yer almıştır. Elbette toplumsal hayatta yaşanan bu altüst oluşlar, çeşitli alanlarda değişimlere yol açmıştır. Bu değişim gerçekleşen alanlardan biri de edebiyat olmuştur. Gerçekçilik akımı bu toplumsal dönüşümden sonra ortaya çıkmıştır. Sosyal ve sınıfsal sorunlar gerçekçilik akımıyla beraber roman ve hikâyelere konu olmuştur.

> Bilindiği gibi, tarihi maddeciliğe göre üretim güçleri ve üretimi yapan sosyal grupların birbiriyle ilişkisi o toplumun ekonomik yapısını meydana getirir ve altyapı denilen bu ekonomik yapı o toplumun üst yapısı denilen ahlaki, hukuki, dini görüşlerini ve sanat anlayışını belirler. Bundan ötürü bir toplumun üst yapısını ve burada meydana gelen gelişimleri anlamak için altyapıyı bilmek gerekir (Moran, 1999: 43).

Moran'ın ifadelerinde de üst yapıyı oluşturan sosyal grupların önemine vurgu yapılmaktadır.

Üretim ve tüketimde yaşanan değişimlerin yaşamın her alanına yansımaları olmuştur. Edebiyat dünyası da bundan etkilenmiştir. Yeni edebi akımlar bu dönüşümden sonra kendine yer bulmuştur. Gettolarda yaşayan insanların karşılaştıkları zorluklar, sosyal tabakanın en alt kesiminde bulunan kimselerin yaşamları edebiyat dünyası için göz ardı edilemeyecek kadar önemli bir vaka olarak ortaya çıkmıştır.Toplumun çeşitli kesimlerinin yaşadığı sorunlar insanların ilgisini çekmeye başlamış ve sosyal sınıflar arasındaki çelişkiler ve çatışmalar bu dönemde üretilen eserlerin önemli konularından olmuştur.

Bilimsel alanda yalnızca gözlenenlere, yani gerçeğe önem verilmesi, Auguste Comte'un Pozitivizm felsefesinin, insanın sadece gördüğüne inanması gerektiğini

savunmasının edebiyat dünyasında da karşılığı olmuştur. Böylece Pozitivizmin de etkisiyle Realizm akımı doğmuştur.

Realizmde duygulara ve hayallere yer yoktur. Hayallerin yerini toplumsal ve insan gerçekleri almaktadır. Realizmde eserlerin konuları genellikle gerçek yaşamdan alınmaktadır. Yaşanan gerçeklikler tüm sadeliğiyle anlatılmaktadır. Gustave Flaubert'in yazdığı bir roman olan *Madame Bovary* ilk realist roman olarak kabul edilmektedir. Realizmde sosyal olgular ön plandadır. Sadece yaşanan olaya odaklanan realist yazarlar, olaylar ve kişiler arasında ayırım yapmazlarve tarafsız kalmaya özen gösterirler. Yazdıkları hikâye ve romanlarında olaylara kendi duygu ve düşüncelerini katmazlar. Gerçekçilikte doğayı, olayları ve insanları olduğu gibi anlatmak ana amaçtır. Realistler gerçekleri anlatırken kişilerin ruh hallerini, onların karakterlerini etkileyen çevrelerinin tanıtımı ve içinde bulundukları ortamı ayrıntılarıyla anlatırlar. Bu yüzden de tasvir, gerçekçi yazarlarda en önemli anlatım tekniği olarak dikkat çeker. Realist eserlerde gerçek yaşamın anlatılması esas amaç olduğu için sıradan ya da sınıfsal olarak aşağı tabakadaki insanlara yer verilmektedir.Gerçekçiler hikâyelerinde ya da romanlarında sıradan olaylardan bahsederler ya da basit konuları anlatabilirler. Gerçekçi yazarların okuyucuya ders vermek gibi bir amacı yoktur; bunlar gözlem, araştırma ve belgelere dayanarak, yaşananı nesnel bir şekilde aktarmayı amaçlar. Çevrenin etkisi hususunda söylenen "Nitekim sosyal çevre edebiyatın sosyal içeriğini belirleyen temel faktördür. Başka bir deyişle toplumsal gerçekliğin edebi düşünce ve ifadeyle yansıması edebiyatın sosyal içeriğini meydana getirir"(Karpat, 2009: 156) bu ifade bunu destekler niteliktedir. Sosyal çevreye ilişkin betimlemelerin mekân unsurunun önemli bir aşamasını meydana getirdiği eserler de büyük oranda realizm akımı içerisinde kendine yer bulabilmektedir. Jack London'ın bazı eserlerinde sosyal çevre tasviri hareket noktasını teşkil etmektedir. Demir Ökçe, Uçurum İnsanları ve Martin Eden bunlardan en önemli olanlarıdır. Bu eserlerde dönemin siyasi, toplumsal ve kültürel koşulları tarafından şekillendirilen mekân unsuru olaylara sahne olma özelliği olarak ortaya çıkmaktadır.

Gerçekçilik akımında biçim güzelliğine önem verilir. Dilde ve anlatımda süsten uzak durulmaktadır. Romantizm ve klasik akımların yapaylığından uzak durmak amaçlanmaktadır.

Honore de Balzac, Gustave Flaubert, Stendhal, Ernest Heminway, John Steinbeck, Charles Dickens, Lev Tolstoy, Dostoyevski, Anton Çehov, Gogol, Maksim Gorki Realizm akımının temsilcilerindendir.

BÖLÜM II

2. JACK LONDON

Jack London Amerika Birleşik Devletlerinin Kaliforniya eyaletinde 1876 Yılında dünyaya gözlerini açmıştır. Jack London'ın annesi bir müzik öğretmenidir.Annesinin ismi Flora Chaney'dir. Babası hakkında kesin bir veri yoktur. Jack London sekiz aylık iken annesi ile babası evlenmiştir. Ne yazık ki Jack London gerçek babasının kim olduğunu hiçbir zaman tam olarak öğrenememiştir. Uzun yıllar John London ismini kullanmıştır. Daha sonra ise bilindiği gibi Jack ismini kullanmaya başlamıştır. Babasının kim olduğu yolunda çeşitli rivayetler ortaya atılmıştır. En çok kabul gören rivayet ise gerçek babasının bir avukat olan William Chaney'in olduğu yönündedir.

Bazı iddialara göre Flora Wellman'ın intihar etmek istediği ama bunu başaramadığı ve de bunun sonucunda da akli dengesini yitirdiği ve bunun sonucu olarak London'ın annesinin uzun süre tedavi gördüğü ifade edilmektedir.Jack London'ın geçmişi ile ilgili bir kısım yaşantısı maalesef rivayetlerden ibarettir. Bu konuda pek bir resmi kayıt bulunamamıştır. Flora Wellman'ın yaşadığı problemler nedeniyle Jack London için hayat pek kolay olmamıştır. Jack London doğduktan sonra onu yetiştiren ve büyüten kişi Virginia Prentiss adlı bir köle olmuştur. Küçük yaşlardan itibaren gerçek babasının kim olduğunu hep öğrenmeye çalışmış fakat annesi buna pek fırsat vermemiştir. Jack London aslında soyadının London olmadığını fakat tesadüfen bulduğu bir sandıkta annesi ile John London'ın evlilik ile ilgili bir kayıt bulduğunda bu durumun farkına varmıştır.

Jack kendisini büyüten kölenin yanında birsüre kaldıktan sonra annesinin yanına gelir. Ailesi de evlerini değiştirmekle meşguldüler. Jack London'ın ailesi başka bir semte taşınmışlardır. Bu kiralık evlerde Jack London ve ailesi çok zor ve mutsuz yıllar geçirmişlerdir çünkü yoksul ve çaresizdiler. Ailesi ve üvey kız kardeşi ile birlikte bir yaşam süren Jack London ciddi bir hastalığa yakalanınca başka bir şehre taşınmak zorunda kalmışlardır. Jack London ve ailesi doktorların tavsiyesi neticesinde Oakland'a taşınıp orada yeni bir hayata başlamışlardır. Jack London bir süre tarlada çiftçilik ile uğraşmaya başlar ama bu fazla uzun sürmemiştir. Ailesi

tekrar taşınmıştır. Ancak bu sefer Jack ve ailesi Kaliforniya eyaletinin Alameda şehrine taşınmışlardır.

Çok çalkantılı geçen çocukluk yaşantısından sonra Jack London'ın gençlik yaşamı da pek iç açıcı geçmemiştir. Erken yaşta çalışma hayatına atılmıştır. Daha on üç yaşında iken çalışmaya başlamıştır. Oakland'da iken ailesi ile beraber yaşadığı sırada çalışma koşulları çok ağırolan bir konserve fabrikasında çalışmaya başlar. Çalışma şartları en asgari düzeyde bile sağlanamamıştır. Günde bazen on sekiz saat çalışmak zorunda kalanJack London bu konserve fabrikasında emeğinin karşılığını alamadığını düşünür. Çalışma koşulları kölelik ile eşdeğer duruma gelmiştir artık. Çok geçmeden Jack London işinden ayrılmaya karar verir. Jack London kendisini bir süreliğine büyüten köleden borç para alarak yeni bir işe girişir. Jack London istiridye korsanlığı yapar.Maalesef bu işten de istediği sonucu alamayınca başka maceralara girer. Eserinden yapılan:

> Tayfalar tekneye çıktılar, filikanın içine ipler sallandırıldı ve Joe dışında bütün mürettebat hep beraber iplere asılmaya hızlandılar. Sahilden gelen bağrışmalar, kürek sesleri, palanga, makara tıkırtıları, yelken hışırtıları, kıyıdaki adamları takibe hazırlandıklarını gösteriyordu.(London , 2008: 104)

bu alıntı aslında onun istiridye korsanlığı yaptığı yaşamından bir kesittir.

Jack London bir gemide işe girer ve bu gemi Japon karasularında avlanmaya başlar. Buradaki bir fırtınayı haberleştirdiği için ödül almayı başarır. Bu seferden de döndüğünde kendisini ağır bir iktisadi bunalımın ve işsizliğin içinde bulur. Bu durum onu oldukça derinden etkilemiştir.*İstiridye Korsanları* ve *Deniz Kurdu* gibi eserleri gemilerde çalıştıktan sonra yaşadığı maceralardan esinlenerek yazmıştır.London'un eserlerinden yapılan alıntılar:

> Yoksulluk, sefalet ve o yoksullar evinin korkusu intihara girişmenin başlıca nedenleriydi. Bütün işçi sınıfı için geçerliydi bu ve Ellen Huges 'Yoksullar evine girmektense hayatıma kendim son veririm' demişti. (London, 1979: 77)
> Çocuk iğneleyici bir havayla: ''Öyle ya '' dedi, ''bir dolar demek, kursağımıza fazladan birkaç lokma girmesi demektir" (London, 2015: 8).
> Çocukları ellerine bakmaktadır. Bu duygu, evlerine bir lokma ekmek getirme sorumluluğu en yüce duygudur onlar için. Babamdan bilirim! Yalan söyledi, hırsızlık yaptı! Ağzıma bir lokma ekmek koymak için, kardeşlerimin karnını doyurmak için bir yığın onursuz iş yaptı. Sanayi mekanizmasının bir

> kölesiydi o. Ezdi babamı bu makine, ezdi, ezdi, sonunda canını aldı.(London, 2006: 49)
> Cümlesini bitirmeden, yoksul ve küçük odasına bakındı… Yazımakinesinin son ayki kirasını ödememişti ve ödeyemeyecekti, çünkü yalnızca zamanı geçmiş olan pansiyon kirası ve iş bulma kurumuna ödemesi için yeterli parası vardı. (London, 2017: 114)

ne kadarçok sıkıntı yaşadığının kaleme alınmış halidir.

Jack London ikinci dönem eserlerinde Amerika'daki büyük ekonomik buhranı kaleme almıştır. Bu ekonomik kriz herkesi ve her kuruluşu derinden sarsmıştır. Ekonomide büyük bir durgunluk hâkim olmuştur.Bu nedenle Jack London öğrenim hayatını yarıda bırakıp değişik işlerde oldukça az ücret alarak çalışmak zorunda kalmıştır. Jack London önce hintkeneviri işinde sonra da bir santralde çalışmıştır. Çalıştığı işlerde tatmin olmayan Jack London değişik arayışlara girmiştir.Ağır çalışma şartlarına dayanamayan Jack London geçimini dergi yazarlığı üzerine yapmaya karar vermiştir. Yirminci yüzyılda dergi yazarlığı önemli bir iş kolu olarak Amerika'da ortaya çıkmıştır. Ağır çalışma koşulları sendikacılık ve örgütlenme fikrinin de güçlü bir şekilde ortaya çıkmasına neden olmuştur. Dergi yazarlığı Jack London için iyi bir deneyim olmuştur. Yaşadığı zorlu çalışma koşulları ona bazı eserlerini yazmada ilham kaynağı olmuştur. Edebi alanda kendini keşfetmesine olanak sağlamıştır. Dergi yazarlığı Jack London için edebi yaşamı öncesi önemli bir dönemeç olmuştur.

2.1.Jack London'ın Eserleri

Hemen hemen hepsi Türkçeye çevrilmiş olan London'un eserleri Romanlar, Hikâyeler, Kısa Öyküler, Denemeler, Otobiyografik Anılar ve Kurgu Olmayan Çalışmalar başlıkları altında ifade edilebilir.

2.1.1.Romanları

Derin Vahşet (Abysmal Brute) -1913
Buzul Çocukları (Children of the Frost) -1902
Kızıl Veba (The Scarlet Plague)-1912
Kar Çocuğu (A Son of the Snow)-1902
Uçurum İnsanları (The People of the Abyss)-1903
Vahşetin Çağrısı (The Call of the Wild) -1903

Kempton-Wace Mektupları (The Kempton-Wace Letters)-1903
Deniz Kurdu (The Sea Wolf)-1904
Macera (Adventure)-1911
Oyun (The Game)-1905
Yanan Gün Işığı (Burning Daylight)-1910
Demir Ökçe (The Iron Hell)-1908
Martin Eden(Martin Een) -1909
Adem'den Önce (Before Aam) -1906
Beyaz Diş (White Fang) -1905
Üç Kalp (Hears of Three)-1920
Bureau Suikasti (The Assassination of Bureau Ltd) -1963
Michael, Jerry'nin Kardeşi (Michael, Brother of Jerry)-1917
Büyük Serseri (The Star Rover)-1915
Büyük Evinküçük Hanımı (The Little Lady of the Big House)-1916
Ay Vadisi (The Valley of the Moon)-1913

Hikâyeleri

Kuzeye Bir Yolculuk (An Odysses of The Norh)-1900
Binlerce Ölü (AThousand of Deaths)-1899
Yaralı Bir Adam (A Man With the Gash)-1900
Hayaletlere Kim İnanır (Who Believes in Ghosts?)-1895
Aranan Adama (To the Man on Trail)-1898
Mazy May Kralı (The King of Mazy May)-1899
Uzak Bir Ülkede (In a Far Country)-1899
Büyük Sessizlik (The White Slience)-1899
Chinago (The Chinago)-1909
Hayatın Kuralı (The Law of Life)-1901
Samuel (Samuel)-1909
Kuzey Ormanlarında (In the Forests of the North)-1902
Güle Güle Jack (Good-bye Jack)-1909
Tüm Dünyanın Düşmanı (The Enemy of All the World)-1908
Keesh,Keesh'in Oğlu (Keesh, Son of Keesh)-1902
Ligoun'un Ölümü (Death of Ligoun)-1902
Ay Yüzlü (Moonface)-1902
Ateş Yakmak (To Build a Fire)-1902
Yaşlı Erkekler Kulübü (The Leaue of Old Men) -1902
Bu Nokta (That Spot) -1908
Meraklı Bir Parça (ACurious Fragment) -1908
Dönüş (The Apostate)-1906
Hayat Sevgisi (Love of Life)-1905
Leopar Adamın Hikayesi (The Leopard Man's Story)-1903
Deb'lerin Rüyası (The Dream of Debs)-1909
John Harned'ın Çılgınlığı (The Madness of John Harned)-1909
Mccoy'un Tohumu (The Seed of McCoy)-199
Biftek Parçası (A Piece of Steak)-1909
Goliah (Goliah)-1909
Dünya Gençken-1911

Meksikalı (The Mexican)-1911
Dayanma Gücü (The Strenght of the Strong)-1911
Savaş (War)-1911
Kırmızı (The Red One)-1918

Kısa Öyküler

Gurur Evi Ve Diğer Hawaii Masalları (The House of Pride & Other Tales of Hawaii)-1912
Kayıp Yüz (Lost Face)-1910
Kurdun Oğlu (Son of the Wolf) -1900
Güney Denizi Masalları (South Sea Tales)-1911
Chris Farrington,Able Seaman (Chris Farrington,Able Seaman)-1901
Balık Devriyesi Masalları (Tales of the Fish Patrol)-1906
Makaloa Mat'ta (On the Makaloa Mat)-1919

Denemeleri

The Human Drift (The Human Drift) -1917
İhtilal ve Diğer Makaleler (Revolution and Other Essays)-1919

Otobiyografik Anıları

Yol (The Road)-1907
John Barleycorn (John Barleycorn) -1913

Kurgu Olamayan Çalışmaları

Snark'ın Seyri (The Cruise of the Snark)-1913
Sınıfların Çatışması (War of the Classes)-1905

BÖLÜM III

3. JACK LONDON'IN ESERLERİNİN ÖZETLERİ VE SERLERİNDEKİ NATÜRALİST ÖĞELER

3.1.Vahşetin Çağrısı:

Bu eser yazar Jack London'ın kendine ait edebi tarzını oraya koyan, doğada yaşamın zorluklarını çok çarpıcı biçimde ifade eden okuyucuyu derinden etkileyen bir yapıttır. *Vahşetin Çağrısı* (*The Call of The Wild*) Jack London'ın en önemli romanlarından biridir. Bu eser Jack London'ın altına hücum dönemini anlatan kendisinin de bizzat katıldığı Klondike'teki yaşadığı deneyimleri kurguladığı bir çalışmadır. Oldukça akıcı ve sürükleyici bir tonda anlattığı bu roman yedi bölümden oluşmaktadır. Bir Köpeğin bakış açısıyla anlattığı acımasız bir dünya.Düştüğünde her şeyin bittiği dünya olmuştur. Her zaman yerine geçebilecek birinin olduğu ve o birinin hazırda beklediği bir yer.Senin düşüşün, bazıları için yükseliştir sözünün bir tür öğüt, bir tür olmazsa olmaz olduğu bir mekân. Medeniyette gibi görünüp, aslında vahşi yaşamda olanların dünyasından bir kesittir.Kanada'nın kuzey batısında Yukon eyaletinin Alaska bölgesinde yaşayan Kızılderililerden Hanların topraklarındaki Klondike bölgesinde 1896 yılında altın bulunmuştu. Bu olay üzerine 1896 ile 1899 yılları arasında yaklaşık yüz bin kişi altın bulmak için bölgeye gitmiştir.

Vahşetin Çağrısı adlı roman,rahat ev ortamında yaşayan bir köpeğin istemeden içine düştüğü vahşi doğada vahşi çağrılara maruz kalıp bir kızak köpeği olarak yaşamını sürdürmeye çalışmasını konu alan bir eserdir.

Romanın kahramanı Buck adlı evcil bir köpekti. Aristokrat bir ailenin yanında rahat bir yaşam sürdürmekteydi.Yokun ve Alaska'da altın bulunması sonucunda altına hücum dönemi başladı ve insanlar kitleler halinde Alaska ve Yokun'a gittiler. Altın arayıcılarının bu nedenle kızak çekecek büyük ve güçlü kızak köpeklerine de ihtiyaçları olmaktaydı. Buck'ın babası St. Bernard ve annesi İskoçya asıllı bir Çoban köpeğiydi. Buck 63 kilo ağırlığında ev koşullarında yaşayan kendi halinde bir hayvandı. Buck Kaliforniya şehrinin Santa Clara Vadi'sinde büyük bir arazi sahibi ve zengin bir emekli yargıç olan Bay Miller'in evinde güzel bir hayatı olan sadık bir köpekti. O yılın büyük altın arayıcılarının Alaska'ya akın etmesi Buck gibi kızak çekebilecek köpeklerinin değerini çok artırmıştı. Yargıç Miller'in

bahçıvanı olan Manuel kumara çok düşkün biriydi. Kumar borçları yüzünden alacaklılar onu sıkıştırıyordu. Manuel kumar borçlarından kurtulmak için Buck'ı çalarak Alaska'da kızak köpeği olarak kullanmak için kızak köpeği eğiten bir adama sattı.Buck'ın boynuna ip geçirerek hislerini kaybettirircesine boğazını sıkarak bir kafese koymuşlardı. Boğazının sıkılması,kafese tıkılması Buck'ın onurunu çok kırmıştı. Buck'u bir trene atarak Seattle şehrine götürmüşler ve orada kendisini yetiştirecek adama teslim etmişlerdi. Romanın kahramanı Buck da yaşadığı ailenin yanından gizlice alınmış ve Klondike bölgesindeki zorlu yaşam içerisinde kendisini bulmuştu.

Buck'un ilk günü birkâbustu. Herdakikası şaşkınlık ve sürprizlerle iç içeydi. Aniden medeniyetinbağrındanalınarak ilkelliğin ve vahşiliğin içine atılmıştı. Her şey bir karmaşa ve hareketlilik içindeydi ve yaşam sürekli tehlike altındaydı. Her zaman dikkatli olunmalıydı çünkü bu köpekler ve insanlar kent insanları ve köpekleri gibi değillerdi. Bunların tümü sopa ve diş yasasından başka şey tanımayan vahşilerdi.

Buck, kendisini kafese kapatan ve aşağılayan insanlara karşı duyduğu öfke sonucu kafesten çıkar çıkmaz kendisini eğitecek olan adamın üstüne saldırdı. Fakat Buck, adama kadar yetişemiyordu. Buck defalarca eğitmene saldırmış fakat her defasında yediği sopa ile yere düşmüştü. Buck birkaç defa eğitmene birkaç defa daha saldırdıktan sonra ilk büyük dersini aldı. Elinde sopa taşıyan bir adam kendisinin efendisiydi. Şiddete uğramıştı (farkındaydı bunun); fakatpes etmemişti. Hayatında kesin olarakellerinde sopa olan bir kişiye karşı yapabileceği bir şey olmadığınıfark etmiş, öğrenmesi gerekeni öğrenmişti. Bu durum ömrü boyunca hiç onun aklından çıkmadı. Onun yaşamında derin izler bıraktı. Uğradığı şiddetin esas aracı olan sopaona önemli bir şeyi hatırlattı. Artık farkına vardığı gerçeklik vahşi doğadaki kanunlarının egemenliğiydi. Yaşayacağı yeni hayatın temel noktası bu yasalardı. Onun doğadaki bu yeni hayatın şartları gittikçe daha zor bir hal alıyordu. Romanın ana karakteri Buck ise bu duruma çabuk uyum sağlamayı başarmıştı. Önüne gelen zorlukların üstesinden rahatlıkla gelmeyi başarmıştı. Kendisinde var olan yeteneklerin farkına varmıştı bu kötü koşullarda. Neredeyse tüm gün boyunca konuldukları kafeslerde ve boyun kısımları ipliklerle bağlanmış olan kızak köpekleri getirildi. Tüm bu köpekler, kırmızırenkli elbiseli acımasız adamınbuyruğuna gelişlerini izledi. Bu acımasız sahneyi izlediği her seferinde başına gelen o anları

hatırladı hep. Artık şuna iyice emin olmuştu ki sopa kiminse efendi de o olacaktı. Her ne kadar içten gelmese bile ona itaat edilmesi gerektiği tartışmasız bir durumdu artık. Şiddete uğrayan köpekler efendilerine yaranmak için her şeyi yapmaktaydılar. Bu köpeklerden bazıları ona kuyruk sallamışlar, bazıları onun elini yalamışlar bazıları da çeşitli hareketler yaparak sahiplerine sempatik görünmek istemişlerdi. Oysa Buck hiçbir şekilde ona yaranmaya çalışmamıştı. Ona hoş görünmek için de hiçbir hareket yapmamıştı. Dahası sahibinin sempatisini kazanmak için hiçbir girişimde bulunmayan bir köpek liderlik mücadelesinden de galip çıkmıştı.

Eğitmen onu Klondike bölgesine köpek götürüp satan tüccarlara satmıştı. Buck bu tüccarlarla birlikte gemiye binerek Kanada'ya gitti. Orada Francois ve Perrault isimli postacılara satılmıştı. Bu postacılar Kanada için görev yapan kişilerdi. Buck artık onlara aitti. Onlar için koşum takımlarına bağlanıp postacıların hizmetinde olacaktı. Posta taşıma işini köpekler yerine getirmekteydi. Tüm yük bu köpeklerin sırtındaydı. Klondike bölgesi soğuk bir yerdi. Doğası ve iklimi yaşam için çok zor koşulları barındırmaktaydı. İnsanlar altın bulup zengin olmak için buralara akın etmişti. Bunlara posta hizmeti vermek gerekmekteydi. Kanada hükümeti de bunun için kızak köpeklerini kullanmaktaydı. Buck da bu taşıma işini yerine getirecekti.

Buck, artık Kanada hükümeti için çalışan bir kızak köpeği olacaktı. Buck ile dostu Curley gemiye bindiler. Buck Alaska'da göreceği vahşetlerden ilk dersini Eskimo köpeklerinden almıştı. Bu köpekleri ilk kez arkadaşı Curley'i vahşice parçalayarak öldürdükleri sırada tanımıştı. Eskimo köpeklerinden olan Spitz, Buck'un sevimli arkadaşını öldürdükten sonra etrafını çevreleyen diğer köpekler Curley'i paramparça etmişlerdi. Buck bu vahşeti yaratan ve yaptığı bu vahşetten büyük zevk alan Spitz'den nefret etmeye başlamıştı. Bembeyaz bir Spitzberger köpeği olan Spitz, vahşete alışkın, üstelik bundan zevk duyan acımasız bir hayvandı. Bu olay Buck'u derinden sarsmıştı. Bir sabah Buck'a koşumlar takılıp ve kızağa konuldu. Buck ve Dave gaddar bir Eskimo kızak köpeği olan Spitz'in lider olduğukızak takımında yer aldılar. Buck, isyan etmemesi gerektiğini öğrenmişti. Buck takımdaki öteki kızak köpeklerinden daha hızlı bir kavramakabiliyeti vardı. Sürücü Francois ve diğer köpekler Buck'a kızağı nasıl çekeceğini, kendisine sığınak yapmak için karı nasıl kazacağını, yakalanmadan nasıl yiyecek çalacağını ona

öğretmişlerdi. Perrault ve Francois, bölgenin uzaklarında altın aramaya çıkan insanların mektuplarını taşıyan postacılardı. Bu kızak takımındaki köpeklere günde, yedi yüz elli gram kurutulmuş alabalık veriliyor, kızak takımı günde altmış kilometre mesafe kat ediyordu. Kızak takımının baş köpeği Spitz'di.Buck ise Spitz'in liderliğini istemiyor, arkadaşına yaptığı o vahşetten dolayı ondan nefret ediyordu.

Köpek koşum takımın lideri olan sinsi ve gaddar Spitz, Buck'un bu duygularının farkındadır. Spitz ile Buck arasında bir rekabet başlamıştır. Buck, yargıç Miller'in evinden kalan uysallığını de kaybetmeye ve gittikçe vahşi hayata alışmaya başlamıştı. Kendi avını bulmak için tavşan avlıyordu. Avcılık yeteneği de günden güne daha iyi duruma gelmekteydi.

Spitz'in kurnaz küstahlığı bir Eskimo köyünde aç bir köpek sürüsünün hücumuna uğradıkları zaman ortaya çıkmıştı. Spitz, bu fırsattan istifade ederek Buck'a saldırdı. Ancak Buck bu hücuma karşı koyduktan sonra kaçarak kurtulmuş, ama Spitz'e olan öfkesi ve hıncı bir kat çoğalmıştı.

Buck, Spitz'in liderliğini baltalamak için elinden geleni yapmaya başlamıştı. İki köpek eninde sonunda birbirileri ile ölünceye kadar kavga etmeye mecbur kalacaklarını biliyorlardı. Bu rekabet ve öfkeler sonunda patlayacaktı. Buck'ınsürekli tetikte olması gerekmekteydi. Hayatta kalmasının bundan başka yolu yoktu. Buck hayatta kalmak için özgüven sahibi ve güçlü olmak zorundaydı. Buck büyük cüssesini avantaj olarak kullanmaktan geri durmazdı. Rakipleriyle dövüşerek hepsinin birer birer yok etti. Kızak takımında rekabet kızıştıkça dövüşler de daha ölümcül olmaktaydı. Kızak takımında liderlik için sürekli dövüşler meydana gelmekteydi. En önemli mücadele Buck ile yaşlı ve tecrübeli köpeği Spitz arasındaydı. Bu mücadeleden kim galip ayrılırsa takım lideri de o olacaktı. Ancak Spitz de önceden rakipleri ile girdiği mücadelelerden hep galip ayrılarak üstünlüğünü takımdaki köpeklere kabul ettirmiş zorlu bir rakipti. İkisi arasındaki mücadelenin çok kanlı olacağı kesindi. Bir gün altın arayıcıları köpeklerinin yorulduğunu düşünerek kamp kurmaya karar verdiler. Buck'ın da gözüne bir kutup tavşanı takıldı ve onu takip etti. Bunun sonucunda kamptan bayağı uzaklaşmıştı. Gittiği yerde kendisi için en önemli rakip olarak gördüğü Spitz'e rastladı. Kamptan, sahiplerinden ve diğer kızak köpeklerinden oldukça uzakta Spitz ile kanlı bir savaşa başlamaları an meselesiydi. Onları ayıracak kimse de yoktu. İkisi de takımda liderlik isteğiyle ve bir

tanesinin ölümüyle sonuçlanacak bu kavga çok şiddetli geçecekti. Buck genç iri yarı ve güçlü bir İskoç köpeğiydi. Spitz ise yaşlı ve daha ağır hareket eden bir kızak köpeğiydi. Buck, Spitze göre daha avantajlı durumdaydı. Spitz, kurnaz ve usta bir kavgacıydı. Arka ayakları ile çömeliyor rakibinin hamlesine göre saldırı fırsatını kolluyordu. Buck Spitz'in tarzını biliyordu. Buck var gücüyle Spitz'in ön ayaklarını çelmelerse onu yeneceğini biliyordu. Buck tüm gücüyle Spitz'in en güçlü olan ön ayağına saldırdı. Onun ön bacaklarını dişleriyle yakalayarak düşmanını devirmişti. Çenesinin tüm gücüyle boğazına sarılmıştı. Hareketsiz kalana dek Spitz'i bırakmamıştı. Savaştan sonra, diğer köpekler Spitz'i parçaladılar. Bu ölümcül kavgayı Buck kazandı ve rakibi Spitz'e hiç acımadı. Buck'ın biyolojik olarak içgüdüsel olarak hayatta kalma isteği baskın oldu ve bu durum onu daha da acımasız ve vahşi bir köpeğe dönüştürmekteydi.

Buck, ses çıkarmadan kızağın liderliğinin kendisine verilmesini bekledi. Liderlik verilmeden de koşumlara gitmemişti. Sürücüler boyun eğerek onu baş köpek yaptılar. Buck, artık kızağın lideriydi. Öteki köpeklerle çok iyi anlaşıyor, yepyeni bir dayanışma kuruyor, gündelik mesafeleri daha kısa vakitlerde almayı biliyordu.

Buck ile takımı Skaguay'a on dört gün süren dokuz yüz kilometrelik bir yolculuk yapmak zorunda kalmışlardı. Bu yolculuktan sonra ancak üç gün istirahat edecekler ve kızağın köpekleri değiştirilecekti. Buradan ağır bir posta yükü ile Dawson'a gideceklerdi. Buck kızak liderliğinden gurur duyuyor, bu iş onun duygularını tatmin ediyordu. Fakat Buck'un içgüdülerinde ilkel doğa şartlarında özgürce dolaşmak hissi vardı. Atalarının yaşadıkları ortamları görünce bu içgüdü ruhunda özlem uyandırıyordu. İlkel doğa şartlarında vahşiler ile birlikte avlanmayı düşlüyordu.

Dawson'da iki gün istirahat ettikten sonra, köpekler tekrar kızağa koşuldu. Skaguay'a doğru yola çıktılar. Otuz gün sonra Skaguay'a vardıkları zaman, Francois ve Perrault's bu yolculuğun sonunda posta taşıyıcı köpekleri Amerikan altın avcıları Hal, Charles ve Mercedes adındaki bir gruba sattılar. Kızağa yeni dinlenmiş köpekler aldılar. Buck ve iki arkadaşını alan Hal, Charles ve Mercedes, bu tundra bölgesi ve köpekleri hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Buck ile iki dostunun halinden anlamıyorlar, onlara normal bir köpekmiş gibi davranıyorlardı.

Hal, kız kardeşi Mercedes ve kardeşinin kocası Charles ile altın aramaya çıkmıştı. Kızağa çok yük koydular, ilk önce köpeklere yiyeceği çok verdiler. Yiyecek azalınca da köpekleri kamçılayıp çok yormaya başladılar. Buck'ın yeni sahiplerinin pek tecrübeleri yoktu. Daha yolculuğa başlamadan yiyecekleri azalmaya başlamıştı. Köpeklerin bazıları ölmeye ve diğerleri de kızağı çekemeyecek kadar zayıf düşmüşlerdi. Takımdaki on dört köpekten sadece beşi hayatta kalmış, ancak John Thornton 'un kampına kadar gelmişlerdi. Thornton, buzların artık çok inceldiğini yola çıkmamalarının gerektiğine söyleyip, hayatlarını tehlikeye atmamalarını tavsiye etti. Hal kendisine yapılan bu ikazları dikkate pek almayarak yola çıkmaya çalıştı. Kızakta bulunan öteki köpekler hareket edip gitmeye başladılar ama zayıflamış ve artık güçten düşmüş olan Buck hareket etmiyordu. Hal onu kırbaçlamaya başlamıştı. Thornton müdahale ederek adamın üzerine atladı. Hal'in çektiği bıçağı elinden alıp Buck'ın koşum takımındaki iplerini kesti. Hal çok küfretti fakat kavga etmeyi göze alamadı. Birkaç dakika sonra kıyıdan ayrılarak ırmağın üzerinde gitmeye başladılar. Aradan çok fazla zaman geçmeden buz kırıldı, insanlar da köpekler de buzların kırılmasıyla ırmakta kaybolmuşlardı.

Thornton Buck'a çok iyi davranıyordu. Buck Thornton sayesinde bazı erdemli duygular da öğrenir. Sadakat, sevgi ve şefkat gibi duyguları öğrenmişti.Üstelik Buck'un hayatını da kurtarmış ona çok iyi bakmıştı. Buck ile Thornton artık hep birlikteydiler. Buck hiç kimseye bağlanmadığı şekilde Thornton'a bağlanmıştı. Buck için Thornton vazgeçilmez bir sahiptir. Buck artık onun evladı gibi olmuştur. Buck ilkel duygular ile insani bir takım erdemli duygular arasında gidip geliyordu. Efendisine beslediği bu sevgiden ötürü içgüdülerinden gelen ilkel ''vahşetin çağrısı''na dahi artık cevap vermiyordu. Thornton ile mutluydu. Bir gün bir barda Thornton'a saldırmak isteyen bir adamı parçaladı. Thornton'un ortakları geldikten sonra kampı dağıtmışlardı. Buck da onlarla birlikte gitti. Küçük bir şelale üzerinden geçerlerken, Thornton suya düştü. Buck sahile kadar yüzdü. Buck'un omuzlarına ve boynuna ip geçirdiler. Kuvvetli akıntıya rağmen Buck, Thornton'un yanına ulaştı ve ikisi birlikte ağır ağır sahile doğru yüzmeye başladılar. Buck, sahibi Thornton'un hayatını kurtarmıştı. Thornton Buck ile gurur duyuyordu. Kasabada Buck ile ilgili olarak bir bahse de girmişti. Buck'un beş yüz kilo yüklü bir kızağı, buz üzerinde yüz metre götüreceğini iddia etti. Kasabadaki adamlardan birisi ile 1200

dolar bahse girdiler. Buck, ancak bir kızak takımının yapacağı işi, inanılmaz bir gayretle tek başına başarmış sahibi Thornton'a bahsi kazandırmıştı.

Ormanın derinliklerinde Buck'u çağıran sesler hiç bitmiyordu. John Thornton'a olan bağlılığı gitmesini engelliyordu. John Thornton ve arkadaşları iddiada çok para kazanmışlardı. Bu nedenle insanların bahsettikleri kayıp madeni ve orada olduğu bilinençok eski kulübeyi yerini bulmak için yola koyulurlar. Madeni bulamazlar fakat altının yağ gibi yattığı alçak bir vadi ile karşılaştılar. Burada kamp kurarak altın bulmaya ve günde bin dolarlık altın işlemeye başladılar. İnsanlar altın bulmaya dalmış Buck'u unutmuşlardı. Buck arada sırada ormanda dolaşmaya çıkıyor, bu özgür gezintiler ona sevinç veriyor ve ilk kez yaşadığı hayatın tadına varıyordu. Bu özgürlük ruhunda bir huzur yaratıyorve vahşi heyecanları ilk kez hissediyordu. Onu çağıran sesin etkisi güçlenmişti. Böyle özgür yaşamak istediği tek şeydi.

Buck, vahşi kardeşleri gibi avlanmaya başlamıştı. Artık yiyecekleri kendisi yakalıyordu. Kendi avını yiyerek yaşamak çok güzel bir şeydi. Birkaç gün kamptanayrılmış artık geri dönüyordu. Kampa doğru geldiğinde bir tuhaflık seziyordu. Sessizce kampa yaklaşıp köpeklerden birisinin ölüsüyle karşılaştı. Thornton ve diğerleri artık ölmüş insanlardı. Yeetah kabilesinin adamları kampa saldırmış ve kamptakileri öldürmüşlerdi. Buck sahibini öldüren Yeetah kabilesinin adamlarına çok öfkelenmiş ve onlara saldırmaya başlamıştı. Buck artık karşısına çıkan herkesi vahşibir şekilde avlıyor, boğazlarını paramparça ediyordu. Kendisinden kaçan Kızılderililerin peşini bırakıp kamp alanınatekrar geri geldi. Sahibi Thornton'un ve onun arkadaşının cesedini bulmak için çabaladı. Daha sonra Thornton'un kokusunu peşinden gitti. Göle doğru onların izlerinin olduğunu fark etti. Gölün içinde sahibinin cesedini gördü. Buck, gün boyunca gölün kenarında bekledi. Üzüntüsü büyüktü. Efendisinin başında saatlerce ulumuştu. Gece olunca vahşetin çağrısını tekrar duydu. Dayanılmaz sese doğru çekip gitmeye başladı. Çağrıya cevap vererek ormana doğru kaçıp gitti.

3.1.1. Vahşetin Çağrısı Eserindeki Natüralist Öğeler

Thornton ölmeden önce beşeri duygular ile ilkel içgüdüleri arasında tercihini hep efendisinden yana kullanan Buck, Thornton hayatını kaybettikten sonra tamamen

doğanın çağrılarına teslim olmuştur. Artık beşer ile olan tüm bağlarını koparma noktasına gelmiştir. Yerinin insan yaşamı içinde değil de vahşi doğa olduğunu artık iyice hissettirmiştir. Buck'u beşeri değerlere bağlayan tüm bağlar yok olmuştur. Doğadan gelen sese kulak vermeyi tercih etmiştir. Artık vahşi doğada hayatta kalabilmek için kendisinden önceki nesiller gibi mücadele etmiştir. Çünkü vahşi doğa acımasızdır. Güçlü olanın hayatta kalabildiği bir yerdir. Artık onu sevecek, ona değer verecek ve koruyacak bir efendisi de yoktur.Yaşam tarzını da artık değiştirmiştir. Doğadan gelen sese kulak veren Buck artık doğaya dönecektir. Yeni yaşam alanı burasıdır artık. Burada da ayakta kalabilmesi için çok mücadele etmesi gerekmektedir. Buck tam bir kurt olarak doğada hayatta kalmaya çalışacaktır. Eserde beşer ve doğa ikilemi içerisinde bırakılan Buck öykünün sonunda atalarının yaşam yerine yani doğaya döndürülür. Yazar burada bize doğanın üstünlüğünü de vurgulamaktadır. İnsanın doğaya karşı olan mücadelesinde daima doğanın üstün geleceğini bu yolla bize mesaj vermektedir.

Buhikâyede evinde rahat bir yaşamı olan Buck adlı köpeğin ''Altına hücum'' devrinin başlamasıyla kaçırılıp sopa ve diş yasasının hüküm sürdüğü zorlu doğa şartlarında yaşama tutunması ve adapte olması romanın ana unsurunu oluşturmaktadır. Yazar Buck ve romandaki karakterler üzerinden insanlığı betimlemiştir. Şunu belirtelim ki biz insanlar olarak '' medeni'' adını verdiğimiz bir yaşam sürüyor olsak da bu medeniyetin bizim özümüz yani doğamız olduğu anlamına gelmiyor. Bizim doğamız aslında sopa ve diş kanunlarının geçerli olduğu acımasız ve vahşi bir yerdir. Bu ürkütücü ama bir o kadar da gerçek. Köpek Buck satıldıktan sonra vahşi yaşamda hayatta kalabilmek için çalmayı ve öldürmeyi öğreniyor. Tıpkı bizler gibi. Şu an yaşadığımız hayat alt tabakada ki insanlara göre daha rahattır fakat elimizdeki konfor yok olunca yani alt tabakaya düşünce bizler de ayakta kalabilmek için mücadele etmek zorunda kalacağız. Bu söylediklerim şu an vahşi doğanın içinde olmadığımız anlamına gelmesin. Şu anda vahşi doğanın tam olarak içinde sayılırız. Fakat alt tabakaya doğru indikçe mücadelemiz daha da artmak zorunda kalacak. İş hayatı vahşi doğamız(özelliğimiz) için en güzel örneklerden biridir. Sürekli yükselme kaygısı, özellikle bizim gibi tek değer yargısı makam olan ülkelerde insanları arenanın tam içine çekmektedir. Çirkefliklere bulaşabiliyor, yalan söyleyebiliyor, iftira atabiliyor ve her türlü pisliğin içinde bulunabiliyorsunuz. Çünkü

kazanmanız gereken bir makam var.Vahşiliğin, sopa ve diş yasalarının tam olarak içindesiniz. Düşünün insanların (kendinizi de katın içine) hırslarını, aç gözlüklerini. Gün içinde ne kadar mücadele verdiğinizi düşünün. Bunlar hep vahşiliğin belirtileri. Bizim doğamız bu. Hayatta kalmak için öldürmek zorundayız. Öldürmek burada çift anlamlı bir durumdur aslında. Gerçek anlamının dışında aynı zamanda bir metafordur. Fakat doğamızın bu olması diğer üstün duyguların olmadığı anlamına gelmez. Mesela Buck'ı hayata geri döndüren adama Buck'ın nasıl sadakatle bağlı kaldığını romanda görmekteyiz. Eğer insanların elinden sevgiyi alırsanız tıpkı Buck'ı çağırdığı gibi doğamız da biz çağıracak ve biz de bu sese kulak vererek vahşi doğanın derinliklerine doğru hızla ilerleyeceğiz.

Vahşetin Çağrısında kurtların zamanla tüylerinde bazı değişikliklerin görüldüğü bir zamana atıfta bulunulur. Kurulan tuzakların parçalandığı, hayvanların çalındığı güçlü, bir köpek olan Buck'un geçmişinin anlatılması romandaki kurguyu daha ilgi çekici hale getirmektedir. Kutuplarda kızak köpeğiyken buza saplandıklarında ölmemek için tüyleri yanarcasına ateşin etrafında koşmak zorundadır ya da buz tutan tüylerinin bütün kanını akıtmasını beklemekten başka çaresi yoktur. Uysal bir köpeğin zamanla vahşi bir kurttan daha nefret dolu olması ''eli sopalı insan'' karşısında köpekler için hayatta kalmanıntek yolu olmuştur.Bunun da en büyük örneği Buck adlı köpektir. Jack London bu hikâyesinde olduğu gibi bir çok hikâyesinde doğa tasvirine çok önem verir. Doğa tasvirlerinde hikâyede geçen veya geçecek olan olaylarla ilgili önemli bilgiler verir aslında ve bu yüzden London'ın bir çok hikâyesinde yer betimlemesi ve olay örgüsü arasında çok önemli bir bağlantı vardır. Aktaş bu bağlantıyı şu şekilde ifade etmektedir:

> Yerli halkın, altın arayıcılarının, maceraperest gezginlerin ve hayvanların iştirak ettiği olay örgüsünün mahiyetinin, yazar tarafından dekor olarak seçilen mekân tasvirlerine tahsis edilen pasajlarda sezdirildiğini görmekteyiz. Zira vakanın mahiyeti, çok defa mekân tasvirlerine ayrılan satırlarda sezdirilir.(Aktaş, 2002: 128)

Altın arayıcılarının, maceraperestlerin, hazine avcılarının ve hikâyenin kahramanları olan hayvan karakterlerin giriştikleri altın bulma faaliyetleri etrafında gelişen olay kurgusu, sert doğa yasalarının egemen olduğu dış

mekânbetimlemelerinin ilk dönem romanları üzerinde bir bütün olarak hâkimiyet kurma imkânı sağlamıştır.

Altının arayışında geçen bir arka plana sahip kitabı okurken efendilikten köleliğe uzanan; sosyolojik yanları olan bir yolculuğa çıkarmıştır bizleri. Her defasında da insanın acımasızlığı ve hırslarıyla dolu sahnelerle bu kanlı yolculuğun ve soğuğun en ölümcül yanının insanların daha fazla para kazanma hırsı olmuştur. İnsanın olumsuz şartlardayken ne kadar acımasız olabileceği bu eserde tüm acımasızlığıyla vurgulanmıştır. Hayata tutunmak için para kazanma hırsı insanoğlunu bir canavara dönüştürmüştür.

Bir ev köpeğiyken satılarak çeşitli işlere koşulan köpeğin öncelikli savaşı vahşi doğa şartları gibi görünse de insanları tanırken çok daha fazla acı çekecektir. Eğitim sırasında sopayla eğitilir. Sopa karşısında çaresizliğini bütün yaşamı boyunca hisseder. Sonrasındaysa John Tornton'un katillerine ölüm karşısında kurbanla oynama zevkini bile tattırmaz.

Buck adlı köpeğin bütün saldırganlıklarında sahibine olan sadakat ve yaşama dürtüsünden başka bir şey yoktur. Kışın zor koşulları ve insanların köpekleri dikkate almadan aç bırakmaları onları zamanla değiştirecektir.

Posta kızağına sürüldüğünde Spitz adlı saldırgan bir köpekle liderlik savaşına girer. Köpeklerin yeterince yemek yiyememelerinden dolayı; yemeğini hızlı yiyen köpekler diğerlerinin yemeklerini yiyebilmektedir. Spitz adlı köpekten korktukları içinde buna hiç ses çıkarmazlar. Çünkü o sürünün lideri ve bugüne kadar yenilmemiş bir köpektir. Buck'ı kendisine bir rakip olarak görmekte yemeğini ve yerini tehdit etmektedir. Her defasında sertçe hırlamakta ama bir şey yapmamaktadır. Bir gün Buck'un karın altında yaptığı yuvaya girmesi işleri değiştirecektir. Sahte hareketlerle Spitz'i yaralayan Buck onun gitmesini sağlayacaktır. O günden sonra artık bir liderdir.

Vahşetin Çağrısı zaman zaman çok acımasız sahnelere yer verir. Güçsüzleştiği için Buck'un sahiplerinin yetersiz yiyecek almalarından dolayı oracıkta bazı köpeklerin baltayla kafalarını keserler. John Tornton sonrasında Buck'la yolları kesişir. Buck sahibinin kavga eden kişileri ayırmak istemesi sahnesinde yere düşer. Buck onu korur. Sonrasında bir iddiada para kazandıran

Buck, sahibiyle kendisini çeken zaferin dürtüsüyle altının ve ölümün ortasına doğru yola koyulur.

Bu zaman diliminde Buck öldürmeye alışmış bir canavara dönüşür. Tavşanları ve diğer hayvanları öldürebilecek güce gelir. Bazen de avıyla bir oyuncak gibi oynar. Soğuğun canını aldığı diğer köpekler gibi onlarında acı çekmelerini ister adeta. Sonrasında bir ses duyar. Bu ses Vahşetin Çağrısı'dır. Ormanın derinliklerinden gelir. Gözleri karanlıkta bir görünür bir kaybolur. Ölümün uysal bir kediyi bir katile çevirmesinin ardından daha da güçlü duyar bu sesi. Anılarından silinmiş bir geleceğin sesidir. Çok derinden gelen ve durduramadığı için Buck bu sesi insandan öğrenmiştir. Elinde sopası olan güçsüzün öldürüldüğü, dişe diş yasasının olduğu bir efendiden öğrenir. Öğrenmek içinde pek çok defa ölümün yanından, ucundan ve içinden geçmek zorunda kalır.

Altına yolculuğun akıbeti bilinmez ama Buck'un sadakati gösterme günü gelmiştir. Thornton saldırıya uğrar. Buck ona saldıranların bir kısmını öldürür. Buck ormana karışır. Ve ardında okura bırakılmış bir efsane kalır. Artık Buck içgüdülerinin sesini dinlemiş olmaktadır.

Bu romanın ilahi anlatıcı tarafından anlatılması okuyucudaki merak duygusunu öldürse de pastoral bir resim içerisinde kendinizi buluyorsunuz. Soğuğun ve insan hırslarının ince bir dille eleştirildiği sosyolojik bir yaşamda kalma savaşı etkileyici bir şekilde sunulmaktadır. Bölümler halinde bizlere sunulan macera aşağıdaki alıntıda olduğu gibi pek çok akılda kalıcı anıya sahip olmamızı sağlamıştır.

> Vurup kaçmak kurtlara özgü dövüş şekliydi, ama burada daha da fazlası vardı.Anında otuz kırk Eskimo köpeği oraya gelerek kavga edenleri kasıtlı ve sessiz bir çember içine aldı. Buck ne bu sessiz maksadı anlamıştı, ne de yalanırken gösterdikleri isteği. Curly düşmanına saldırdı, o da tekrar vurup yana sıçradı. Curly'nin bir sonraki hamlesini göğsüyle karşıladı, bunu öyle tuhaf bir şekilde yaptı ki, Curly yere yuvarlandı. Bir daha ayağa kalkamadı. Seyreden Eskimo köpeklerinin beklediği de buydu. Hırlayıp havlayarak üzerine kapandılar ve Curly acı dolu bir çığlık atarak, tüyleri dimdik bir gövdeler yığını altında yitip gitti. (…) Her şey öylesine ani ve beklenmedik bir biçimde olmuştu ki, Buck şaşkınlık içinde kalakalmıştı. Spitz'in koyu kırmızı dilini alay edercesine çıkardığını ve Francois'nın bir baltayı savurarak köpek sürüsünün içine atladığını gördü. Sopalı üç adam köpekleri dağıtmasına yardım etti. Uzun sürmedi. Curly'nin alaşağı olduğu andan iki

dakika sonra, saldırganların sonuncusu da sopayla kovalanmıştı. Ama Curly orada kanlı, çiğnenmiş karların içinde cansız yatıyordu, tam anlamıyla paramparça olmuştu. Esmer melez yanında durup ona bakarak ağzına geldiği gibi küfretti. Bu görüntü sonraları defalarca Buck'ın uykularını kaçıracaktı. Demek bu işler böyleydi. Centilmenlik yoktu. Bir kere düşmeye gör, bitmiştin. Madem öyle, Buck da hiçbir zaman düşmemeye bakacaktı. Spitz bir kez daha dilini çıkarıp güldü ve o andan itibaren Buck Spitz'e karşı acı ve ölümsüz bir nefret duydu.(London, 2013: 22)

Buck artık işinin çok kolay olmayacağını iyi biliyordu. Hayatta kalmak için gerekirse öldürecekti. Artık tamamen atalarının kanunları geçerliydi. Hayatta kalmak için etrafını kollamalı ve güçlü olmalıydı. Yeterince güçlü olmayanların hayatta kalma şansları yoktu. Bu nedenle gözü sürekli düşmanı olan Spitz'in üzerindeydi. Onu ortadan kaldırmak için fırsat kolluyordu. İçgüdülerini dinlemek durumundaydı. İçindeki vahşilik yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. Buck adeta bir dönüşüm geçiriyordu. Onu artık hayatta kalmasını sağlayacak tek şey atalarının mirasını devam ettirmesiydi. Buck artık içgüdüsel çağrılara kayıtsız kalamıyordu. Bir yanda önceki yaşamının etkileri öte yandan yeni yaşamının mecbur kıldığı durum. Buck için işler artık çok zor oluyordu. Bir yandan yeni sahiplerinin acımasızlığı ve vurdumduymazlığı öte yandan kızak takımı içindeki ölümüne rekabet, zor doğa ve iklim koşulları. Hepsiyle de başa çıkmak zorundaydı. Başka bir şansı da yoktu zaten. Arkadaşın Eskimo köpekleri tarafından vahşice öldürülmesi Buck'ın unutamayacağı bir deneyim olacaktı. Nasıl bir ortama düştüğü konusunda da önemli ve etkili bir ipucuydu bu. Artık tek düşüncesi vardı ne olursa olsun her türlü zorluğun üstesinden gelmesi için güçlü olması gerektiğini iyi biliyordu.

Bu eserdeki en belirgin unsur yazarın bir içgüdüsel ses olarak da kullandığı *çağrı*vurgusudur. *VahşetinÇağrısı*'nda doğal seçilim, diyalektik, evrim ve kalıtım düşüncesi romana egemen olan unsurlardır. Zengin bir ailenin yanında rahat bir yaşam sürerken evde çalışan biri tarafından altın aramaya çıkan maceracı insanlara satılan Buck Klondike bölgesinde zorlu doğa koşullarında kızağa koşturulur. Değişime direnmesi mümkün görünmemektedir. Hayat koşulların Buck'a fazla direnme fırsatı vermez ve Buck tam bir vahşi canlıya dönüşür. Tam da atalarının sürdüğü vahşi doğa koşullarındaki biri haline gelir. Buck artık içgüdüsel olarak bu dayanamadığı bu *çağrı*romanın en önemli unsuru olmuştur. Bu romanda olay

kurgusuna yön veren en belirgin öğe olarak kullanmıştır. Doğanın çağrısı ve Buck'ın yaşadığı ikilem romanın sürükleyici en önemli unsurdur. Jack London'ın eserlerindeki olgular, önemli ölçüde roman kahramanlarının içgüdülerine uyarak çağrı etkeni ile bir anlam kazanmaktadır. Olgu ve eylemlerin esasını oluşturan içgüdü, hayvan karakterinin romanın kahramanı olduğu için ilk defa açık bir şekilde gözlemlenebilmektedir. *VahşetinÇağrısı*'nda gelişen olaylar Buck'ın içgüdülerinden asla bağımsız değildir. Romanda yaşananlar Buck'ın içgüdülerine kulak vererek olayların seyrinin değişmesine etki etmiştir. Romandaki çağrı unsuru olayların gelişimini değiştirmiş ve gelişmelere yön vermiş somut olmayan bir araçtır. *Vahşetin Çağrısı* adlı romanın kahramanı olan köpek Buck önceki yaşamını sürdürdüğü ailenin yanında evcil bir hayvandır. Yalnız doğa içerisine kaldığı süre zarfındagenetik olarak ait olduğu atalarının vahşi yaşantılarının çağrılarına kayıtsız kalamaz ve vahşi doğaya doğru yol alır. Kendini oraya ait hisseder. London, Buck'ın atalarının ona yaptığı bu çağrıyı aşağıdaki alıntılarda çok güzel özetlemiştir:

> Dayanılmaz dürtüler sarmıştı dört bir yanını. Kampta, günün sıcaklığı altında yarı kendinden geçmiş bir durumda yatarken, birden başı kalkıyor, kulakları dikliyor, pürdikkat kesilip çevreyi dinliyor ve ayağa fırlayarak saatlerce hiç durmadan ormanlardaki patikalarda, fundalıkların kümelendiği açık düzlüklerde koşuyor, koşuyordu. Akarsular boyunca gitmeye ve ormandaki kış yaşamının içine sinsice girmeye bayılıyordu. Gün boyunca, çalıların arasında uzanıp kekliklerin çalımlı çalımlı dolaşmalarını izleyebilirdi. Ama özellikle yaz gecelerinde kapkara ufuklara doğru koşmayı, ormanın gizli ve uykulu mırıltılarını dinlemeyi, bir insanın kitap okuyuşu gibi işaretleri ve sesleri okumayı ve onu çağıranister uykuda ister uyanık olsun, gelmesi için çağıran- o gizemli şeyi aramayı seviyordu.Bir gece irkilerek uykusundan fırladı. Gözleri dört açılmış, burun delikleri titreşerek ortalığı kokluyor, yelesi dalga dalga kabarıyordu. Ormanın içinden çağrı eskisinden çok daha belirli ve kesin biçimde geliyordu. (London, 2013:131-132)

Çağrı metaforu romandaki karakterlerin içgüdülerine karşı koyamaması sonucunda kendi hareketlerini etkileyen atalarından kendilerine ulaşan bir mesaj niteliğini taşımaktadır. Jack London bu romanında çağrı metaforuna yer vermesinin nedeni roman kahramanının kendine yabancılaşmasını sonlandırmak, bir nevi onu 'özüne' döndürmektir. Yazar burada canlıların doğal ortamlarına kavuştuklarında kendilerini engelleyen tüm etkenleri bir kenara bırakıp, içgüdülerine yani atalarından

gelen sese kulak vereceklerini ifade etmektedir. Bu durumdaki canlıların içgüdülerine karşı duyarsız kalamayacağı belirtilmiştir. Aslında yazar Jack London ideolojisine de bu romanda önemli ölçüde yer verir. Evrimin canlı yaşamında sürekli gelişme halinde olduğunu ve canlıların atalarından kendilerine miras kalan genetik özelliklerinden kurtulamayacaklarını ifade etmek istemiştir. Uygun ortamda canlılar kendi doğal hallerine döneceklerini belirtmiştir. Evrim zinciri ve genetik yapılar doğa yasalarıdır. Yazar bu materyalist düşüncelerini bilimsel temele oturtmak istemiştir. Çağrı ifadesi biyoloji yasası ve de canlıların içgüdüleri bakımından bir zorunluluk teşkil etmektedir. Buck da bu Çağrı ile birlikte tam da atalarının yaşadığı hayat doğru yol almıştır. Yaşadığı yeni ortam nedeniyle atalarının mirasına kulak kapatamazdı. Vahşi doğada hayatta kalmanın en önemli koşullarından bir tanesi de kendi biyolojik ve genetik gerçekliğine varmaktır. Bu gerçeklik canlıyı doğada güçlü kılacak en önemli unsurlardan bir tanesidir.

Buck vahşi doğada zorlu şartlarda yaşadıkça doğanın çağrısı daha belirgin olmaya başlıyor. Atalarının özünü yakalamaya daha çok yaklaşıyor. Buck'ın evcil hayvan özellikleri git gide kaybolmaktadır. Bir nevi doğaya daha fazla yakınlaşmış olmaktadır. Buck artık daha çok içgüdüsel çağrılara maruz kalmaktadır. Buck da artık bu gerçeklikten kaçamayacağını iyi bilmektedir. Atalarının ruhları sanki o doğayla bütünleşince daha rahat edecektir artık.Aslında vahşi doğadan koparılan Buck'ın tekrar doğaya dönmesidir bu süreç. Buck doğal seleksiyona maruz kalmaktadır. Zayıfların silindiği, güçlülerin ayakta kaldığı bir süreçtir bu. Buck aslında insanlar arasında rahat bir yaşam sürerken kendi doğasına yabancılaşmış bir hayvandır. Bir köpek olmasına rağmen insanları örnek almaktadır. Onların yaşamını örnek alıp hareket eder. Örnek alacağı bir rol- model yoktur. Aslında Buck özünde vahşi bir hayvandır. Buck Alaska'da doğanın çağrısıyla kendi özüne döner. Kendisine yabancılaşma süreci bitmektedir. Doğal gerçekliği ile yüzleşir. Sanki doğa kaybettiği kendine ait bir parçayı geri istemektedir.

Hayat sürekli bir gelişim içerisinde olduğundan, hiçbir şey durağan olmayacaktır. Jack London'a göre diyalektik, yaşama bakılan bir penceredir. Ona göre yaşam sürekli diyalektik bir değişim halindedir. Demek ki hayat sürekli bir yıkım ve güçlenişi içermektedir. Yıkılmanın ve güçlenmenin doğanın yasası

olduğugerçeğidir. Bu yasa doğal seçilim ismini almıştır ve aşağıdaki alıntıda anlamı ve kapsamı verilmiştir:

> Doğal seçilim, belirli bir türde dış çevreye uyum konusunda daha elverişli özelliklere sahip organizmaların, bu elverişli özelliklere sahip olmayan diğer bireylere göre yaşama ve üreme şanslarının daha yüksek olması ve bunun sonucu olarak genlerini yeni kuşaklara aktarabilmeleri yoluyla işleyen evrimsel mekanizma. Böylece dış ortama uyum sağlamakta sorunlar yaşayan bireyler ve genler organizma popülâsyonundan tasfiye edilmiş olmaktadır. (http://www.renklinot.com, 2012)

Sosyalist bir bakış açısıyla olayları kurgulayan Jack London türlerin doğal seçilim yoluyla hayatta kaldığını ya da yok olduğunu romanda çok sert şekilde ifade etmiştir. Bulunduğu yeni ortama uyum sağlayan ve güçlü olması sayesinde hayatta kalmayı başaran Buck doğal seçilimi başarıyla atlatmıştır. Buck'ın düşmanı Spitz ise artık daha yaşlı olduğu için Buck ile girdiği kavgayı kaybeder ve doğal seçilim sürecinde başarısız olur. Yani güçlü olan ve yeni sürece iyi uyum sağlayan ayakta kalmış, diğeri ise yok olmuştur. London bunu şu sözlerle ifade etmektedir:

> Okurken hayatın tüm canlılığıyla devam ettiği her kelimesinden anlaşılan:
> Nefis bir bahar havası vardı, ama ne köpekler ne de insanlar bunun farkındaydı. Güneş her gün biraz daha erken doğuyor ve biraz daha geç batıyordu. Sabahın üçünde şafak söküyor, akşam saat dokuza kadar da alacakaranlık sürüyordu. Uzun gündüz saatleri, pırıl pırıl güneş ışığıyla dopdoluydu. Ürpertici kış sessizliği yerini uyanmakta olan yaşamın büyük ilkbahar mırıltılarına bırakmıştı. Dört bir yanlarından gelen bu mırıltılar yaşam sevinciyle dopdoluydu. Bu ses yaşayan ve yeniden hareket eden, ölü gibi kalmışve uzun kış ayları boyunca yerinden kıpırdamamış şeylerden geliyordu. Çamların içinde özsular yürüyordu. Söğütler ve kavaklar genç filizler veriyor, çalılar ve sarmaşıklar taptaze ve yemyeşil giysilerini giyiyordu. Geceleri cırcır böcekleri ötüyor, gündüzleri her türlü sürüngen güneşe doğru fırlıyordu. Keklikler ve ağaçkakanlar ormanda uğuldayıp takırdıyorlardı. Sincaplar sohbet ediyor, kuşlar cıvıl cıvıl ötüyor, başlarının üzerinde ise, gökyüzünü ikiye bölermiş gibi sırayla uçarak güneyden gelen yaban kazları bağrışıyordu. (London, 2013: 71)

Vahşetin Çağrısı adlı roman natüralizm akımının etkilerinin açıkça görüldüğü bir çalışma olmuştur. Öncelikle doğal çevrenin betimlemesi canlı ve gerçekçidir. Doğanın, kişilerin ve hayvanların davranışlarının şekillenmesinde çok önemli rolü vardır. Doğa insan ve hayvanlara hükmetmektedir. Doğa burada belirleyici bir gücü

olan bir varlıktır. Buradaki kişilerin aşağıdaki alıntıdan da anlaşılacağı gibi doğanın çizdiği sınırın dışına çıkma gibi bir şansları da yoktur zaten.

> Yukon,kendisini bastırıp kısıtlayan buzu kırarak özgürlüğüne kavuşmaya çalışıyordu. Alttan Yukon, üstten güneş, birlikte buzu eritiyorlardı. Buzda hava delikleri oluşuyor, yarıklar ortaya çıkıp açılıyor, buzun ince kısımları büyük parçalar halinde suya düşüyordu. Ve uyanan yaşamın tüm bu açılışının, yırtılışının ve çırpıntısının ortasında, pırıl pırıl parlayan güneşin altında ve yumuşacık esen meltemlerin arasında, iki adam, bir kadın ve Eskimo köpekleri, ölüm yolcuları gibi sendeleyerek ilerliyordu. (London, 2013: 72)

Vahşi doğanın etkisi kendini romanda oraya koymaktadır. İnsanların ve de köpeklerin hayatını doğrudan etkilemektedir. Doğa romanda var olan egemen bir unsurdur. Hayatın akışına yön veren bizzat doğanın kendisidir. Romandaki kişiler ve doğanın bunlar üzerindeki egemenliği gerçekçi bakış açısıyla tasvir edilmiştir. Yazar natüralizme uygun olarak iyi bir gözlem yaparak kurguyu bizlere yansıtmıştır. Jack London'ın eserlerinin çoğunda doğalcılık unsurlarının göze çarpan önemli bir etkisi mevcuttur. Bu eserde doğa, iklim ve çevre şartları gibi bir takım bilime dayanan olguların romanda etkili bir şekilde kullanılması bizi bu eseri doğalcılık perspektifi ile incelememizi zorunlu hale getirmiştir. Natüralizm'de soyaçekimin önemi, doğanın kişinin tinsel yapısı üzerindeki etkisi, kişinin bedeninin ruh haline yansıması, kişinin öz yapısı yerine karakterinin esas alınması, gözlem yaparken deneyin etkin olarak ön plana çıkması Doğalcılığın belirli esaslarıdır. Bu esaslar:

> Natüralizm, bilimsel realizmdir. Bu akımın amacı, olayları ve kişileri bir bilim adamı gözüyle, deneysel yöntemlerle incelemek; hayatın çirkin, iğrenç görünümlerini bile anlatmaktan çekinmemek; insan karakterini kalıtımla ve içinde yetiştiği çevreyle belirtmektir. Realizme tepki olarak doğmayan, onun bir türevi olan natüralizmin kurucusu Emile Zola'dır. Zola, bu akımın ilkelerini "Deneysel Roman" adlı yapıtında açıklamıştır. İnsan ve toplumla ilgili olaylar, bilimsel determinizm (aynı olayların, aynı koşullarda aynı sonucu doğurması) yöntemiyle incelenir. Kişiliğin yansıtılması için, biyolojinin soyaçekim yasalarından ve toplumbilimin kurallarından yararlanılır. İnsan davranışları, soyaçekimden gelen içgüdü özellikleriyle açıklanır. Sanatçının kişiliğini gizleyebilmek için, üslupçuluğa karşı çıkılır; kişiler, sosyal düzeylerine göre konuşturulur. Sanat, toplumsal sorunların çözümü için bir araç olarak görülür; bu nedenle "toplum için sanat" anlayışı benimsenir. Çevrenin insan yaşamındaki etkisini yansıtabilmek amacıyla,

tiyatroda, dekora, kostüme, aksesuara en ince ayrıntılarına kadar yer verilir. (http://www.diledebiyat.net)

Olarak ifade edilmektedir.

Natüralist akımına göre insanların davranışları, düşünceleri, hisleri, hareketleri genetik hususiyetlerine ve yaşamlarını sürdürdükleri sosyal ortamlarına göre şekillenmektedir. İnsanlar yaşadığı ortamlardan ve soyaçekimlerinden bağımsız değillerdir. İnsanlar bu özelliklerinden bağımsız hareket edecek durumda değillerdir. İnsanları iradeleri değil genetik yapıları yaşadığı ortamları hayatlarını etkilemektedir. Kişilerin iradelerinin yaşayışları üzerinde pek bir etkisi yoktur. Dış etkenler daha önemlidir. Genellikle Natüralist yazarlar olayları gözlemliyormuş gibi hareket ederler.Natüralist bir yazar iyi bir gözlem yeteneğine sahip olmak zorundadır.Natüralist bir yazar, genetik yapıları ve çevre şartları belirgin olan hikâyelerin karakterlerini gözlemlerken, yaşananlargözlemcinin arzusu dışında meydana gelir ve belirli bir sona doğru ilerler. Natüralizmde yazar iyi bir gözlemci ve iyi bir bilim insanı olmak zorundadır. Yazar meydana gelen olayları iyice gözlemler. Olaylara kendi duygularını katmamaya çalışır. Bir bilim insanı edasıyla deneysel bir bakış açısıyla olayları yansıtır. Natüralist hikâyelerdeki kahramanların iradelerinin geçerliliği pek yoktur. Eserde meydana gelen olaylar yazarın iradesi dışında ve çevresel şartlar kahramanın kaderini belirlemektedir. Hikâyedeki kahramanların soyaçekimleri de önemli öteki etkendir. Her ne kadar kahramanın yetiştiği çevresel şarlar önemliyse de soya çekimde oldukça önemlidir.Natüralist yazarlar objektif olmak zorundadırlar. Kendi duygu ve düşüncelerini hikâyeye katmamaya özen gösterirler. Ne gözlemliyorlarsa onu ifade ederler. Sosyal gerçeklikleri ve yaşanan acımasız durumları ifade etmekten asla çekinmezler. Natüralist yazarlar, romanlardaki karakterleri genellikle toplumun alt tabakasındaki kişileri olarakele almaktadırlar. Doğada ya da toplumdaki olumsuz olayları ve durumları çok yalın bir biçimde yansıtmaktadırlar. Bu yansıma aşağıdaki alıntıya da görülmektedir.

Natüralist yazarlar sosyal gerçekleri yansıtırken daha çok toplumdaki çirkinlikler ve olumsuzluklar üzerinde durmuşlar; genellikle sorunlu, toplum dışına itilmiş kişileri anlatmışlardır. Yoksul işçiler, köylüler, ayyaşlar, hırsızlar, fahişeler Natüralist yazarların çok anlattığı kişilerdir. Romanlarda ayrıntılı tasvirler yapılmış, bu tasvirler yardımıyla kişilerin psikolojileri

ortaya konulmuştur. Natüralist eserlerde dil doğal ve yalındır. Roman ve öykü kahramanları, sosyal sınıflarına uygun bir dille konuşturulmuşlardır. Natüralizm, herhangi bir akıma tepki olarak doğmamış, kendisinden önceki akımın (Realizmin) ileribir aşaması olarak ortayaçıkmıştır. (https://www.turkedebiyati.org, 2007)

Yazar Jack London bazı önemli eserlerini natüralist edebi akımının etkisi altında yazmıştır. Eserlerinde natüralizmin göze çarpan öğelerinin kullanıldığını görebilmekteyiz. Özellikle bazı eserlerinde mekânın çok etkili kullanıldığı fark edilebilmektedir. Kullanılan mekânın natüralist edebi anlayışına çok uygun olduğu görülmektedir. Eserlerinde geçen doğa öyle çarpıcı bir şekilde tasvir edilmiş ki kendimizi bir an orada hissedip hikâyenin kahramanının yaşadığı zorlu süreci yaşıyormuşuz gibi bir duyguya kapılabilmekteyiz.*Vahşetin Çağrısı*adlı eserde hikâyenin kahramanı olan Buck kendinin bir anda Yukon bölgesinde bulunca değişen çevre, doğa ve iklim koşulları Buck'ı da değişime zorlamıştır. Buck adlı İskoç köpeğinin davranış kalıpları, ruh hali ve dış görünüşünü değişmiştir. Onu buna zorlayan en temel etken yeni geldiği Alaska bölgesidir. Alaska hayatta kalmanın zor olduğu bir yerdir. İklim koşulları fazlasıyla serttir. Buck hayatını sürdürebilmesi için rakiplerini de ortadan kaldırması gerekmiştir. Buck'ın değişimi kendiliğinden olmamıştır. Yeni yaşam alanı onu her türlü değişime maruz bırakmıştır. Eğer Buck eski yaşadığı yerden buralara getirilmeseydi ömrünün sonuna kadar evcil bir köpek olarak yaşayacaktı. İçindeki vahşi güdüler asla açığa çıkmayacaktı. Beki de hiçbir zaman başka bir köpeği de öldürmek zorunda kalmayacaktı. Atalarının kalıtsal özellikleri asla açığa çıkmayacaktı. Tamamen kendi içgüdülerine yabancılaşmış ve insanlarla barışık bir yaşamı olacaktı. Ancak koşulların değişmesi beraberinde de başka bir değişim gerektirir. Buck isimli köpeğin sahip olduğu koşulların değişmesinden sonraki yeni koşullara adapte olması çabasını London şu şekilde dile getirmektedir.

Buck'ın içindeki ilk hâkim canavar oldukça güçlüydü ve kızak yaşamının sert koşulları altında daha da gelişti. Yine de gizli bir gelişimdi bu. Yeni doğmuş sinsiliği ona hem denge, hem de denetim gücü vermişti. Kendini rahat hissedemeyecek kadar yeni yaşama uyum sağlamakla meşguldü. (London, 2013: 40)

Daha önce hiç görmediği şeylerin ona tanıdık gelmesini sağlayan kalıtsal anıları ise çok daha güçlüydü;sonraki günlerde nükseden içgüdüler (atalarının

anılarından başka bir şey değilken zamanla kendi alışkanlıkları haline gelmişlerdi) daha da ilerde hızlanıp canlanmıştı. *(*London, 2013: 54)

Yukarıdaki alıntıdan da anlaşılacağı üzere somut koşulların değişimi Buck'ı da bu zorunlu değişime uymaya zorlamaktadır. Romandaki kahramanların çevresel şartların değişimine maruzbırakılması natüralizm için önemli bir olgudur. Aynı zamanda atalarının mirasının genetik olarak tekrar ortaya çıkması ve doğanın çağrılarına içgüdüsel olarak kayıtsız kalamaması da önemli natüralist bir faktördür. Romanda neden–sonuç ilişkisi ve olay örgüsü bakımından natüralizme göndermeler yapılmaktadır. Romanda gerçekçilik de daha etkili bir şekilde vurgulanmıştır. Jack London gözlem gücünü önemli bir şekilde göz önünde bulundurmuştur. Romandaki kahramanları, doğayı ve nesneleri anlatırken abartıya kaçmamış, tamamen olduğu gibi yansıtmıştır. Ayrıca romanda bilimsel gerçeklikten de uzaklaşmamıştır. Olaylar nasıl gerçekleşmişse aynı şekilde okuyucuya aktarmıştır. Jack London *Vahşetin Çağrısı*adlı eserinde gelişmeleri objektif bir bakış açısıyla okuyucuya yansıtmıştır. Eserdeki natüralist anlayış çok açık olarak kendini belli etmektedir.

3.2.Beyaz Diş

Jack London'ın *Beyaz Diş* adlı romanı 1906 yılında yayımlanmıştır. Bu eser,*Vahşetin Çağrısı* adlı romanla birçok yönden benzerlik taşımaktadır. *Beyaz Diş* romanındaki karakter seçimi, zaman, olay örgüsü, doğal çevre, eserin içeriği gibi yönlerden büyük oranda benzerlik taşımaktadır. Jack London bu romanı yazarken önceki çalışması olan*Vahşetin Çağrısı* adlı romanından esinlendiği düşünülmektedir. Her iki eserin de birçok parametresi birbiri ile uyumludur. Her iki roman da Alaska bölgesinde yaşanılan öyküyü anlatmıştır. Yine her iki eserin başkahramanı da bir köpektir. Eserlerdeki tüm olay örgüsü bir hayvan karakterinin etrafında gelişmektedir. Zorlu doğa şartları, umutsuzluklar ve olumsuz insan karakterleri her iki romanın ortak özelliklerindendir. Eser ilk olarak bir dergide bölümler halinde okuyucu ile buluşmuştur. Zorlu yaşam ve doğa koşullarında hayatta kalma içgüdüsü her iki romanın da en önemli temasını oluşturmaktadır. Aşağıdaki alıntıda dagörüldüğü üzereJack London'ın olay örgüsündeki atmosferi yansıtması bakımından tasvirleri çok etkileyicidir. Beyaz diş romanı;

> Irmağın iki yakası, ışık girmez bir ladin ormanıyla kaplıydı. Rüzgar, dalları kaplayan kar örtüsünü az önce eritmişti. Etkisini giderek yitiren günışığında ağaçlar karanlık. Korkutucu şekiller çizerek birbirlerinin üzerine kapanıyormuş gibiydi. Kımıltısız, cansız, her tür acıdan uzak ve ıssız olan bu vahşi ülke üzerinde boğucu bir sessizlik hüküm sürüyordu. Sanki gizlice çınlayan acı bir gülüş vardı; akla gelebilecek tüm acılardan daha korkunç, Sfenks'in donuk gülümseyişi kadar soğuk, zorlu tutkulara benzeyen bir kahkaha… Acıma bilmeyen sonsuzluk, yaşamla, yaşama tutunma çabasının gereksizliği ile alay eder gibiydi. Kuzeyin katışıksız, durmak bilmez vahşetiydi bu.(London, 2013: 5)

Alaska bölgesinde hüküm süren zorlu doğa ve hayat şartlarının betimlemesininolduğu yukarıdaki alıntı ile başlar. Bu tasvirler bile eserde yaşanılacak olay örgüsü hakkında bize bir fikir sunmaktadır. Bir köpek –kurt karışımına benzer bir sürünün çektiği kızaklı bir araç yavaş yavaş yolunda gitmektedir. Hava koşulları çok çetindir. Zorlu Alaska ikliminde geçmektedir bu öykü. Romanda anlatılan doğal çevre yani mekân insan nefesinin bile nasıl donduğu anlatmıştır okuyucuya.Nefes almak kızak köpekleri için bile çok zorludur. Romandaki akarsular donmuş ve bunların etrafında ya da üzerinden geçmek riskli olabilmektedir. Bazı geçitler ya çığ dolaysıyla ya da başka nedenlerle kar tarafından kapatılmış oluyor. Hayatta kalmanın zor olduğu bir bölgedir burası. Bunun için çok büyük çaba sarf etmeleri gerekmektedir. Böylesine zorlu iklim ve doğa koşullarında hayatta kalmayı başarmak bazen tek başına yeterli olmamaktadır. Çünkü sürüler halinde dolaşan çeşitli yırtıcı hayvanlar çok büyük tehlike arz etmektedir. Yani doğa ve iklimden kurtulsan bile çoğu zaman vahşi hayvanlardan kurtulamayabiliyorsun.

İklim koşullarının bu kadar zor olduğu ve kasvetli bir mekânda meydana gelen ilk olay, köpeklerin çektiği kızağı yönlendiren Bill ve Henry'nin çok aç olan bir kurt sürüsünün kızak takımındaki bir köpeği yediğini anladıkları zamandır. Romandaki kurgu bu olay etrafında cereyan etmektedir. Bill ve Henry oldukça asil ve varlıklı birinin cenazesini taşıma işini üstlenmişlerdir. Taşıdıkları cenaze belki de kendilerinin de aynı akıbete uğrayacaklarının bir işaretidir. Yaşadıkları tedirginlik çok büyüktür. Çünkü ölüm etraflarında kol gezmektedir. Ölümün soğuk nefesini enselerinde hissetmektedirler. Yaşadıkları bu tedirginlik onları hata yapmaya zorlamaktadır. Yolculukları boyunca sık sık kamp kurarlar. Kurtların ulumaları hiç eksilmez.Kalabalık kurt sürüsünün kendilerini takip ettiklerinden

kuşkulanmaktadırlar. Kendilerinin taşıdıkları cenaze gibi bir sona yakın olma ihtimalleri belirmiştir. Kurt sürüsü gittikçe yaklaşmaktadırlar kızak takımına. Kurtlar da hayatta kalmak için karınlarını doyurmaya çalışmaktadırlar. Korkuları gittikçe artmaktadır. Romanda bu ikilinin yaşadığı korku sık sık okuyucuya hissettirilmektedir. Kamp kurdukları alanlarda sürekli diken üstündedirler. Sırayla nöbet tutmaktadırlar. Kamp ateşinin sönmemesi için tedbir almaktadırlar. Kamp ateşinin sönmesi onların sonu demektir. Ara sıra kızak köpeklerini kontrol etmektedirler. Vahşi kurt sürüsünün ne yapacağını kestirememektedirler. Yazar, Bill ve Henry'nin yaşadığı yoğun tedirginliği aşağıda görüldüğü gibi çok güzel biçimde ifade etmiştir.

> Ortalık, ardı arkası kesilmeyen ulumalarla cehenneme dönmüştü. Köpekler, bu korkunç korodan korktular; koyunlar gibi birbirilerine yapışıp büzüştüler. Ateşe o kadar yanaşmışlardı ki, alevler postlarını tütsülüyordu. Bill, ateşe bir odun daha attıktan sonra, piposunu doldurdu.
> Henry, dayanamadı, '' Neyin var yahu? Canın sıkılmışa benziyor.'' diye sordu. '' Henry, ben (…)'' Bill,sözünü sürdürmeden önce, piposundan derin bir iki soluk çekti. Sonra dalgın bir halde, başparmağını uzatarak tabutu gösterdi.
> Ne düşünüyorum, biliyor musun? Şu adam bile bizden talihli, hem de çok talihli. Biz öldüğümüzde, kurda kuşa yem olmayalım diye, mezarımıza iki taş koyacak bir Allah'ın kulunu bulabilecek miyiz acaba? (London, 2017:10)

Artık ölümün yakın olduğunun farkındalar. Kamp yerinde tedirginlikleri had safhadadır. Kamp yaptıkları her yerde sürekli ateş yakmaktadırlar. Bu ateş sürüyü koruyan en önemli araç haline gelmiştir. Ne yazık ki kurtlar o kadar çok acıkmışlardır ki bu yaktıkları ateş de artık bir işe yaramamaktadır. Kızak takımındaki köpek sayısının sürekli azalması ekipte moral bozukluğuna da yol açmaktadır. Ne yapıp edip bir an önce o tehlikeli alandan uzaklaşmaları gerektiğinin farkındadırlar. Sürekli tetikte olmalarına ve her türlü önlemi almalarına rağmen yine kızak köpeklerinin birer birer kurtlar tarafından parçalanmasının önüne geçemezler. Kurtlar sürekli olarak sürüden bir köpeği götürüp yemektedirler. Git gide sürüdeki köpek sayısı azalmaktadır. Artık kendini iyice çaresiz hisseden Bill elinde kalan silahlarla kurt sürüsüne savaş açar. Ölümcül bir mücadeleye girişir. Hayatta kalma umudu iyice zayıflamıştır. En son yaptığı bu hamle işe yaramaz ve kurtlar tarafından paramparça edilerek feci şekilde can verir.

Bu trajik ölümün ardından artık yaşama ümidi iyice kırılan Henry umutsuz bir şekilde yolculuğa devam eder. Ancak iyice yorulan Henry ve kızak köpekleri bir kamp yapmak zorunda kalırlar. Henry hem ısınmak için hem de kurt sürüsüne karşı önlem olsun diye kamp ateşi yakar. Henry iyice bitkin düşmüştür. Yolculuk boyunca yaşadığı korku ve Bill'in trajik ölümü Henry'i çok yormuştur. Artık dayanacak gücü de kendinde bulamamaktadır. Kurt sürüsü iyice yaklaşmıştır kendisine ve kızak köpeklerine. Uykusuzluğa dayanamaz artık ve derin bir uykuya dalar. Yaktığı ateş de sönmüştür. Tam da vahşi kurt sürüsü tarafından parçalanacağı esnada birileri tarafından kurtarılır. Bu Henry için büyük bir şans olmuştur. Henry hayatta kalmayı başarır.Hikâye bu noktadan sonra başka bir olay örgüsü ile devam eder. Hikâyenin ilk kısmında olayın başkahramanları iki insan karakteri olan Bill ve Henry'dir. Henry Kurt sürüsünden kurtulduktan sonra olay bu sefer bu vahşi kurtlarla ilgili başka bir olay örgüsü başlayıp devam eder.

Bu hikâyede süreklilik arz eden ve her iki kurgu arasındaki tek bağlantı sürüdeki Dişi Kurt'tur. Sürü içinde sert bir şekilde devam eden çekişmenin ana kahramanıdır aynı zamanda. Bu bölgede avlanacak hayvan sayısının fazla olması sürüyü başka arayışlara itmektedir. Bu sefer yaşamını devam ettirmenin yerini başka istekler alır. Sürü içinde Dişi Kurt'tan dolayı Genç Kurt ile Tek Göz arasında müthiş bir çekişme yaşanmaktadır.Tek Göz ile Genç Kurt arasında Dişi Kurt'u elde edebilmek için çok çetin bir savaş başlar. Her iki taraf da kararlıdır. Fakat bu mücadeleyi rakibi Genç Kurt'u ortadan kaldıran Tek Göz kazanır ve Dişi Kurt'un sahibi olur. Olayın gidişatının değişmesi Beyaz Diş için kurgunun bu doğrultuda olacağı anlamına gelmektedir.

Tek Göz ve Dişi Kurt bir Kızılderili Rezervasyonun çevresinde dolanırlar. Bunu fark eden Kızılderililer bu durumdan pek hoşnut olmazlar. Kızılderililer bunlara karşı acımazdırlar ve ateş açarlar. Bir Kızılderili'nin açtığı ateş Tek Göz'ün yakınındaki ağaca isabet eder. Bu olay üzerine bu ikili o bölgeden uzaklaşırlar. O bölgede güvende olmayacaklarını bilmektedirler. Kızılderili bölgesinden uzakta bir mağaraya sığınırlar. Tek Göz, Dişi Kurt'un karnını doyurmak için sık sık avlanmak üzere mağaradan çıkar. Bir gün avdan dönerken dişisinin yanında uzanmış yavrular görür. Tek Göz bu yavruları kendisinin olduğunu bilmektedir. Bazen erkek kurtların çok acıkınca yavrularını yedikleri bilinmektedir. Bunu bilen Dişi Kurt Tek Göz'ü

yavrukurtlarından uzak tutmaya çalışır. Yavruların iki tanesi kız, diğer üçü ise erkektir. Bu beş yavrukurttan sadece bir erkek yavrukurt hayata tutunmayı başarır. Bu gri renkli olandı. Doğduğu mağaranın içerisinden hiç çıkmamış olan gri kurt dışarıdan gelen ışığa meraklı gözlerle bakmaktadır. Dışarıyı hep merak eder. Aynı zamanda dışarıya çıkmaktan da korkar. Bir gün annesi avlanmak için dışarıya çıktığı sırada artık korkusuyla yüzleşme vaktinin geldiğini düşünerek mağaradan dışarı çıkar. Dışarıyı tanımaya çalışan Gri Kurt gördükleri karşısında çok şaşkındır.Doğanın yasalarını yavaş yavaş öğrenmeye başlar. Artık kendisini doğanın bir parçası olarak görmektedir. Kendine olan güveni de zamanla yerine gelir. Bir gün avlandığı sırada bir kar tavuğunu yakalamayı başarır. Yakaladığı tavuğu yerken hissettiği sıcak kanın tadı onu tam yırtıcı bir hayvan haline getirecektir. Yaşadığı doğaya hızla uyum sağlar. Hareket kabiliyeti, öngörüsü ve çevikliği iyice artmıştır. Avına sessizce yaklaşıp hızlı bir şekilde avlayabilmektedir. Gri Kurt artık iyi bir avcı olmuştur. Daha uzak bölgelere gidip avcılık yapabilecek kabiliyete ulaşmıştır. Avcılık yeteneği ile birlikte kendine olan güveni de iyice artmıştır.

Gri Kurt annesinden ayrı kendi başına yaşamını devam ettirmesi gerektiğini öğrenen bir kurt olmuştur artık. Yaşamının yükünü artık kendisi çekmektedir. Uzak bölgelere giden bu kurtdaha önce hiç rastlamadığı canlılara rastlar. Bu canlıları ve hareketlerini uzun bir süre gözlemler. Bu canlılar insanlardır. Bunlar kendi türünden daha üstün varlıklardı. Bu insanlar kamp kurmuş olan Kızılderililerdir. Kamptakiler kurt yavrusuna diş renginden dolayı Beyaz Diş ismini verirler. Beyaz Diş insanoğluna karşı bir tedirginliği mevcuttur. Beyaz Diş itaat ile itaatsizlik arasında bir ikilem yaşar. Çünkü itaatsizlik etmesi durumunda zarar göreceği endişesi taşımaktadır. Beyaz diş yeni sahibi Gri Kunduz ile birlikte Kızılderili kampında yaşamını sürdürmektedir. Burada Kızılderililerle birlikte yaşamaya alışan Beyaz Diş bu yaşamın dışında başka bir yaşamı aklına düşünememektedir. Kısmen evcilleşen Beyaz Diş bazen içgüdülerinden dolayı insanlardan uzaklaşıp doğaya karışması gerektiği yönünde kendisini zorlamaktadır. Kendi içinde çelişkiler yaşamaktadır. Yalnız, Kızılderililerle yaşamını sürdürdüğü takdirde sakin bir yaşamı olacağını bilmektedir. Vahşi doğadaki tehlikelerden de uzak olacaktır. Beyaz Diş de sakin ve güvenli bir yaşamı vahşi doğadaki yoğun ve tehlikeli yaşama tercih eder. İnsanlara boyun eğmek onun için daha mantıklı görünmektedir. Bu neden dolayı o da insanlara

itaat eder. Artık doğadan uzakta kendisinden üstün gördüğü varlıklarla yaşamını sürdürecektir. Doğada yaşama fikrini bir süreliğine aklından çıkarır.

Beyaz Diş insanlar içinde sakin bir hayat yaşayıp kısmen evcilleşmişsine rağmen yine de bir takım sorunlar yaşar. Bu olumsuzluklar onu daha fazla saldırgan bir kurt haline getirir. Hiç kimseye güven duymamaktadır. Herkesten uzaklaşmıştır artık. Yaşadığı kampta diğer köpekler onu aralarına almazlar. Onu izole edip dışlarlar. Bazen de sahibi Gri Kunduz tarafından yoğun şiddete maruz kalmaktadır. Bu nedenle ara sıra ormanın derinliklerine kaçıp insanlardan uzaklaşmak ister. Fakat sahibine duyduğu bağlılık duygusu onu bu arzusundan vazgeçmesine neden olmaktadır. Sahibine duyduğu yüksek sadakat duygusu onun içgüdüsel isteklerine set çekmesine sebep olmaktadır. Vahşi doğaya dönüp yaşamak onun için cazip gelmemektedir.

Güzel Smith, Gri Kunduz'dan Beyaz Diş'i kendisine satmasını ister. Bu isteği kabul edilmeyen güzel Smith Gri Kunduz'a tuzak kurar ve onu içkiye iyice alıştırır. Gri Kunduz artık içkiye verecek parayı bulamayınca mecburen Beyaz Diş'i Güzel Smith'e satar. Beyaz diş yeni sahibini pek kabullenemez. Ondan hoşlanmamıştır. Güzel Smith de adı gibi güzel huylu bir insan değildir. Bu nedenle kurt ona itaat etmek istemez. Eski sahibi Gri Kunduzu mumla aramaktadır. Beyaz Diş sürekli olarak eski sahibi Gri Kunduz'un yanına kaçmaya çalışmaktadır. Maalesef bütün kaçış denemeleri başarısızlıkla sona erer. Kaçmaya çalıştığı her seferinde yeni sahibi tarafından ölesiye dövülmektedir. Artık bunun fayda etmediğini gören Beyaz Diş kaçmaktan vazgeçmiştir. Güzel Smith'in Beyaz Diş için olumlu düşünceleri yoktur. Onu para için başka köpeklerle dövüştürmektedir. Dövüşmediği zamanlar ise bir kafes içinde sergileyip para kazanmaktadır. Beyaz Diş hangi köpekle dövüştürülürse onu yenmeyi başarır. Kimse onun gücü karşısında duramaz. Bu konuda rakip tanımamaktadır. Öteki köpekleri öldürmekten başka çaresi yoktur zaten. Ya öldürecek ya da ölecektir. Başka bir alternatif yoktur bu dövüşlerde. Uzun süre geçmeden kendisine Cherokee isimli bir köpek rakip olur. Bu köpek daha önce yendiği köpeklere benzememektedir.Bu köpek oldukça güçlü bulldog cinsi bir köpektir. Beyaz Diş Tüm gücünü toplayarak bu köpeğe saldırır. Cherokee farklı bir taktik izler. Bir an boşluğundan faydalanıp dişlerini onun şah damarına geçirir. Onu boğarak öldürmek üzeredir. Beyaz Diş zorlukla nefes almaktadır. Bütün çabasına

rağmen kurtulamamaktadır. Gücü gittikçe tükenen Beyaz Diş yavaş yavaş umudunu kaybeder.Dövüş sırasında tam da öldürülmek üzereyken Weedon Scott isimli bir kişi Beyaz Diş'in hayatını kurtarır. Onu düşük miktarda para ödeyerek zorla Güzel Smith'den satın alır.Weedon Scott madencilik alanında bir uzmandır. Matt is Scott'ın yardımcısıdır.

Beyaz Diş ilk başlarda yeni sahibine alışmakta zorlanır. İnsanlardan sürekli şiddet görmüş ve kötü muameleye maruz kalmış olan Beyaz Diş yeni sahibinin ona değer vermesini bir türlü anlayamaz. Yine de dikkatli olmak zorunda hisseder kendisini. Her an dayak yiyecekmişgibi bir beklenti içerisindedir. Başlarda yeni sahibine tam olarak güvenemez.Aradan biraz zaman geçince yeni sahibine alışır ve onu sevmeye başlar. Scott da ona olumlu davranışlar kazandırmaya çalışır. Sahibine iyice alışan Beyaz diş ona büyük sevgi besler.Bu olay Beyaz Diş için bir dönüm noktası olmuştur. Artık ona değer veren ve onu tehlikelerden koruyup sevecek bir efendisi var. Weedon Scott tarafından kurtarılması hayatının akışını tamamen değiştirmiştir. Hayatta kalmasını bu soylu kahramana borçludur. Ona derin bir sevgi sadakat beslemektedir artık. Ondan bir an olsun ayrılmayı istememektedir.Beyaz Diş de vahşiliğinden kısmen de olsa sıyrılmıştır artık. Kendisini de sahibine sevdirmeye çalışmaya başlar. İş için bir süreliğine oradan ayrılmak zorunda kalan Scott'ı Beyaz Diş çok özlemeye başlar. Sahibinin onu terk ettiğini düşünenBeyaz Diş yemek yemez artık. Yaşama sevincini yitirir. Bu durum Matt'i endişelendirir ve hemen Scott'a durumu bir mektupla bildirir. Scott da hemen döner. Bunun üzerine Beyaz Diş'in keyfi yerine gelir ve eski neşesine kavuşur.

Daha sonra Bay Scott San Fransisco'ya gitmek için hazırlık yapmaya başlar çünkü artık vahşi doğada yapacak pek bir şeyi kalmadığını düşünür.Ortada bir şeylerin tuhaf olduğununfarkına varır. Scott çok huzursuz olmaya başlar ve Beyaz Diş'ten nasıl ayrılıp gideceğini bilememektedir.Scott, eşyalarını ve elbiselerini hazırlamaya başlar, daha sonra bir sorun çıkmasın diye Beyaz Diş'i kafese benzeyen bir yere bırakır ve kapısını kilitler. Daha sonra uzun sürecek bir yolculuğa başlar. Tam vapura binecekken Beyaz Dişkapalı kapıyı kırarak onun yanına kadar gelmeyi başarır. Scott da onu kendi yanlarında olduğunu görünce çok mutlu olur. Artık Scott onu üzmek istemez ve yanında gelmesine razı olur.

Soğuk kuzeydeki bölgeden kendi memleketi olan San Fransisco'ya beraber giderler. Beyaz Diş Scott'un yaşadığı yerdeki herkesi tanımaya başlar. Beyaz Diş farklı bir yere geldiğinin farkındadır ve bir şeyler öğrenmeye ihtiyacı olduğunu da bilmektedir. BayScott'un babası, aynı zamanda ünlü bir yargıçtır. Yargıç Scott ve ailesi beraber aynı konakta yaşamaktadırlar. Beyaz Diş yaşadığı yeni yuvasında da bazen rahat bırakılmaz. Bazı şeyler onu da rahatsız etmektedir. Collieadında bir çoban köpeğionun huzurunu bozar. Beyaz Diş'e rastladığı her yerde saldırır.Fakat Beyaz Diş Collie'nin dişi olmasından dolayı ona zarar vermek istemez. Bu kural ona atalarından kalan bir mirastır. Bunun haricinde ona rahatsızlık veren herhangi bir olumsuzluk yaşanmamaktadır.Kuzeydeki ormanlarda daima avlandığı için yeni yaşamaya başladığı yerde de aynı alışkanlığını sürdürmek ister. Fakat burada sadece tavukları avlayabilmektedir. BunedenleScott, Beyaz Diş'i bu davranışından vazgeçirmek için çok uğraşır ve bunda da başarılı olur.Beyaz Diş öteki hayvanlarla beraber yaşar ve onlara hiç zarar vermez. Evde yaşayanlar onu sevmeye başlarlar. Evdekileri dışarıdan gelebilecek tehlikelere karşı korumaya çalışır. Artık Collie ile arkadaşlık yapmaya başlamıştır. Collie onun sempatisini kazanmaya çalışır. Bu durum işe yaramıştır. Artık çok iyi geçinmektedirler.Fakat yargıç Scott tam olarak ona güvenmemektedir. Beyaz Diş ile ilgili kafasında bazı kuşkular bulunmaktadır.Bu sıralarda da San Qentin Cezaevi'nden acımasız bir suçlu olan Jim Hall firar eder. Jim Hall'i yargıç Scott, cezalandırıp hapse göndermiştir.Jim Hall suçsuz olmasına rağmen ceza alır fakat yargıç bu durumun farkında değildir.Bu gaddar suçlu yargıç Scott'ı kendisini hapse attırdığı için ondan intikam almak istemektedir. Bunun için yemin etmiştir.Herkes evde bir gece vakti uyurken bir takım sesler duyulur ve evde bir sorun olduğu anlaşılır. Jim Hall gizlice eve girmeyi başarır. Beyaz Diş, eve gizlice girmiş olanJim Hall'e saldırır ve onu etkisiz hale getirmeyi başarır. Azılı suçlu olan Jim Hall kavga sırasında tabancayla ateş eder ve açılan ateşle Beyaz Dişvurulur. Jim Hall ve Beyaz Diş'in boğuşması sırasında oluşan gürültü sonucu evdekiler de uyanır.Bu olay sonucu ev sakinleri Beyaz Diş ile ilgili oluşmuş olan şüpheleryok olur. Onun ne kadar fedakâr bir köpek olduğunu anlarlar. Bu kavga sırasında Beyaz Diş ağır yaralanır. Bu olayın ardından Beyaz Diş tedavi edilir. Tedavi sürecinden sonra fedakâr köpek iyileşir. Yargıç Weedon Scott'un eşionun için "Sevgili Kurt" demektedir. Evdeyaşayan herkes bu ismikabullenir. Artık her şey

gittikçe daha iyiye gitmeye başlar. En sonunda da Beyaz Diş'in Collie'den yarım düzine yavrusu olur.

3.2.1. Beyaz Diş Eserinde Natüralist Öğeler

Beyaz Diş olay kurgusu bakımından natüralist bir çizgide anlatılmıştır. Doğa betimlemelerinin çarpıcı bir biçimde vurgulanmıştır. Beyaz Diş vahşi doğada kalmak yerine tercihini beşeri dünyadan yana kullanmıştır. Romanın başlarında vahşi kurt sürüsünden kurtulmaya çalışan bir kızak takımı veonları takip eden kurt bir sürüsü her seferinde kızak köpeklerinden birini öldürmektedir. Her iki taraf da hayatta kalma savaşı vermektedir. Kurt sürüsü açlık çekmekte öte yandan kızak takımı ise onlardan uzaklaşıp kurtulmanın yollarını aramaktadır. Bir grup av öteki ise avcı konumundadır. Romandaki korku dolu ve gergin atmosfer

> …Dört bir yanlarından duvar gibi yükselen karanlığı gösterdi arkadaşına. Elle tutulacak kadar yoğun karanlığın içinde, hiçbir şey seçilemiyordu. Yalnızca kor gibi parlayan bir çift göz dışında… Henry, arkadaşına bir çift göz daha gösterdi, sonra bir çift daha (…) Kampın çevresinde kor gibi gözlerden bir kuşatma vardı sanki. Karanlığın içindeki bu ışık lekeleri bir görünüp bir yitiyor, arada kıpır kıpır ediyordu.
> Köpeklerin huzursuzluğu giderek arttı. Dehşet içinde ateşe yanaşıyor, adamların burunlarının dibine dek sokuluyorlardı. Hele birisi ateşe öyle yanaştı ki, sonunda ateşin içine düştü, acı ve korkuyla havlamaya başladı. Kavrulan postunun kokusu, ortalığa yayıldı. (London, 2017:10)

Olarak betimlenmiştir. Vahşi doğada hayatta kalma mücadelesi çok yalın ve etkili bir biçimde yansıtılmaktadır. Bir yandan aç kurt sürüsü diğer yandan ise bu sürüden kaçmaya çalışan kızak ekibi. Kurtlar her seferinde bir kızak köpeğini öldürürler.En sonunda ise kızak takımından Bill'i öldürürler. Henry ise tesadüfen hayatta kalır. Romanda gelişen olayların bu şekilde devam edeceği tahmin edilirken olayların kurgusu bambaşka bir yöne doğru evirilmeye başlar. İlk hikâye de diyebileceğimiz bu bölüm sonaerince asıl hikâyeye geçiş yapılmaktadır. Romanda dişiliği ile köpekleri tuzağa düşüren dişi Kurt iki kurgu arasında köprü görevi görür. Bu seferde vahşi hayvanlar arasındaki kanlı çekişmeaşağıdaki paragrafta da belirtildiği gibi ön plana çıkar.

> Bir sıçrayışta rakibinin korumasız duran boynuna atıldı ve dişlerini acımasızca bu boyuna gömdü. Tek hamlede, ustalıkla şah damarını parçaladıktan sonra, geriye çekildi. Sürü başının gırtlağından bir hırıltı çıktı, kanlı hıçkırıklar içinde rakibine saldırmaya çalıştı ama çabası boşunaydı artık. Son soluğunu verene kadar dövüşmekten başka bir şey gelmedi elinden. (London, 2017: 37)

Hayvanlar arasındaki kavga artık iyice ölümcül bir sonuca doğru evirilmektedir. Dişi Kurt'a sahip olmak için yapılan kıyasıya savaşta Genç Kurt hayatını kaybeder. Dişi Kurt kendisi için yapılan bu kavgadan pek de şikâyetçi değildir. Yazar bu mücadeleyi Natüralist bir bakış açısıyla yansıtmaktadır. Gerek yiyecek için gerekse de Dişi Kurt'a sahip olmak için birbirlerini parçalamaktan kaçınmazlar. Yazar bu kavgaları çok açık bir biçimde okuyucuya yansıtır. Bu vahşi yaşam okuyucu oradaymış gibi hisseder.Tek Göz, Genç Kurt'a hiç acımasız ve onu parçalar. Bir süre öncesine kadar birlikte avlandıkları arkadaşlarını yeri geldiğinde hemen ortadan kaldırabilmektedirler. Güçlü olanın zayıf olanı ortadan kaldırıp dişiye sahip olup üremesi sonucu daha sonraki nesillerin genetik olarak daha güçlü olmasına sebep olmaktadır. Zayıf olanın yok edilmesi doğanın ve yaşamın olağan akışına uygundur. *Vahşetin Çağrısı* adlı eserde olduğu gibi zorlu yaşam koşullarında hayatta kalmak ancak güçlü olanın başardığı bir olaydır. Hayatta kalma içgüdüsü canlıların en belirgin özelliklerindendir. Bu nedenle her canlının en önemli amacı hayatta kalmaya kendini güdülemesidir. Canlılar değişken koşullar karşısında kendilerini buna uyarlayıp zorlukların üstesinden gelmeye çalışmaktadırlar. Her kim en iyi uyumu sağlayıp güçlü kalırsa amacına da ulaşmış olacaktır. Şu anda yeryüzünde bulunan canlılar yaşamlarını aslında atalarına borçludurlar. Eğer ataları zor koşullara uyum sağlayamasaydı belki de yeryüzünden silinmiş olacaklardı.

Beyaz Diş romanındaki Tek Göz'ün rakibini ortadan kaldırması sonucu Dişi Kurt'a sahip olması neticesinde Beyaz Diş dünyaya gelecektir. Dişi Kurt beş yavru doğurur fakat sadece Beyaz Diş hayatta kalmayı başarır. Biraz büyüyünce dışarıda ne olduğunu merak eder ve çıkar. Dışarıdaki zorlu hayat mücadelesine tanık olur ve doğanın önemli yasasını birkaç avdan sonra öğrenir. Aşağıdaki alıntıda da ortaya konulduğu gibi vahşi yaşamın doğal kanunu herkesin kendisine uymasına neden olmaktadır.

> …Bir kısım hayvanlar kurt cinsinden olanların öldürüp yediği canlılardı. Bunlar, öldürmeyenlerle öldürenler, fakat kendisinden küçük olanlardan oluşmuştu. Diğer bir kısmı, öldürüp kendi cinsini yiyor ya da öldürülüp kendi cinsi tarafından yeniliyordu. Bu sınıflandırmadan da ortaya bir yasa çıkmıştı. Yaşamın amacı, etti. Yaşamın kendisiydi et. Yaşam, bir başka yaşama bağlıydı. Yiyenler ve yenilenler vardı. Bu yasa, ‘’ YE! YOKSA YENİRSİN.’’yasasıydı. Bu yasayı açık ve kalıcı bir formül şeklinde uygulayıp töresel bir sonuç çıkaramadı. Hatta bu yasanın üstünde fazla düşünmedi, sadece uyguladı. (London, 2017: 66)

Beyaz Diş için en önemli doğa yasası *et yasa*sıydı. Ya sen yersin ya da biri seni yer. Bu kadar basitti bu yasa. Canlılar çeşitli bölümlere ayrılmıştı. Bir kısmı kendi türünden olanları yiyordu. Bunlar diğer hayvanları öldüremeyenler ve küçük katilleri kapsıyordu. Diğer tür ise kendi türünü yiyor ya da aynı tür tarafından yeniyordu. Bu kategoriden şöyle bir çıkarım ortaya çıkıyordu. Et yemek hayatın olmazsa olmazıdır. Eğer sen karşıdakini yiyemezsen o seni yer. Beyaz Diş birkaç avdan sonra avlanmanın ne kadar önemli olduğunun farkına varır.Hayatta kalabilmesinin başka bir yolu da yoktur.

Beyaz diş ile *Vahşetin Çağrısı’*ndaki bir sürü unsur her ne kadar bir biri ile uyuşuyor gibi görünse de birkaç yönden farklılık göstermektedir. Her iki romanında olay örgüsüAlaska bölgesinde geçmektedir.Beyaz Diş, doğada büyümüş, ilk olarak doğada yaşamın nasıl olduğunu bilen, ilk avcılık deneyimlerini doğada elde eden kurt kırması bir köpektir. Kızılderililer Dişi Kurt olan annesine Kiche ismini vermişlerdir. Daha sonra Beyaz Diş ismini de ilk sahibi bir Kızılderili olan Gri Kunduz vermiştir. Annesi ile beraber Kızılderili kampında evcilleştirilmişlerdir. Beyaz Diş hayatı boyunca beşeri yaşam ile vahşi yaşam arsında ikilem yaşamıştır. Nihayet en son durağı beşer yaşamı olmuştur. Her defasında sahiplerinden uzaklaşmış doğada şansını denemek istemiş yine de doğa yaşamından kaçıp insanların sahipliğinde yaşamını devam ettirme kararı almıştır. Yaşadığı bu kararsızlıklar sonucunda acımasız sahibi Güzel Smith tarafından köpek dövüşlerinde yer alması sağlanmıştır. Sürekli rakiplerini öldürmek zorunda kalmıştır. Dövüşleri çok kanlı geçmektedir. Fakat en son rakibi çok farklı ve güçlüdür. Bu dövüşte ağır yaralar alan Beyaz Diş Weedon Scott tarafından kurtarılınca hayatı değişir. Scott ailesi yanında sakin ve huzurlu bir yaşamı olmuştur. Yanında yaşadığı yeni ailesinin

ona karşı olan olumlu tutumu Beyaz Diş üzerindeolumlu etkisi olmuş, içindeki vahşilik tamamen yok olmuştur. Artık tam bir evcil köpek durumuna gelir. Beyaz Diş'in hayatı en son sahibi olan Bay Scott'a kadar hep olumsuz bir ortamda geçmiştir.

Öte yandan *Vahşetin Çağrısı*'nda Buck adlı İskoç köpeği ise tamamen farklı bir ortamda yaşama başlamıştır. İlk yaşam yeri modern dünyadır. Yargıç Miller'in konağında yaşayan huzuru yerinde olan bir köpektir. Yargıç Miller zengin biridir. Buck'ın da keyfi yerindedir. Buck iri yarı, postu da kalın güçlü bir çoban köpeğidir. Konağın bahçıvanı borçları yüzünden zor günler geçirdiği için onu kaçırıp altın arayıcılarına kızak köpeği olarak satar. Buck bu yeni yaşamında ilk başlarda çok zorlanır ancak yeni yaşamına uyum sağlamayı da başarır. Zorlu bir coğrafibölgeye gelmiştir ve burada hayatta kalmak hiç de kolay değildir. Alaska bölgesinin iklimi ve doğa koşullarının zorluğundan dolayı buranın da kendine has kurallarının olduğunu öğrenir. *Vahşetin Çağrısı*romanının kahramanı Buck tıpkı Beyaz Diş gibi doğa ya da insanlar içinde yaşam arasında her zaman ikilemde kalmıştır.Yalnız Buck Beyaz Diş'ten farklı olarak tercihini hep vahşi doğadan yana kullanmıştır. İçgüdülerinin sesini dinlemiştir hep. Doğanın ve atalarının çağrısına duyarsız kalamamıştır. Buck kendisine iyi davranan sahibinin veya kötü davranan sahibinin yanında da daima doğada yaşama isteği daha baskın olmuştur. Buck da tıpkı Beyaz Diş gibi kötü birinin yanında çok kötü muameleye maruz kalmıştır. Her ikisini de yine iyi yürekli bir insan kurtarmıştır. Buck kendisini acımasız sahiplerinin elinden kurtaran Thornton'u çok sever.Buna rağmen yine de tıpkı ataları gibi doğada yaşamakona daha cazip gelmiştir. Beyaz Diş'i de Weedon Scott,Güzel Smith isimli gaddar birinin elinden alır. Beyaz Diş bu nedenle Bay Scott'ı çok sever.Beyaz Diş Buck'ın aksine vahşi doğada değil Bay Scott'ın yanında yaşamanı sürdürmeyi tercih eder.

Beyaz Diş bir kurt kırmasıdır. Kurt genleri baskındır. İçinde az da olsa köpeklik izleri barındırır. Yine de davranışları kurt davranışları olmuştur.*Vahşetin Çağrısı* başkahramanı Buck ise kırma bir köpek değildir. Tamamıyla atalarının yaşantısından uzak bir çoban köpeğidir. Buck atalarının dönemindeki gibi davranan bir köpek değildir. Çünkü insanların içinde evcilleşmiş böylece Marksist bir söylemle ifade edersek Buck kendi doğasına yabancılaşmış bir köpektir. Buck, her ne kadar doğadan uzak bir hayatı olmuşsa da sonradan içinde yaşadığı zorlu doğa

koşullarına hızla uyum sağlamakiçin çaba göstermiştir. Hem çabuk kavrıyor hem de yapı itibarı ile kuvvetli bir köpektir. Doğa ile uyumu, takım arkadaşları ile mücadelesi ve zorluklara karşı direnmesi çok önemlidir.Hayatta kalabilmek için sıradan bir köpekten çok daha fazlasını yapmak zorundadır. Hızlı,güçlü ve mücadeleci olması gerekir. Beyaz Diş de Scott ailesinin yanında yeni yaşamına uyum sağlamak için vahşi yönünü törpüleyip daha sadık bir köpek gibi davranması gerekmiştir. Aksi halde yeni sahiplerinin yanında kalması zorlaşır.

Köpekler ile kurtlar köken itibarı ile neredeyse aynı familyadan olmalarına rağmen hareketleri bakımından farklılıklara sahiptirler. Kurtlar hiçbir canlı ile köpeklerin yaptıkları gibi oynamazlar. Kurtlarınki tamamen öldürme amaçlıdır. Köpekler havlarken, kurtlar ise ulumaktadırlar. Bir kurdun havladığı görülmemiştir ama bazen köpekler ulumayı tercih edebiliyorlar. Buck ile Beyaz Diş aynı coğrafyada hayatta kalmaya çalışırken her ikisinin hayatı farklı yöne doğru evirilmiştir.Beyaz Diş kuzeyde vahşi dünyada doğmuş, hayatı güneyde Scott Ailesi yanında son bulmuştur. Beyaz Diş vahşi doğada başlayan hayatı beşeri dünyada sonlanmıştır. Buck için ise bunun tam tersi geçerlidir. Buck güneyde Yargıç Miller'ın konağında başlayan hayatı kuzeyde yaban hayatı içinde sonlanmıştır. Beşeri dünyada başlayan yaşamı vahşi doğada devam etmiştir. Buck'ın yaşamı insanların içinde başlayıp farklı bir dünyanın derinliklerinde sürmüştür.

Buck doğada yeni yaşama başlarken genç ve tecrübesiz bir köpek değildir. Yetişkin ve kuvvetli bir köpektir. Bunun faydasını görmüştür. Doğada yaşamanın kendine has bir takım yasaları vardır. Vahşi yaşamın kendine özgü durumları mevcuttur. Buck ise yeni durumunun getirdiği zorlukların farkındadır. Bu duruma hemen uyup sağlamayı bilir. Kendisine gösterilen her şeyi ve verilen görevi çabuk kavrar. Eski yaşamına dair ne varsa kafasından hızla silip atmıştır. Yeni durumu kabullenmiştir artık. Sahibine sadakatle bağlı kalıp doğa yasalarına uygun davranmayı da ihmal etmemiştir. Bunun neticesinde hayatta kalmayı başarmış ve kızak takımının liderliğini de rakibini öldürerek almıştır. Buck,doğadaki tüm kuralları ve koşulları sonradan öğrenmiştir. Çünkü önceki yaşamı ile yeni yaşamının kuralları arasında hiçbir benzerlik bulunmamaktadır. Öte yandan Beyaz Diş vahşi tabiatın yasalarını doğduğu andan itibaren öteki hayvanlardan ve annesi Kiche'den öğrenir. Doğa yasalarının ne kadar acımasız olduğuna bizzat şahit olur. Doğanın

çağrısına kulak tıkayıp insanların içinde yaşamayı tercih etmesi neticesinde doğanın acımasız kurallarını bir tarafa bırakır. İnsanların içinde yaşasa da yine de güçlü olmak zorunda kalır ve tabiat kanunlarına uyumu sayesindeyaşamını sürdürmüştür. İnsanların içinde yaşam bazen çok sert ve acımasız olabilmektedir. Tabiat yasaları her iki roman başkahramanının kanı tatmalarına vesile olur.Buck yetişkin bir köpek iken kan tadını almış, Beyaz Diş ise küçüklüğünde bu tadı almıştır.

İntikam duygusu her iki kahraman için önemli bir durum olmuştur. Her iki başkahraman da intikam duygusu ile tanışırlar. Buck gençken kırmız kazaklı adamın şiddetine maruz kalır ve intikam hissiyle dolup taşmaktadır. Bu durum ondaki nefret duyusunu artırmıştır. Yiyecek bulmanın çok zor olduğu bir dönemde Beyaz Diş'in annesi Kiche bir vaşağın yavrularını yemesi ile vaşağın intikam almak istemesi üzerine başlayan kavga ile bu duyguyu tadar. Beyaz Diş ve annesi vaşağı öldürürler ve Beyaz Diş vaşağın pençe darbesi ile yaralanır. Beyaz Diş'in annesi başka bir yere zorla götürülünce intikam duygusu oluşur. Sahibinden ve insanlardan nefret etmeye başlar. Annesi en büyük destekçisidir. Artık yalnızdır. Bu pek alışık olmadığı bir duygudur. Buck Spitz'e karşı öfke nefret doludur. Spitz Buck'ın arkadaşı Curly'i öteki Eskimo köpekleri ile beraber paramparça etmişlerdi ve bunu yaparken çok büyük haz almıştı. İntikam için uygun zamanı bekleyen Buck büyük bir sabırla bekleyip Spitz'i öldürerek kızak takımının yeni lideri olmuştur. Buck öfkeli olduğunda bile gerekirse geri çekilmeyi ve pes etmek gerektiğini de öğrenir. Beyaz Diş de bunu genç bir kurt iken kovaladığı bir tavşandan öğrenir.

Sopa yasası her iki hayvan için de geçerli olmuştur. Her ikisi de sopanın anlamını iyi bilirler. Sopa otoriteyi temsil etmektedir. Her ikisi de sopa ile hizaya sokulmaya çalışılmıştır. Hem Buck Hem de Beyaz Diş sopa ile korkutulmuşlardır. Bunun sonucunda her ikisinin de itaat etmek dışında bir seçenekleri kalmaz. Ne zaman kendilerine belirlenen sınırın dışına çıkarlarsa kafalarına sopa ineceğini iyi bilmektedirler. Sopa imgesi onlara pek de iyi şeyler hatırlatmamaktadır. Her ikisinin insanlara bakış açıları çok farklıdır. Buck mecburen insanlara karşı itaat eder ama Beyaz Diş ise onlara karşı duyduğu hayranlık ve onları tanrı olarak gördüğü için itaat etmiştir. Beyaz Diş birçok hayvanı öldürürken tereddüt dahi etmemiştir. Fakat hiçbir zaman insanlara bir saldırısı söz konusu olmamıştır. Çünkü onun nazarında insanlar kutsal varlıklardır. İnsanların kendilerinden üstün olduğuna inanmıştır. Buck ise

insanları öldürmekten asla çekinmemiştir. Eskiden konakta yaşarken insanlardan sevgi ve ilgi gören Buck, sonradan kendisine yapılan kötülüklerden insanları sorumlu tutmuş ve onlardan nefret etmiştir. Bu nedenle büyük bir öfkeyle insanlara saldırmıştır. Beyaz Diş ise Gri Kunduz'dan şiddet görmesine rağmen yine de onun kendisini koruduğunu düşünmüştür. Kızılderili kampındaki diğer köpekler ile kanlı bir mücadeleye girişmesi sonucu onlara olan nefreti artmış ve insanlara sığınmayı daha akıllıca bulmuştur. Vahşi doğa yerine medeniyeti içinde yaşamak daha cazip gelmiştir.

Her iki başkahraman da doğanın çağrısına maruz kalmışlardır. Buck, Yargıç Millerin evinden götürülüp Alaska'ya getirildikten sonra doğa ile iç içe yaşamaya başlar ve doğanın çağrısına maruz kalır. Buck ilk başlarda çağrıları önemsemez. Kendisini seven yeni sahibi Bay Thornton'dan ayrılmak istemez. Ömründe kimseden görmediği sevgiyi Bay Thornton'dan görmüştür. Her ne kadar vahşi doğanın bu çağrılarına karşı dirense de bazen karşı koyamaz ve birkaç kez ormana gidip gelir. Gidişi çok uzun sürmez ve geri gelir. Maden ocağında altın arayan Bay Thorntonve arkadaşı bir Kızılderili gurubunun saldırısına uğrar ve hayatlarını kaybederler. Bu kötü olay Buck'ı derinden etkiler. Buck intikam almak için Kızılderililere saldırır ve birkaç tanesini öldürür. Sahibinin ölümü üzerine insanlarla olan son bağı da kopar ve doğanın çağrısına kulak vererek doğaya kaçar. Beyaz Diş ise zaten doğanın içinde doğup büyümüştür. Doğduğundan beri doğanın çağrılarını hep duymuştur. Doğada büyümesine rağmen birkaç kez doğada yaşamayı denemiş ama vazgeçmiştir. Tanrı olarak gördüğü insanların yanında yaşamak onun için daha ilgi çekici olmuştur.Vahşi doğanın çağrılarını göz ardı etmeyi başarmıştır. Kendinden üstün gördüğü tanrıların onu koruyacağını düşünmüştür hep.

Buck ve Beyaz Diş'in hayata bakış açıları her zaman farklıydı. Beyaz Diş güçlü olanaitaat etmeyi ve kendisinden daha güçsüzlere karşı acımasız olmayı hayat felsefesi olarak benimsemiştir. Bu nedenle hiçbir zaman tanrı olarak nitelediği insanlara saldırı girişiminde bulunmamıştır. Fakat kendisini rahatsız eden kendisinden daha zayıf gördüğü köpekleri ise tereddütsüz parçalamıştır. Buck ise her zaman intikam alma hırsı ve düşüncesi içerisinde olmuştur. Kendisinden güçlü ya da zayıf olması durumu değiştirmemiştir. İntikam almak için her şeyi yapmış ve karşısındakine hiç acımamıştır. Kendisini çok seven sahibi Thornton'u öldüren

Kızılderililerden intikamını çok kanlı bir şekilde almıştır. İnsanları kendisinden üstün görmeyip onları intikamı için öldürmekten de çekinmemiştir.

Yazar Jack London, hem Buck hem de Beyaz Diş karakteri üzerinden kapitalist sisteme karşı eleştiri getirmiştir. İnsanların hayatını ve kapitalist sistemin yarattığı tahribat bir köpeğin bakış açısıyla yansıtılmış. İnsanların para kazanma hırsı ve içine düştükleri kötü durum çok güzel bir şekilde vurgulanmıştır. İnsanlar daha fazla para elde etmek için hayvanları da kullanmayı ihmal etmemişlerdir. Buck'ın ataları çok uzun yıllar önce insanlar tarafından kendi çıkarları doğrultusunda evcilleştirilip kendilerine hizmet etmeleri için çalıştırılmışlardır. İnsanlar kendi amaçları doğrultusunda bu hayvanları sömürmekten çekinmemişlerdir. Bu hayvanları kendi doğal yaşamlarından koparıp insanların hizmetlerinde kullanmışlardır. Beyaz Diş ise doğada doğup büyümesine rağmen insanlar kendi işleriiçin onu vahşi yaşamından alıp Kızılderili kampında çalıştırmışlardır. Her iki romanın başkahramanı insanların bunları kendi amaçları doğrultusunda çalıştırma istekleri karşısında farklı davranışlar sergilemişlerdir. Buck bunlara itaat etmek istemez. Her zaman bu kişilere karşı direnme yoluna gitmiştir. Hiçbir zaman uysal bir hayvan olmak istememiştir. İnsanların onu ve arkadaşlarını zor şartlarda çalıştırmasına hep bir şekilde karşı çıkmıştır. Kendisinin insanlar tarafından zorla çalıştırılıp hor görülmeleri insanlardan kaçmak istemesine neden olmuştur. Çünkü kendisini ve arkadaşlarını hoyratça ezen düzene isyan etmiştir. Bu durumu asla kabullenememiştir. İnsanların kendisini yaşadığı konaktan koparıp zorla çalıştırmasına hep direniş göstermiştir. İnsanların yaptığı zorbalığı kabullenememiştir. Asi yönü hep ön plana çıkmıştır. Her ne kadar Bay Thornton'u seviyorsa da yine de doğaya kaçmayı gelenek haline getirmiştir. Kendisini doğada mutlu hissetmektedir. Çünkü doğada sömürü yoktur. Başkasının hizmetinde emeğinin sömürülmesi söz konusu değildir. Bu nedenle doğanın çağrısı cazip gelmiştir. Romanın sonunda Bay Thornton'un öldürülmesi Buck'ın içinde biriken öfkenin bir yanardağı gibi patlamasına sebep olacaktır. Buck, sadece Thornton'un intikamını almakla kalmaz. Buck kapitalist düzenden, insanların zorbalığından da intikamını almıştır. İçindeki tüm nefreti açığa çıkartıp boşaltınca kaçıp vahşi doğaya sığınır. Beyaz Diş ise Buck'ın ortaya koyduğu basireti sergileyememiştir. Sürekli çareyi insanlara sığınmakta bulmuştur. Kapitalist düzen ile pek bir sorunu

olmamıştır. İnsanların kendisini sömürüp hor görmesine pek aldırış etmemiştir. Tanrı diye nitelendirdiği insanlara olan öfkesini diğer hayvanlardan çıkarmıştır. Nefretini hep yanlış yöne yönlendirmiştir. Başına gelen bütün olumsuzlukların sebebi insanlar olmasına rağmen bir türlü onlara karşı tutarlı bir duruş sergileyememiştir. Öfkesini ve intikam duyusunu yanlış yöne kanalize etmiştir. Hiçbir zaman kurulu düzene isyan etmemiştir aksine bu düzen ile barışık olmayı çıkarına uyun bulmuştur. Birkaç sefer doğada yaşamayı denese de her seferinde kendisini acımasızca hırpalayan ve sömüren insanların yanına sığınmayı daha mantıklı bulmuştur. Kapitalist düzenin gönüllü olarak mekanizmasının çarkının dişlilerinden olmuştur. İnsanların para kazanma konusunda ne kadar acımasız olduklarını bildiği halde yine de onların yanına dönmekten kendini alıkoyamamıştır.Doğanın çağrısına kulaklarını tıkamayı tercih etmiştir. Sahiplerinden biri olan Güzel Smith onu dövüştürüp para kazanmanın peşine düşmüştür. Güzel Smith acımasız bir şekilde onu sömürür ve ölümüne rakip köpeklerle dövüştürür. Güzel Smith için önemli olan para kazanmaktır. Nasıl kazanıldığının onun için pek bir önemi yoktur. Bu durumda bile sahibine karşı direnmez. Tüm öfkesini dövüştüğü köpeklere yansıtır. Kapitalist düzene itaat etmeyi daha uygun görmüştür. En sonunda onu Güzel Smith'den kurtaran Bay Scott şansının dönmesine neden olmuştur. Huzurlu bir yaşama kavuşma şansı elde etmiştir. Kapitalizme her seferinde itaat eden Beyaz Diş yeni sahibi sayesinde ömür boyu mutlu ve huzurlu olacak bir hayatı olacaktır artık. Kapitalist sistemde sosyal darwinizm kuralı geçerlidir. Güçlü olan,düzene ve koşullara iyi uyum sağlayan daima ayakta kalır. Zayıf olan ve düzenin şartlarına uyum sağlayamayanlar daima yok olup giderler.Olumsuz şartlara dilenilmedenistenilen yaşam koşullarına kavuşulamayacağının bilinmesi gerekmektedir. Bu nedenle yazar Marksist bir bakış açısıyla şu mesajı vermiş olabilir; mevcut koşullar kabul edilip analiz edileceğine bu durumun değişmesi için ezilen ve sömürülen kitlelerin harekete geçip olumsuz durumu değiştirmeleri gerekmektedir. Ancak böyle bir olay karşısında mevcut durumun değişmesi mümkün olacaktır. Beyaz Diş gibi durumu kabullenmektense, Buck gibi direnmek daha önemlidir.

Vahşetin Çağrısı adlı eserde romanın kahramanı içgüdülerini dinleyerek doğanın çağrısına kulak verir fakat Beyaz Diş romanındaki başkahraman Beyaz Diş ise doğadan kaçıp insanlara sığınmayı tercih etmektedir.Beyaz Diş kendini insanların

içinde daha güvende hissetmektedir. Vahşi doğada karşısına ne çıkacağını bilememektedir. Her ne kadar sahibi Gri Kunduz ona sevgisini tam olarak göstermese de yine ona öteki hayvanlara göre ayrı bir değer vermektedir. Beyaz Diş yine de kampta veya başka yerlerde karşısına çıkan hayvanların da hakkında gelmeyi başarabilmiştir. Kızılderili kampında *et yasası* pek de geçerli değildir. Sahibi ona ne verirse onu yemeye mecburdur. Doğadan gelen çağrılara pek kulak asmaz. Korunma içgüdüsü baskın gelir. *Tanrı* gibi gördüğü insanların yanında kalmayı doğaya tercih eder. İnsanları kendisinden üstün görmektedir. Beyaz Diş'in davranış kalıpları sahiplerine göre şekillenmektedir. Beyaz Diş tam olarak Gri Kunduz adlı sahibinden memnun olmasa da yine de onun tarafından korunmuştur. Fakat Beyaz Diş'in asıl trajedisi sahibinin onu çirkin bir adam olan Güzel Smith'e satmasıydı. Güzel Smith Beyaz Diş'e çok kötü davranmış ona sık sık kendisini dinlemesi için vurmaktan da çekinmemiştir. Güzel Smith Beyaz Diş'in yüreğine nefret tohumları ekmiştir. Beyaz Diş'i diğer köpeklerle dövüştürerek onu iyice nefrete boğmuştur. Beyaz Diş'in içindeki vahşet duygusu içgüdüsel olarak açığa çıkmıştır. Çok güçlü bir köpek olduğu için önüne gelen rakiplerini parçalar.

Fakat Beyaz Diş Scott adlı bir madenci tarafından satın alınınca hayata bakışı birden değişir. Artık diğer köpeklerle dövüştürülmemektedir. Scott'ın yanında tam bir dönüşümeuğrar. Yeni sahibi ona çok iyi davranırve ona yeni bir hayat sunar. Bu yeni hayat onda başka güdülerin ortaya çıkmasına neden olacaktır. Eski sahibi tarafından nefret duyguları yüklenmiş olan Beyaz Diş'in vahşi davranışları onun için büyük problemdir. Yeni sahibinin yanında gördüğü sevgiden dolayı nefretinden arınan Beyaz Diş artık o vahşi içgüdülerinden sıyrılmaya başlar. Artık sahibine sevgiyle bağlanan bir kurt olmuştur. Yeni sahibi için hiç düşünmeden eve gizlice giren bir suçluya hiç düşünmeden saldırır. Sahibini koruma güdüsü ona bunu yapması gerektiğini bildirir. Vahşi doğadan beşeri yaşama geçişte çok iyi uyum sağlayan Beyaz Diş güçlü kalarak hayatta kalmasını bilmiştir. Her ortama uyum sağlayabilme özelliği onu hayata tutunmasını sağlayan en önemli özelliğidir. Annesinin onun yanından ayrılması ve hayatta tek başına kalması sonucunda güçlü bir kurt olmayı başarır.Annesinden ayrı doğada tek başına yaşayacak gücü kendinde bulamaz. İnsanlarla yaşaması onun için daha güvenlidir. Doğa artık onun için cazip bir yer değildir. Doğanın çağrısının da bir etkisi olmayacaktır onun için. Sakin ve

huzur dolu bir yaşam belki de onun istediği en önemli şeydir. İnsanların içinde yaşam onun için vazgeçilmez olmuştur. Hayatta kalmanın belki de en önemli ve garantili yolu insanların yanında sakin bir yaşam sürdürmesidir.Beyaz Diş Bay Scott'ın ailesinin yanında kalarak bu amacına ulaşmıştır. Eve gizlice girip Scott'ın yargıç olan babasını öldürmek isteyen bir hapishane kaçağını etkisiz hale getirmeyi başarır. Bu olaydan sonra ailenin de güvenini tam olarak kazanır. Aile içinde Beyaz Diş'e olan sevgi artar. Bu sevgi ve olumlu davranış Beyaz Diş üzerinde olumlu etki bırakır. Beyaz Diş de artık saldırganlığını bırakıp vahşi güdülerinden sıyrılır. Doğaya kaçmak yerine iyi insanlarla beraber yaşamak daha mantıklıdır. Bu davranış onun yaşamını sürdürme güdüsüne de uygundur. Her canlı yaşamını sürdürme üzerine programlanmıştır. Hiçbir canlı aksi yönde harekette bulunmaz. Beyaz Diş gerek doğada gerekse de insanların içinde her türlü vahşeti yaşamış ya da tanıklık etmiştir. Vahşete doymuştur artık. Bundan kurtulmanın yolu da iyi insanlara rastlamak olduğununfarkına varır. Kötü insanların elinde onca eziyet ve şiddete rağmen yine de insanlardan tam olarak umudunu yitirmez. Yaşamının Weeden Scott ile kesişmesi sonucu kaderi değişir. Kimse ona zarar veremeyecek ve onu zorla başka köpeklerle dövüştüremeyecektir.

Yazarın bu kurgusu diyalektiğe de uygundur. Yaşamın diyalektiği zıtların birlikteliğine vurgu yapar. İyi- kötü, vahşi yaşam – beşeri yaşam, güçlü –zayıf, yiyen –yenilen bir arada kurgulanmıştır bu eserde. Gri Kunduz ve Güzel Smith bu romanda kötü olarak karakterize edilmiş tiplerdir. Öte yandan Weeden Scott ve Matt ise Beyaz Diş'in güvenebileceği iyi insanlardır. Beyaz Diş'in ilk sahibi Gri Kunduz onun itaat etmesini sağlamak için şiddete başvurmaktan çekinmez. Onu bazen öldüresiye döver. Her ne kadar onu öteki köpeklerden ayırsa da yine canı istediği zaman onu sopayla dövmekten kaçınmaz. Gri Kunduz köpekleri ancak şiddetle terbiye edebileceğini düşünen biridir. Zaaflarına yenik düşünce Beyaz Diş'i Güzel Smith'e satmak zorunda kalır. Güzel Smith adlı karakter ismi ile tam tezat halindedir. İsmi *Güzel* olmasına rağmen kendisi oldukça kötü ve çirkin biridir. Beyaz Diş tam bir ticari metadır Güzel Smith için. Onun sırtından para kazanır. Beyaz Diş'i öteki köpeklerle canı pahasına dövüştürerek onun sırtından para kazanır. Bu yolla para kazanırken hiçbir ahlaki kaygısı yoktur. Dövüşlerde köpeklerin vahşice ölmesi onun hiç umurunda değildir. Önemli olan kazanacağı paradır. Bu konuda kötülüğün

zirvesindedir. Beyaz Diş ilk başlarda onun sahipliğini kabullenmez. Fakat Güzel Smith tarafından şiddete maruz bırakılır. Güzel Smith sevgi ile değil şiddet ile kendine bağımlı kılar. Şiddet tek geçerli yoldur onun için. Nitekim Beyaz Diş'i ölümüne dövüştürür. Her kötünün olduğu yerde elbette iyiler de olacaktır. İşte Scott da bunlardan biridir. Scott, Beyaz Diş'i zorla Güzel Smith'den satın alır. Güzel Smith satmak istemez fakat Scott ile başa çıkamayacağının da farkındadır. Mecburen buna razı olur. Scott ise ona çok iyi davranarak onu iyi bir köpek olması için elinden geleni yapar. Beyaz diş de onun bu samimiyetini içgüdüsel olarak hisseder. Davranışlarında değişimler yaşanır. Köpek dövüşleri uzakgeçmişte kalmıştırartık. İçindeki vahşilik yavaş yavaş sönmeye başlar. Sevginin gücü onu başka bir varlığa dönüştürür. Bu nedenle Scott'ın ailesini kötülükten korumak için kendi yaşamını riske atmaktan çekinmez. Sahibine oldukça sadık bir köpek haline gelir. Eve giren firari mahkûmu öldürdükten sonra sadakati tartışılmaz hale gelmiştir. Vahşi doğa yerine yeni sahibinin yanında güvende ve sakin bir hayat onun için daha iyi olacaktır.

Öykünün kahramanı Beyaz Diş'in çıkış yeri vahşi doğa olmasına rağmen öykünün sonunda insanlarla beraber bir hayatını sürdürmek istemiştir.Tek Göz ile Dişi Kurt'tan dünyaya gelen ve kardeşleri içinde hayatta kalmayı başaran tek köpek olan Beyaz Diş vahşi doğanın tüm acımasızlığını yaşamış ya da bu acımasızlığa tanık olmuştur. Doğada yaşam oldukça zor ve risklidir. Sizden daha güçlü olan sizi paramparça edebilir. Henüz genç bir kurt olan Beyaz Diş insanları kendilerinden çok üstün olarak niteler. Onları *Tanrı* olarak görür. Onların yanında olan canlılar güvende sayılırlar. Avlanmak ya da birilerini öldürmek istememektedir. Vahşi doğada yaşama başlamasına rağmen o doğayı değil de insanların yani kendi deyimiyle *tanrıların* yanında yaşamayı uygun görmüştür. Çünkü *tanrı* güçlüdür. Güçlü olan *tanrı* elbette Beyaz Diş'i besleyecek ve koruyacaktır. Beyaz Diş henüz *tanrıların* da zaaflarının olabileceğinin farkında değildir. Doğadan gelen içgüdüsel çağrılara pek kulak asmaz. İnsanların yanında olmak onun için neredeyse zorunlu bir tercih olmuştur. Eğer kardeşleri hayatta kalsaydı yine böyle bir tercihte bulunur muydu, bunu tahmin etmek biraz zordur. Belki de kendini onların yanında daha emniyette hissederdi ve insanların arasına karışmaktan kaçınırdı. Korunma içgüdüsü kardeşlerinin yanında olmayı daha zaruri bir seçenek haline getirecekti. Yalnızlığı belki de onu

*tanrılarının*yanına itmiş olabilir. Doğada ya da insanların içinde yaşam ikilemi belirli durumlara göre değişiklik gösterebilmektedir. Her ne kadar doğadaki mücadeleden ve şiddetten kaçmak için insanların arasında yaşamayı tercih etmişse de en son sahibi Scott' a rastlayana kadar vahşi doğayı aratmayacak şekilde şiddete maruz kalır. Vahşi yaşam ile Beşeri yaşam arasında bu bakımdan temel olarak pek bir farkın kalmadığı görülebilmektedir. Beyaz Dişbu acımasız şartlarda hayatta kalmaya çalışır. Her dövüşünde rakibini öldürmek zorunda kalır. Bu şiddet kendisinin ya da rakibinin bir tercihi değildir. Bu tamamen sahiplerinin isteği doğrultusunda gerçekleşen bir şiddet gösterisidir. Maalesef biri ölecekti bu kavgalarda. Para kazanma hırsı bu şiddet sarmalının insanlarda ne ahlaki ne de vicdani bir problem olarak görülmemesine neden olmuştur. Buna Beyaz Diş'in talihsizliği de diyebiliriz.

Beyaz Diş romanında zayıf-güçlü ikilemi önemli bir unsurdur. Güçlünün hayatta kaldığı zayıfın ise yok olduğu bir vahşi doğada başlar öykü. Öykünün başlangıcında bir koşuşturma yer almaktadır. Güçlünün kovaladığı, zayıfın ise kendisini kurtarmaya çalıştığı bir olay örgüsü anlatılmaktadır. Bill ve Henry önemli bir şahsiyetin tabutunu kızak takımıyla beraber taşımaktadırlar. Görevleri kolay görünmekle beraber aç kurt sürüsünün kendilerini takip etmesi sonucu işlerin onlar için çok daha zorlaştırmaya başlar. Güçlü olan kurt sürüsü zayıf olan kızak köpeklerini ve sahipleri için büyük bir tehdittir. Bu vahşi kurt sürüsü kızak köpeklerini tek tek parçalamaya başlarlar. İyice çaresizliğe düşen Bill de kurtlara karşı elinde kalan son silahlarla saldırırken hayatını kaybeder. Henry ise kurtlara yem olmak üzereyken tesadüfen kurtarılır.Vahşi doğanın en temel yasası yürürlüktedir. Kurt sürüsü içinde Dişi Kurt için de kanlı bir mücadele yaşanır. Genç Kurt ile Tek Göz arasında yaşanan bu savaş güçlü olan Tek Göz'ün zaferi ile sonuçlanır. Zayıf olan Genç Kurt, rakibi tarafından acımasızca öldürülür.

> Bu kavganın nedeni olan dişi kurt bir köşeye çekilmiş, kılını bile kıpırdatmadan olan biteni izliyordu. Keyifliydi elbette: Gün onundu. Kırk yılda bir olurdu böyle şeyler. Âşıkları karşısına geçmiş kendisini hak edebilmek için ölüm kalım savaşına girmişlerdi. (London, 2017: 36)

Yukarıda da bahsedildiği gibi Dişi Kurt kendisi için kurtların dövüşmesi onun çok zayıf olan genç kurdun elbette kazanma şansı yoktu. Güçlü olan Tek Göz'ün

kazanması ve dişi kurt ile çiftleşme hakkı elde etmesi doğa kanunlarına uygundur. Güçlü olanın kazanması halinde sonraki nesil de güçlü olacaktır. Charles Darwin'in evrim teorisine de uygundur bu durum. Doğada güçlü olan ayakta kalır, zayıf olan ise silinir. Dişi Kurt beş yavru doğurmuştur. Bu beş yavrudan sadece Beyaz Diş iyi uyum sağlayıp güçlü olup hayatta kalmayı başarır. Ötekiler ise zayıf kaldıkları için yaşama uyum sağlayamadan ölmüşlerdir. Beyaz Diş doğayı yeni keşfederken zayıf olan canlıları yemiştir. Ondan güçlü olan vaşak tarafından tam öldürülmek üzereyken annesi tarafından kurtarılmıştır. Annesi Vaşak'ı öldürmeyi başarmıştır. Annesi olmasaydı güçlü olan vaşak, zayıf olan genç Beyaz Diş'i öldürmüş olacaktı. Vahşi doğada hayatta kalmanın en önemli kuralını burada çok kanlı bir biçimde öğrenmiştir. Çünkü kendisi de yara almıştır. Gri Kunduzun yanındayken bile kendisini rahatsız eden köpekleri saf dışı etmeyi başarır. Beyaz Diş Güzel Smith'e satıldığında başına neler geleceğini tahmin edemez. Bu sefer daha güçlü olmak zorundadır. Çünkü rakip köpekler de çok güçlüdürler. Onları öldürmek zorundadır yoksa kendisi öldürülecektir. Her önüne gelen rakibini öldürmeyi başarır. Bu dövüşlerde güçlü olmak bir zorunluluktur onun için.

Beyaz Diş adlı eserde bir diğer önemli husus da vahşi doğada besin zincirinin üst halkasında yer almaktır. Ya yem olacaksın ya da sen onları yiyeceksin. Vahşi kurtlar kızak takımını kovalarken Bill ve Henry adlı karakterlerin en büyük korkuları kurtlara yem olmaktır. Bu nedenle sürekli bu tedirginliği yaşarlar. Tabuttaki cesedi bile kendilerinden daha şanslı görmektedirler. En azından cesedin gireceği bir mezar ve bir mezar taşı olacaktır. Her ikisinin bu şansları bile olmayabilir. He gece bir köpeğin aç kurtlara yem olması onlardaki tedirginliği daha fazla artırmıştır. Kurtlardoğada besin zincirinde daha üst bir halkadadırlar. Bu kurtlar da hayatta kalmak için bu kızak köpeklerini ve bunların sahiplerini gözlerine kestirmişlerdir. Onlar için kolay lokmadır bu kızak takımı çünkü kurt sürüsü kalabalık ve güçlüdürler. Her seferinde bir kızak köpeğini parçalamaları onların hızlarını düşürmektedir ve kurtların üstünlüğü giderek artar. Bunun sonucunda Kızak takımı sahiplerinden Bill dâhil bir çok köpek kurtlara yem olmaktan kurtulamazlar.

3.3. Deniz Kurdu

Olayın kahramanı Van Weyden varlıklı bir insandır. Çalışmaya pek ihtiyacı olmayan biridir. Babasından kendisine yüklü miktarda servet kalmıştır. İyi eğitimli bir yazardır. Fiziksel olarak pek güçlü değildir. Fiziksel gücünü kullanmaktansa mantığından faydalanmayı tercih etmektedir. San Fransisco'dan yola çıkan bir gemiye binip deniz yolculuğuna başlamayı düşünmektedir. Yalnız işler planladığı gibi gitmez. Sıradan bir yolculuk yapacağını düşünür. Yolcusu olduğu *Martinez* adlı yolcu gemisi şiddetli bir fırtına sonucu batar. Kendisi *Hayalet* adlı bir avcı gemisi tarafından boğulmak üzereyken kurtarılıp gemiye çıkarılır. Bindiği gemi sıradan bir avcı gemisi değildir. İsmi bile yeterince ürperticidir. Gemi Japon karasularına doğru yol almaktadır. *Hayalet* adlı avcı gemisi ile Japonya açıklarında fok avlayacaklardır. Geminin kaptanı da Kurt Larsen'dir. Kurt Larsen sert mizaçlı, gemide kimsenin sevmediği otoriter biridir. Kaptan acımasız bir hayatın olgunlaştırdığı fok avlayarak para kazanan, karşısına çıkan engelleri aşabilen biridir. İlginç bir düşünce sistemi geliştirip bunu kendi hayatına uyarlamaya çalışmıştır. İnsan etinin hayvan etinden farklı olmadığını iddia etmektedir. Herkesin hayatını sürdürebilmesi için yeterli parayı kazanması gerektiğini düşünmüştür. Gücün önemini kavramıştır. Güçlünün her zaman haklı olduğunu belirtir. Avcı gemisinde kimsenin kendisini sevmemesine rağmen bu kaptanın pek de önemsediği bir durum değildir. Gemideki herkes onu öldürmek için can atmaktadır ama kimse de buna cesaret edememektedir. Kimse ona karşı gelme cesaretini gösterememektedir. Kaptan zeki ve güçlü biridir aynı zamanda. Gaddarlığıyla nam salmıştır. İnsan yaşamının onun nazarında pek bir önemi yoktur.

Kaptan Kurt Larsen Van Weyden'e gemide çalışmayı teklif eder. Van Weyden ise gemide çalışmayı istemez. Kendisini San Fransisco'ya götürmeleri karşılığında yüklü miktarda para teklif eder. Kurt Larsen ise bu teklifi hiç umursamaz bile. Hatta Van Weyden yanlarından geçen bir gemi ile gitmek ister ama Kurt Larsen yine gitmesine engel olur. Kurt Larsen ona başka bir çıkış yolu sunmaz o da çaresiz bir şekilde gemide çalışmayı kabul eder. Avcı gemisinde de çalışmak pek kolay değildir. Gemideki koşullar fazlasıyla ağırdır. Van Weyden ömründe hiç çalışmamış rahat bir yaşamı olan bir yazar olduğundan dolayı çalışmak onu

yorar.Kaptan Kurt Larsen ise ona çalışarak para kazanmanın ne kadar önemli olduğunu öğretmek ister. Van Weyden gemide kamarot olarak çalışmaya başlar. Çalışmak onun için pek de olumlu bir durum sayılmaz. Ömründe zor bir durumla karşılaşmayan Van Weyden için yeni bir yaşamın kapıları açılmıştır. Artık yeni bir dünyası vardır. Hayatta kalmanın zor olduğu ve her türlü oyunun döndüğü bir gemidir yeni hayatı. Yeni hayatı pek kolay olmayacaktır. Geminin Kaptanı Kurt Larsen onu hımbıl diye çağırır. Geminin aşçısı Thomas Mugridge de ona iyi davranmaz. Onun anlamsız isteklerini yerine getirmeye çalışır. Ömrü boyunca hep yazarlık yapan biri için pek de kabul edilecek bir durum değildir. Van Weyden Kaptan Kurt Larsen'in kaba ve cahil biri olduğunu düşünür. Onun ancak kaba kuvvet üzerinden iletişim kanalını kullandığını düşünmektedir. Bir gün Kaptan Kurt Larsen'in odasında temizlik yaparken bir sürü kitap görür. Gördükleri karşısında çok şaşırır. Van Weyden Kurt Larsen'in düşündüğü gibi biri olmadığını öğrenir. O okumuş bir gemi kaptanıdır. Van Weyden ile Kurt Larsen bazen beraber oturup uzun süreli tartışırlar.

Van Weyden yeni yaşamına iyice alışmıştır. Artık bu yaşamı kabullenmesi gerektiğinin de farkındadır. Oyunu kurallarına göre oynamasını gerektiğini bilmektedir. Gemide kaldığı günler boyunca denizciliği iyice kavrar. Kaptan Kurt Larsen de ondaki bu gelişmeyi görmektedir. Avcı gemisinin çalışanları ile de ilişkileri gayet iyi bir seviyededir. Onlarla olan sağlıklı iletişimi Kaptan Kurt Larsen sağlayamamıştır.Bir Gün gemide çıkan bir kavga neticesinde geminin ikinci kaptanı olan Johansenhayatını kaybeder. Kurt Larsen, Van Weyden'igeminin ikinci kaptanı olarak tayin eder. Üzerindeki sorumluluk iyice artar. Geminin tüm sorumluluğunu yüklenmek pek kolay değildir. İkinci kaptanlıkta geçen zaman onu iyice usta bir denizci haline getirir. Karar verme yeteneği, bilgisi ve zekası sonucu kendi ayakları üstünde duracak hale gelir. Kendisi gitmiş yerine başkası gelmiştir sanki. Gemide bazen yaralanmalar olmaktadır. Van Weyden tıp kitapları okuyarak onların yaralarını tedavi etmeye çalışır. Gemideki avcılar sandallarla fok avına çıktıklarında avcı gemisinde sadece aşçı, Kaptan Kurt Larsen ve kendisi kalmaktadır. Bazen geminin seyrini de kendisi sağlıyordu. Avcı gemisi ile ilgili her şeyi bilmektedir. Bu konuda kendisini bayağı geliştirir.

Gemi Japon karasularında iken Kaptan Kurt Larsen'in kötü muamelelerinden bıkan iki denizci sandalla kaçar. Onları bulmak için araştırma yaparken birden denizde sandalda birilerini görürler. Bunlar iki tüccar, bir mühendis ve ünlü bir yazar olan Maud Brewster'dir. Bunlar batan bir gemiden kurtulan kişilerdir.*Hayalet*'in kaptanı Kurt Larsen kaçan iki elemanının yerine dört kişinin gelmesinden memnun olmuştur. Hikâyenin tek kadın kahramanı olan Bayan Brewster gemiye ayrı hava katar. Gemideki değişiklik farklı biçimlerde her şeye yansır. Gemideki tayfa da çok şaşkındır. Tayfalar bu duruma hiç alışkın değillerdir. Van Weyden de değişik duygular içerisindedir. Çünkü Bayan Brewster de ünlü bir yazardır. Van Weyden eski yazarlık günlerini anımsar. Bayan Brewster ile Van Weyden arasında ortak noktaların ortaya çıkması romanın dönüm noktalarından biri olacaktır. Van Weyden, Bayan Brewster'a ilgi duymaya başlar.

Kaptan Kurt Larsen yine kendisi gibi bir avcı gemisi kaptanı olan kardeşi Ölüm Larsen ile hiç geçinemezler. Birbirlerine düşman gözüyle bakmaktadırlar. Bering boğazında acımasız bir rekabet içerisindedirler. Ölüm Larsen de kardeşi Kurt Larsen gibi acımasız bir kişidir. Daha önce Ölüm Larsen'in sandallarına saldıran Kurt Larsen onun adamlarını esir alıp kendisi için çalışmaya zorlar. Bundan dolayı Ölüm Larsen de onun gemisini *Macedonia* adlı buhar gemisini takip eder. Berin g denizinin tek buharlı gemisi de Ölüm Larsen'e aitti. *Macedonia* ona rastladığı noktada Kurt Larsen'in avcı gemisine ateş açar fakat hava sisli olduğu için Ölüm adlı avcı gemisi olay yerinden uzaklaşır. Gemide Bayan Brewster'e saldıran Kurt Larsen'e Van Weyden karşı koyar ve onu bıçaklar. Bıçak onu pek etkilemez. Aynı anda kronik hastalığı olan şiddetli baş ağrısı nükseder. Bu ağrı nöbetleri sonucu bir şey yapacak hali kalmaz. Bu durudan faydalanan Van Weyden ile beraber yanlarına su ve erzak alarak bir tekneye binerek Japonya'ya doğru yol alırlar. Denizde beş gün dolanırlar. Tam ümitlerini kaybetmişken bir adaya rastlarlar. Bu adada hiçbir insan izine rastlamazlar. Medeniyete ait hiçbir şey yoktur. Fakat bu adada çok sayıda fok vardır. Burada kendilerine yeni bir yaşam kurarlar. Kendilerine kalacak kulübeler yaparlar. Fok yağını ışık ve ısınmak için kullanırlar. Yiyecek için balık avlarlar. Bu ada onlar için huzurlu bir yer haline gelir. Vay Weyden bir sabah uyanınca kıyıya yakın bir noktada direkleri yıkık *Hayalet* adlı gemiyi görür. Gemiye çıkıp çıkmamakta tereddüt eder. Kurt Larsen ona zarar verebileceği endişesi taşımaktadır.

Buna rağmen gemiye çıkar ve gemide Kurt Larsen'i yalnız görür. Kurt Larsen kardeşi tarafından gemisine saldırı düzenlenir ve onun elinde bir süreliğine esir kalır. Kurt Larsen'in tayfaları da kardeşi için çalışırlar artık. Gemide kimse kalmamıştır. Kendisi de hastalığı nedeniyle gözleri tamamen kör olmuştur.

Van Weyden bu adadan kurtulmak için Hayaleti tekrar onarmak ister. Bu konuda Bayan Brewster de yardımını esirgemez. Ona bu konuda gerekli desteği sunar. Uzun süren bir çalışmadan sonra geminin direklerini yerine dikerler. Gemiyi tamamen onardıktan sonra geminin rotasını Japonya'ya doğru çevirir. Yolda durumu kötüleşen Kurt Larsen hayatını kaybeder. Kurt Larsen'i bir beze sarıp denize atarlar.

Ve sonunda kimseden korkmadan bağımsız olurlar. Artık korkacak kimse kalmamıştır onlar için. Kurt Larsen'in tahakkümü sona ermiştir.Başkasının baskısı olmadan mutlu olmak istemektedirler. Bunu Amerikan Bağımsızlık bildirgesindeki aşağıdaki sözler çok güzel bir şekilde açıklamaktadır.

> Şu hakikatlerin apaçık olduklarını kabul ediyoruz: Bütün insanlar eşit olarak yaratılmışlardır. Yaratıcıları onlara bazı devrolunmaz haklar ihsan etmiştir. Yaşama, özgürlük ve mutluluk peşinde koşma bunlar arasındadır.(Marx, 2008: 85)

Gemiyi sadece ikisi yönetmektedirler. İkisi de birbirlerine olan duygularını itiraf ederler çünkü birbirlerine aşık olmuşlardır. Gemi ile bir süre devam ettikten sonra Amerika'ya ait bir gemiye rastlarlar. Artık tamamen kurtulmuşlardır ve birbirlerini sevmektedirler.

3.3.1. Deniz Kurdu Eserinde Natüralist Öğeler

Yazar Jack London'ın romanlarında yer alan natüralist unsurların etkisi Deniz Kurdu adlı eserinde de ağırlığını hissettirmektedir. Varlıklı bir aileden gelen Humphrey Van Weyden, denizde bir kazaya uğrar. Daha sonra *Hayalet* adlı avcı gemisinde acımasız ve gaddar bir kaptan olan Wolf Larsen sayesinde donmak üzereyken denizden çıkarılır. Şiddetten hoşlanmayan ve narin biryazar olarak, kendi isteği dışında Kaptan Kurt Larsen'in hizmetinde çalışmasıyla kendini bir anda acımasız ve zor denizcilik yaşamında bulacak; bu deneyim onu seçkin bir zengin birinden, kararlı bir emekçi bir denizde yaşam için mücadele eden biri olacaktır.Van Weyden ile Kaptan Kurt Larsen arasındaki yaşanan çekişme, yalnızca zayıfbirinin

ezildiği bir kavga değil, bir ideolojimücadelesidir aynı zamanda. Yaşamı ”değerli” olarak gören Van Weyden’ın idealist düşüncesi ile yaşamda var olmak dışında bir endişesiolmayan Wolf Larsen’in materyalist düşüncesi arasındaki çelişkiler eser boyunca tekrarlanırken, Deniz Kurdu romanında değişikseviyelerde okunabilecek bir çalışma haline getirir. Fakat Jack London’ın enönemli becerisitereddütsüz bir biçimde geliştirip yarattığı romanın etkili bir kahramanı olan Wolf Larsen karakteridir. Nietzsche’nin belirttiği ”üstinsan” düşüncesini eserde ortaya koyanWolf Larsen, değişik eleştirmenlerce de vurgulandığı gibi, bir roman yazarınınortaya çıkarabileceği en muhteşem karakterlerden biridir.

Deniz Kurdu romanı, Jack London’un kendisinehaspolitik ideolojisini anlayabilmek için okunması gerekenönemli bir romandır. Yazar Jack London bu eserindeşehre ait seçkin değerleri ile üstün insan düşüncesini, mükemmel bir maceraöyküsü içinde karşı karşıya getirir. Denizcilerin yaşam koşullarına dair yazılmış en güzeleserlerden biri olan Deniz Kurdu, sahip olduğu şöhretinden başka, siyasi bakış açısından da incelenmesi gereken değerli bir metindir.

Yazar Jack London‘ın eserlerinin karakterleri, insan ile tabiat arasında olan birlikteliği, çelişkileri ve çatışmalarıaçığaçıkarmaktadır. Bu durum ile ilgilibelirtileridışa vurup iç dünyalarındaki natüralist duygu etkisini hissettirmektedirler. Budurumuyansıtabildikleri oranda yabanileşip, uygar dünya ile aralarındaki mesafe açılmaktadır. Bazennatüralistgüdüleri, bazen de vahşi doğa çağrılarıbaskın çıkmaktadır. Öte taraftan da medenidünyadaki yaşam onları cezbetmektedir. *Deniz Kurdu* adlı romanda insanlar vahşi doğa olarak sadece denizdeki yaşam söz konusu olmaktadır.Beşeri ve medeni yönleri ortadan kaybolan ve zamanının çoğunluğunu geçirdiği ve fok avladığı okyanusların acımasızlığını kendinde hisseden kişi, geminin en güçlü karakteri olan *Hayalet* adlı geminin kaptanKurt Larsen’dir. Yazar Jack London’a göre *Beyaz Balina* adlı romanın kaptanı tıpkı*Ahab* gibi okyanusların içinde sürüklenip doğanın acımasız yüzüyle tanışıp ideallerine ulaşmak için doğa ile mücadele etmekönemli birtutumdur. Hayalet’in kaptanı Wolf Larsen’in aşağıdaki alıntıda vurguladığı gibi insanları değersiz bir yığın olara görmektedir.

> İnsan hayatını demek istiyorsun. Ama yediğin balık ya da hayvan etlerinin insanınkinden hiç bir farkı yok. Böylesine ucuz ve değersiz olan bir hayat

için neden hasisce davranayım? Yeryüzünde gemilerden çok daha fazla denizci, fabrikalardan ve gemilerden çok daha fazla işçi var. Neden siz, karada yaşayan insanlar, zavallı insanlarınızı, kentlerinizin kenar mahallerinde sefil sokaklarınızda barındırıyorsunuz? Neden bütün hastalıkları ve açlığı onların üstüne yığıyorsunuz? Bir parça iş için vahşi hayvanlar gibi dövüşen insanlar gördün mü hiç hayatında?.(London, 2016:59)

İnsanoğlunun tabiat ile olan savaşı, gemi kaptanınındüşüncesine göre kuvvetli olanın hayatta kalabileceği fikriyle tamamlayıp bir çeşit karşı durma felsefesi meydana getirir. *Deniz Kurdu* romanındatoplum içinde yaşayanbireyin elde ettiğimedeniyetmirasıhislerin, moraldavranışların yok sayılmasını, natüralist bir duruma dönüşü, doğa ile savaşınşartı gibi düşünen Kurt Larsen, *Beyaz Diş* ya da *Vahşetin Çağrısı* eserindekine benzer bir vahşi kurt olmuştur artık. Kaptan Larsen, toplum yaşamını bırakıp gitmiş yalnız bir kurttur. Jack London, tabiata karşı savaşmanınyaşamın medenitarafınıöteki bir tarafa bırakmasının gerekli olmayabileceğini belirtir*Deniz Kurdu* adlı eserinde. Tabiata karşımücadele bir eğitim, kendini gerçekleştirme ve zorluklara karşı dayanıklı olma koşullarına bağlıdır. Eserin kahramanı olan orijinal ismi Wolf yani Kurt anlamına gelen geminin kaptanı tam da vahşi bir kurdun sahip olduğu bir mizaca sahip olmuştur. Toplum hayatından kopuk emrindeki tayfalara kötü davranıp bu şekilde onlara hükmedeceğine inanan biridir. Tayfalarına karşı asla şiddet kullanmaktan çekinmez. Gemideki herkes ondan nefret eder ve onu öldürmek ister ama kimse buna cesaret edemez. Gemideki herkesin düşüncesi kaptan ile iyi geçinmenin herkesin yararına olduğuna inanılan düşüncenin aşağıdaki alıntıda da belirtildiği şekilde ortaya konmasıdır.

'Wolf Larsen!' diye soludu bir saniye sonra, "'Şu ada bak sen! Kurt, tam kurt işte. Bazı kimseler gibi kötü kalpli birisi değil o. Çünkü kalpsizin teki. Kurt, bildiğin kurt, o kadar. Adıyla müsemma oluşuna şaşıyor musun?'". (London,2016: 56)

Johnson şaşkın ve mahcup göründü. Sözcük dağarcığından söyleyecek kelimeleri ararken duraksadı ve eksiksiz bir cevap düzenledi. "Kaptan, Kurt Larsen'dir, ya da adamları onu böyle çağırır. Öbür adını hiç duymadım. Ama en iyisi onunla yumuşak bir tarzda konuşun. Bu sabah çılgın bir halde. (London, 2016: 27)

Gemi kazasından yeni kurtulan Van Weyden yavaş yavaş Kaptanın nasıl biri olduğu hakkında bir fikri oluşmaya başlar. Herkes onunla ilgili konuşunca pek olumlu bir cümle sarf edilmez. Kaptan gemiyi doğa yasalarıyla yönetir. Güçlü olan ve denizdeki zor yaşama uyum sağlayan kişi hayatta kalır. Zayıf olan ise silinir gider. Denizde yaşam koşulları çok zordur. Hem doğaya karşı hem de tayfaların birbirlerine karşı olan mücadelesi asla bitmez. Kimse birbirine acımaz. Gemideki şartlara dayanabilmek çok güçtür. Herkesin ayakta kalabileceği bir yer değildir. Hayat Kurt Larsen için de pek olumlu değil aslında. O da her an biri tarafından öldürülebilir. Gemideki yaşamı deniz koşulları belirlemektedir. Bunlar fok avlamaktadırlar. Yaşamlarını sürdürmeleri ve çok para kazanmaları için denizde zor şartlar altında horlanarak, ezilerek ve emekleri sömürülerek yaşama devam etmeleri gerekmektedir. Zaten dayanılmaz olan koşullara bir de Gemi kaptanının bitmek bilmeyen istekleri ve emirleri eklenince işler artık iyice çığırından çıkmaktadır. Tayfalar para kazanmak için canını dişine takmaktadırlar.Gemideki ikinci kaptanın ölümü Kurt Larsen’i çok öfkelendirir çünkü kendisine hiç dikkat etmeden çok içip ölmüştür. Bu durum onu aşağıdaki alıntıda da görülebileceği üzere öfkeden deliye çevirir.

> Sonra çok şaşırtıcı bir şey oldu. Kaptan ölmekte olan adama bir gök gürlemesi gibi patladı. Küfürler bir sel gibi dudaklarının arasından akıyordu. Bunlar, öyle böyle küfürler ya da basit ahlaksızlık ifadeleri değildi. Her ağzından çıkan bir küfürdü ve içinde bir yığın laf vardı. Elektrik kıvılcımları gibi çıtırdıyorlardı. Hayatımda hiç buna benzer bir şey duymamıştım, ne de bunun mümkün olduğunu düşünebilirdim. Edebi açıdan, canlı mecazlar ve cümlelere eğilimi açısından ele alınırsa, başka hiçbir dinleyiciye benzemeyen ben, metaforların o garip canlılığını, gücü’nü ve saf küfrünü takdir ettim. Bütün bunların nedeni, anlayabildiğim kadarıyla, ikinci kaptan olan o yerde yatan adamın San Francisco'dan ayrılmadan önce çok içmesi ve yolculuğun başında ölerek Kurt Larsen'i yardımcısız bırakmasıydı. (London, 2016: 33)

Kaptan Kurt Larsen avcı gemisindeki tayfaların ne düşündüğünü, ne istediklerini hiç umursamaz. Çok gaddardır. Onların ölümü, yaralanması hiç umurunda değildir. Önemli olan onun işlerinin yolunda gitmesidir. Ölümü çok sıradan ve doğanın bir kuralı olarak görür. Medeniyetten uzaklaştıkça insanların vahşi yanları daha çok ortaya çıkar ve doğa yasaları egemen olur. Güçlü olan her zaman baskın karakterdir. Bu baskın karakter liderdir aynı zamanda. Gittikçe acımasızlaşan bu lider gemideki tek karar verici kişidir. Her şey onun iki dudağı

arasındadır. Romanın başkahramanı Van Weyden ise tam tersi bir kişiliğe sahiptir. Van Weyden yaşadığı gemi kazasından sonra Hayalet adlı gemiye çıkarılınca kurtulduğunu düşünmüştür ama oradan uzun süre kurtulamayacağını anlamıştır artık. İçine istemeden düştüğü bu dünyadan çıkması çok zor olacaktır. Bunu anlaması uzun sürmez:

> Küfürler ve herhangi bir pis dil bana her zaman iğrenç gelmiştir. Yüreğimde garip bir duygu ve cesaretimde azalma hissettim ve başım da dönmeye başladı. Bana göre ölüm, ağırbaşlılık ve asaletle karşılanmalıydı. Ölüm sakin bir şeydi, töreni kutsaldı. Ama alçak ve korkunç yanlarıyla ölüm şimdiye kadar haberdar olmadığım bir şeydi. Söylediğim gibi, Kurt Larsen'in ağzından çıkan korkunç kınamaların gücünü takdir ederken, anlatılamayacak ölçüde sarsılmıştım. Kavurucu küfür seli cesedin yüzünü soldurmaya yetmişti. Eğer ıslak, siyah sakal cızırdasa, bükülse, duman ve alevle birdenbire alevlense hiç şaşırmayacaktım. Ama ölü adam ilgisizdi. Alaycı bir nüktedanlık, sinik bir alay ve karşı koymayla sırıtmaya devam ediyordu. Durumun efendisi oydu.(London, 2016: 34)

Her ne kadar Kurt Larsen duyarsız, kaba ve güçlü biriyse de Van Weyden ise tam tersine fiziksel olarak güçsüz, narin vücutlu biridir. Kazadan önceki yaşamında zengin olan ve çalışmak zorunda olmayan bir yazardır. Van Weyden ve Kurt Larsen tam zıt karakterlerdir. Kurt Larsen küfür etmekten kaçınmayan ve ismi gibi kurt olmaya çalışan kaba biridir. Van Weyden'in yeni yaşamı pek de kolay olamayacaktır.Yazar Van Weyden için hayatta kalmak ve tabiatın acımasız dengesinin bir insan terazisini net ve tartışmasız bir biçimde ortaya koymaktadır. Bu romanda adalet insan yaşamıyla sağlanır ve kanunlar isedoğa ile okyanuslardır. Van Weyden'in eski yaşamındaki rahatlık artık geçmişte kalır. Doğanın kanunlarına uymak zorundadır artık. Van Weyden de tıpkı *Vahşetin Çağrısı* eserindeki Buck gibidir. Buck'ın da Yargıç Miller'in konağında çok rahat bir yaşamı vardır. Konağın çalışanlarından biri tarafından altın arayıcılarına satılarak istemeden vahşi doğanın kucağına itilir. Van Weyden de çok rahat bir yaşamı olmasına rağmen bir gemi kazası sonucu doğanın içinde bulur kendini. Buck hayatta kalabilmek için güçlü olmak zorunda kalır. Doğaya uyum sağlar ve doğanın çağrısına uyarak doğada yaşamını sürdür. Van Weyden de doğada güçlü olmak zorunda olduğunu bilmektedir. Zeki olduğu için işleri çabuk kavrar. Doğanın yani denizlerin yasalarına uyum sağlar. *Beyaz Diş*ve *Vahşetin Çağrısı*'ndaolaylar mekân olarak Alaska

bölgesindeki ormanlık alanlarda meydana gelir. *Deniz Kurdu*'nda olay örgüsü denizde cereyan etmektedir. Beyaz Diş romanında is Beyaz Diş adlı kurt kırması vahşi doğadan medeniyete sığınmaya çalışır ve vahşiliğinden sıyrılıp itaatkâr bir köpek olur. *Deniz Kurdu* ve *Vahşetin Çağrısı* romanlarında ise Van Weyden ve Buck adlı roman başkahramanları medeniyetten ayrılıp vahşi doğada yaşamlarını devam ettirdikçe içlerindeki *vahşilik* ortaya çıkar. Bir zamanlar insan ve doğa arasındaki ya da hayvan ile doğa arasındaki birliktelik ortaya çıkmaya başlar. Aslında atalarının mirasını devam ettirmektedirler. Atalarından kalan genetik kodlar doğal ortamını bulduğunda doğal olarak kendini ortaya çıkarmaktadır. İnsan doğaya yaklaştıkça, insanlığından (medeniyetten) uzaklaşıp tıpkı ataları gibi doğayla uyumlu bir hayat sürdürme zorunluluğu ortaya çıkar. Evcil bir köpek olan Buck da doğanın içinde yaşamaya mecbur bırakılınca o da ataları gibi yaşamını sürdürme zorunluluğu kendinde hissettirir. Buck doğanın kucağına bırakılınca mecburen rakiplerini öldürmeye başlar. Daha sonra doğaya arada bir kaçınca ataları gibi avlanmaya başlar. En sonunda kendisini seven sahibi Thornton'u öldüren Kızılderililere saldırıp bazılarını öldürür. Van Weyden de aynı şekilde medeniyetten uzaklaşır. Kaptan Kurt Larsen'i öldürmek için bıçaklar. Düştüğü ıssız adada yaşamını devam ettirmek için fokları öldürür. Atalarından kalan bu mirası kabullenir ve aynı doğal tepkileri verir. Eğer Buck da doğaya karışmasaydı o da muhtemelen hiçbir canlıyı öldürmek zorunda kalmayacak ve atalarının genetik kodlarından haberi de olmayacaktı. Evcil bir köpek olarak vahşi yanı hiç ortaya çıkmayacaktı. Sahibitarafından sevilen ve şımartılan bir köpek olarak yaşamını rahat bir şekilde sürdürecekti. Aynı şeyler Van Weyden içinde geçerlidir. Eğer gemi kazası yaşanmamış olsaydı o da rahat yaşamını sürdürecek ve ömrü boyunca para kazanmak ve mücadele etmek zorunda kalmayacaktı. Doğada mecburen yaşamını sürdürmeleri onları bu mücadeleye mecbur bırakmış ve onları atalarının mirasıyla buluşturmuştur. Doğa canlılar üzerinde belirleyici bir gücü vardır. Çünkü doğa hükmeder. Vahşi doğada yaşamını sürdürmenin de en önemli kuralı kuvvetli olup doğa yasalarına itaat etmektedir. Doğa yasalarına itaat etmeyen varlıklar yeryüzünden silinmeye mahkûmdur. Hem Buck hem de Van Weyden hem doğa ile mücadele etmişlerdir hem de insanlarla. *Vahşetin Çağrısı'*nda Buck hem kızak köpeklerine karşı savaş vermiştir hem de kendisine acımasızca davranan insanlara karşı. Doğa yasalarına itaatkâr olan Buck

aynı şekilde insanlara karşı da direnmiştir. Onların çok mantıksız olan isteklerine karşı isyan etmiştir. Hiçbir zaman insanlara karşı tam olarak boyun eğmemiştir. Her fırsatta insanlardan kaçıp doğaya sığınmıştır. Bu sayede tıpkı ataları gibi vahşi özüne dönmeyi başarmıştır. *Deniz Kurdu*adlı romanın kahramanı Van Weyden de gemideki şartlar tahammül sınırlarını aşınca o ve Maud Brewster sandal ile kaçmışlardır gemiden.

Denizin içinde duygusuz ve hiç kibar olamayan Kaptan Kurt Larsen, bir kadın gibi incelikte vücut yapısıyla Humphrey Van Weyden ile bu şekilde tanışır. Uzun yıllardır kaptanlık yapan usta denizci Kurt Larsen'in Van Weyden'in uzun senelerdir hiçbir işte çalışmaması tuhaf gelse de gemide kamarot olarak işe başlatılması pek uzun sürmez. Çünkü *Hayalet*'in Kaptanı Kurt Larsen'in kuralları bir sel felaketinin ya da şiddetli bir fırtınanın kurallarından daha az acımasız değildir. Bütün mürettebat eninde sonunda Kurt Larsen'in pençelerini ensesinde hissetmek zorunda kalmaktadır. Çünkü gemideki o en güçlü kişi odur. Kaptan Kurt Larsen'in liderliğini yaptığı bu avcı gemisi *Hayalet* sert dalgaları aştıkça Japon denizinde fok avına gerçekleştirmek üzere çıktığı bu rota sisin batırdığı gemilerin arasında bir insan avına dönüşür.

Hayalet adlı avcı gemisinde Humphrey Van Weyden; yavaş yavaş denizcilik ile ilgili işleri öğrenir. Zaman geçtikçe geçmiş yaşamıyla şimdiki yaşamı arasında derin çelişkiler oluşmaya başlar. Önceki yaşamında yüksek bir gelire ve rahat bir yaşama sahip iken Van Weyden şu anda ne durumdadır. Oysaki bütün bu meydana gelen olaylar daha başlangıç sayılmaktadır. Bir avcı gemisi olan *Hayalet* Wolf Larsen'in kaptanlığını yaptığı bir yerdir.Kim asılacaksa buna Kurt Larsen karar verir. Kurt Larsen adeta bir Tanrı'dır bu gemide. Kanunları ve statüleriKurt Larsen belirler. Kurt Larsen tam bir Tiran'dır. Kaptan Kurt Larsen her şeyin dışında Van Weyden için daha önce hiçdenk gelmediği, önemsemediği acımasız insanlardandır. Van Weyden havanın fazla sisli olduğu bir doğanınKurt Larsen'le yaşamlarını nasıl kesiştirdiğini anlamayarak gerçekleşmesini umutsuz bir şekilde izlemekle yetinir. Bu kazadan sonra artık yazar Van Weyden de yavaş yavaş o tayfalardan biri haline gelmektedir.

Yazar Jack London *Deniz Kurdu* isimli romanında Van Weyden ve Wolf Larsen karakterlerini meydana getirirken bizlere iki farklı perspektif sunar. Romanın başkahramanı Van Weyden zengin bir aileden gelen vahşi tabiat ilehiç bir şekilde ilgisi olmamışentelektüel ve duyarlı bir yazardır. Romanın öteki sevimli olmayan kahramanı olan Kurt Larsen de kamarasındazengin bir kitaplığı bulunan medeniyetten uzakcahillerin, hırsızların, suça meyilli insanların arasında hayatta kalmaya çalışan bir avcı gemisi kaptandır. Kurt Larsen sert iklim şartlarında okyanuslarda gemide işe başlayıp olgunlaşmış, sert dalgalarla mücadele etmiş gözü kara bir gemi kaptanıdır. Gemisini asla kaybetmeyi göze alacak bir kişi değildir. Gerekirse geminin selameti için geminin direklerinden vazgeçebilecek bir yapıdadır. Fakat yeri geldiğinde riskli kararlar alabilen ve bu kararlarını alırken kimseyi de önemsemeden ve tereddüt etmeden cesaretini ortaya koyabilen bir liderdir.*Deniz Kurdu* romanında bulunan bu iki kahramanın en önemli ortak yönleri kötü ünleriyle bilinengemi çalışanlarının ve sertdenizkoşullarınıniçinde yaşamını sürdürebilmektir.Bu herkesin kolayca başarabileceği bir şey değildir. London bunu şu şekilde ifade etmektedir.

> Eşyalarını topla da ön tarafa geç. Şimdi bir tayfa oldun. Terfi ettin, gördün mü?" Çocuğun onaylamasını beklemeden kaptan cesedin kefenini dikme işini yeni bitirmiş olan denizciye döndü. "Johansen, denizcilik konusunda bilgin var mı?" "Hayır, efendim." "Neyse, önemli değil; yine de ikinci kaptan sensin. Pilini pırtını toplayıp ikinci kaptanın ranzasına taşın." "Peki, peki, efendim," diye neşeyle karşılık verdi ve Johansen koşmaya başladı. Bu arada eski kamarot çocuk yerinden kımıldamamıştı. "Neyi bekliyorsun?" diye sordu Kurt Larsen. "Ben tayfa olarak yazılmadım, efendim," diye cevap verdi. "Kamarot olarak yazıldım. Tayfa olmak istemiyorum." 'Topla eşyalarını, git dedim sana!" Bu kez Kurt Larsen'in emri çok kesindi. Çocuk asık suratla dik dik baktı, ama kımıldamayı reddetti. İşte o anda Kurt Larsen'in heybetli kuvveti bir kez daha çalkalandı. Hiç beklenmedikti ve iki saniye içinde olup bitiverdi. Kaptan, güvertede bir buçuk metre ileriye sıçrayarak yumruğunu aniden çocuğun midesine indirdi. Aynı anda, sanki yumruğu ben yemişim gibi, mide çukurumda iğrenç bir acı duydum. Bunu, o zamanki sinir sistemimin hassaslığına ve vahşiliğin dehşetli manzaralarına ne kadar yabancı olduğuma örnek olarak veriyorum. Kamarot çocuk - en azından seksen doksan kilo ağırlığındaydı- ikiye büküldü. Bedeni, tahtaya sarılmış ıslak bir paçavra gibi yumruğu sarmaladı. Havaya uçtu, kısa bir kavis çizdi, cesedin yanına, güverteye kafasının ve omuzlarının üstüne düştü ve orada şiddetli bir

> ıstırapla kıvranarak yattı. "Pekâlâ?" diye bana sordu Larsen. "Kararını verdin mi?"(London, 2016: 44)

Kaptan Kurt Larsen kendi sözünü kesin bir emir olarak görmekte ve bu konuda tereddüdü ola kişilere karşı tavrı da yukarıdaki paragraftan da anlaşılacağı üzere çok serttir. Onu dikkate almayan kişilere karşı tavrı pek olumlu sayılmaz. Bunun bir sürü nedeni olabilir belki ama en önemlisi de otoritesinin sarsılmaması için bu şiddeti uygulamaya ihtiyaç duymuş olabilir. Çalışanlarına şiddet uygulama noktasında hiç tereddüt etmemiştir. *Hayalet* gemisi denizlerde sürüklenirken medeni dünyanın kuralları burada pek işe yaramayacağı düşünülmüştür. Denizlerde ya da okyanusun ortasında elbette ki doğanın acımasız yasaları gemide de geçerliliğini koruyacaktır. İsminin anlamı ile de bağdaşır şekilde davranan Kurt Larsen vahşi doğa ile uyumlu şekilde davranışlarını sergilemiştir. Bir nevi burada da kurt yasası geçerli hale gelmiştir. Güçlü olan kurt hem yiyeceğin önemli miktarını hem de sürünün liderliğini ele geçirir. Kurtlar ya da vahşi hayvanlar için liderliği sürdürmenin en önemli kuralı grupta güçlü olmaktır. Güçten biri düştü mü ötekiler hemen onu devre dışı bırakabilir. Kurt asla evcilleştirilemez yani bu roman için konuşursak hiçbir zaman medenileştirilemezler. Belki de yazar Jack London gemi kaptanına romanda bu ismi bu nedenle bir sembol olarak düşünmüş olabilir. Hayalet'in kaptanının ne kadar gaddar olduğunu özellikle vurgulamak için bu yola başvurmuş olabilir. Bu ortamda yaşamak aslında bir grup kurt sürüsü içinde yaşamakla eşdeğerdir. Birbirlerine hiç acımayan, yeri geldiğinde birbirlerinin canına kasteden bir grup kaba ve cahil insanla medeniyetten uzak yaşamda başka nasıl hayatta kalınabilir ki. Kaptan Kurt Larsen'in gaddar davranışı vahşi doğada yaşam koşulları çerçevesi içerisinde düşünürsek kendi içinde tutarlılığını görebiliriz. Belki de bu şiddet dolu ortamda kimseye merhamet gösterecek durumda değildir. Hayalet gemisindeki ortam insanların sağlıklı bir şekilde çalışıp yaşamını sürdüreceği bir yer değildir.Aşağıdaki alıntıdan da anlaşılacağı üzere herhangi birini çileden çıkarabilecek her olumsuz durum kendine yer bulabilmektedir bu gemide.

> Kulaklarıma boğuk bir kükreme gibi geliyordu. Ara ara çatlak sesleri duyuluyor, her taraftan çatırtılar geliyor, ahşap ve bağlantılar inliyor, ciyak ciyak bağırıyor ve yakmıyordu. Avcılar hâlâ tartışıyor, yan taraftaki insanların yaratıklar gibi kükrüyorlardı. Ortalık küfürler ve açık saçık sözlerle dolmuştu. Kızarmış kızgın yüzlerini görebiliyordum, gemiyle beraber bir

> önebir arkaya sallanan lambaların hastalıklı sarı ışığı yüzlerindeki vahşiliği daha da belirginleştiriyordu. Loş sigara dumanı arasında ranzalar, hayvanat bahçesindeki hayvanların uyudukları inler gibi görünüyordu. Duvarlarda ince muşambadan yapılmış elbiseler ve deniz çizmeleri asılıydı, orada burada tüfekler ve av tüfekleri emniyetli bir şekilde parmaklıklı raflarda duruyor, eski zamanlardaki korsan gemilerini andırıyordu. Hayal gücüm hızla çalışıyor ve hâlâ uyuyamıyordum. Uzun, çok uzun, yorucu ve korkulu bir geceydi. (London,2016: 59)

Gemide çalışanların içinde bulunduğu durum pek de iç olumlu değildir.Kaldıkları kamaraları oldukça kötü bir durumdadır. Bu şartlarda çok da sağlıklı bir düşünce yapısına sahip pek mümkün görünmemektedir. Yazar bu şartların tasvirlerini yaparken abartıya kaçmadan oldukça gerçekçi bir bakış açısıyla bu durumu vurgulamaktadır. Yazar gemi çalışanlarının kaldığı yerleri anlatırken durumun daha iyi anlaşılması için hayvanların uyudukları inleri ve de hayvanat bahçesi ile karşılaştırma yapmaktadır. Bunu durumun daha net anlaşılması için yapmaktadır.Pek fazla kimsenin dayanamayacağı koşullar çok sert bir biçimde okuyucuya aktarılmıştır. Buradaki kişilerin birbirleri ile olan ilişkileri aşağıdaki alıntıda olduğu gibi olumsuz bir şekilde anlatılmaktadır.

> Para cüzdanımı aradım. Biraz bozukluğa ek olarak (böyle şeyleri çok iyi hatırlarım) altın ve kâğıt para olarak yüz seksen beş dolarım vardı. Para cüzdanımı buldum, ama içindekiler, küçük gümüşün dışında yok olmuştu. Mutfaktaki işlerimi öğrenmek için güverteye çıktığımda aşçıyla bu konuyu konuştum. Ters bir cevap beklememe karşın, bana çekilen kavgacı nutuğu hiç beklemiyordum. "Buraya bak. Hımbıl," diye başladı, gözlerinde kötü niyetli bir ışık ve gırtlağında bir hırıltı vardı; "Burnuna bir yumruk yemek ister misin? Eğer benim hırslı olduğumu düşünüyorsan, bunu kendine sakla, yoksa sana nasıl yanıldığını kanlı bir şekilde gösteririm. Sana yaptığım iyilikler yeter artık! Ayaktakımının zavallı, sefil bir örneği olarak buraya geliyorsun, seni mutfağıma alıyorum, iyi davranıyorum ve bunun karşılığında aldığım ödül bu. Bir daha bana bu konuyu açarsan, sana ne yapacağımı biliyorum." Bunları söylerken yumruklarını sıkıyor, üstüme yürüyordu. Utanarak, kendimi onun yumruğundan eğilerek kurtardım ve mutfak kapısına koştum. Başka ne yapabilirdim ki? Kuvvet, yalnızca kuvvet geçerliydi bu canavar gemide. Ahlaki ikna etme, bilinmeyen bir yoldu. Gözünüzün önüne getirin: Orta boylu, ince yapılı, zayıf, gelişmemiş kaslarıyla, huzur dolu, sakin bir hayat sürmüş ve şiddetin hiçbir türüne alışkın olmayan bir adam; böyle bir adam ne yapabilir? Azgın bir boğanın karşısında durmak gibi, bu insan

azmanlarının karşısında durmak için de fazla bir neden yoktu. (London, 2016: 61)

Medeniyetten uzak bu vahşi ortamda hiçbir şeyin elbette ki güvencesi olamazdı. Ne kimsenin canının ne de malının güvencesi yoktu. Buradaki tek güvence doğanın en temel yasası olan *güç* yasasıydı. Kendi yaşamını ve paranı ancak güçlü durarak koruma imkânı vardı. Tabi bu o kadar da kolay değildi. Romandaki ana karakter – Van Weyden- hariç hepsi negatif karakterlerdir. Bu karakterler genelde hırsız, katil, soysuz, ahlaksız gibi toplum tarafından pek de benimsenmeyen kişiliklerdir. Bu tip olumsuz karakterler genelde suça meyilli kişiler olmaktadır. Bunların hiçbir zaman ahlaki bir duruşları ve kaygıları olmamıştır. Yaptıkları bu olumsuz davranışları fazla da gizleme ihtiyacı da hissetmezler. Bu tip kimseler bir romandaki en önemli natüralist unsurlarıdır. Bunların istenilen ve toplum tarafından hoş karşılanan davranış içinde olmaları beklenemez. Zaten hayatın olağan akışına da çok fazla uygun olmaz. Bu durum aslında yazarın sosyalist bakış açısı içinde insanların meta için ne kadar aşağılık davranış olabileceklerine de en büyük örnek olarak gösterilebilir. Bir başkasına ait parayı çalmak aslında yazara göre kapitalizmin en önemli parametresidir. Çünkü Marksist bakış açısına göre toplumda güçlü olanlar zayıf olanların emeklerini ve mallarını bir şekilde çalarak zenginleşmişlerdir. Aslında bir sosyalist düşünceye göre tüm servetler çalıntıdır. Yani sosyalist perspektiften bakacak olursak insanların paralarını direkt cebinden almak ile onların emeğini sömürmek arasında pek bir fark yoktur. Kapitalizm insanları ahlaksızlığa sevk etmektedir. Tüm bu acımasız davranışın temelinde kapitalizmin ruhuna uygun olarak para kazanma hırsı vardır. Çünkü kapitalizm insanları vahşi doğanın kurallarının geçerli olduğu bir düzene götürmektedir. Jack London neredeyse çoğu eserinde bu şekilde kapitalizme sert eleştiri yapmaktadır. Bu eleştiriler Jack London'ın yaşamıyla da tutarlıdır aslında. Çocukken zor şartlarda büyümüş ve gezdiği yerlerde insanların içinde bulunduğu çok olumsuz koşullar, açlık, işsizlik ve toplumdaki gelir adaletsizliği yani insanlar arasındaki derin uçurum yazarı bu nedenle sosyalist fikirlere sempati ile bakmasına neden olmuştur. Jack London önemli sayıdaki eseri kaleme alırken yaşadığı maceralardan büyük oranda esinlenmiştir.Yazar maceralı yolculukları esnasında toplumda öyle çelişkilere, büyük haksızlıklara şahit olmuştur ki eserlerinde bundan bahsetmeden duramazdı. Para kazanma hırsının insanı yabani

bir kurt kadar vahşileştirebileceğini eserlerinde bahsetmiştir. Zaten Jack London'ın yaşadığı yıllar derin bir buhranın olduğu, yoksulluğun kol gezdiği, işçi sınıfının taleplerinin arttığı sosyalist fikirlerin tüm dünyada revaçta olan yıllardı. Elbette o da eserlerinde hep yaşamın olumsuz, insanların ne kadar ahlaki olarak çöküntü içinde olabileceğine vurgu yapmıştır. Beyaz Diş ve Vahşetin Çağrısı adlı romanlarında da hayvanların nasıl zorla doğal yaşamlarından koparılarak insanlar tarafından acımasızca para kazanmak için kullanıldığı çok çarpıcı biçimde bize anlatılmaktadır.Aşağıdaki sözlerden de anlaşılacağı üzere Gemi Kaptanı Bay Larsen, Bay Wayden üzerinden yola çıkarak insanlar arasındaki çelişkiye ve sömürüye dikkat çekerek insan yaşamının amacını sorgulamak ister.

> "Bak, onlar kendilerine daha fazla para kazandıracak daha şanslı yolculuklar yapmayı, gemilerde ikinci kaptan olmayı, ya da hazine bulmayı hayal ediyorlar; kısacası, daha iyi yaşama koşullarını, daha güzel yiyecekleri, pis işleri yapacak başka birilerini. Sen ve ben de tıpkı onlar gibiyiz. Daha çok ve daha iyi yemekler yemiş olmamız dışında hiçbir farklılık yok. Ben şimdi onları yiyorum, elbette sen de. Ama geçmişte sen, benden daha çok yedin. Yumuşak yataklarda uyudun, güzel elbiseler giydin ve güzel yemekler yedin. O yatakları kim yaptı? Ya o elbiseleri? Ve o yemekleri? Sen yapmadın. Kendi alın terin ile hiçbir şey yapmadın. Babanın kazandığı gelirle yaşıyorsun. Ahmakların üstüne çullanan ve yakaladıkları balığı onlardan çalan bir deniz kuşu gibisin. Hükümet dedikleri bir şeyi oluşturan, diğer herkesin efendisi olan, başkalarının kazandığı ve kendilerinin yemek isteyeceği yemeği yiyen bir grup insandan birisin. Sıcak giysiler giyiyorsun. Giysileri onlar yapıyorlar, ama paçavraların içinde titreşiyorlar ve senden, sana para veren avukatından ya da iş temsilcinden iş istiyorlar." "Ama sorun bu değil!" diye bağırdım. "Hiç de öyle değil." Artık hızlı konuşuyor, gözleri parlıyordu. "Bu domuzluk ve bu yaşam. Domuzluğun ölümsüzlüğünün ne anlamı ya da ne yaran var? Sonuç ne? Bütün bunlar nedir? Sen şimdiye kadar hiç yiyecek üretmedin. Yine de yemiş ya da tüketmiş olduğun yiyecek, o yiyeceği yapan ama onu yiyemeyen birçok zavallının yaşamını kurtarabilirdi. (London, 2016: 69)

Kaptan kendi bakış açısına göre Van Weyden'in yaşamının bir değeri yoktur. Onun da insan yığınlarından bir farkı olmadığını ona hatırlatmak ister. O toplumun bir asalak olduğunu ima eder. Çünkü hiç üretmeden sürekli tükettiğini söyler. Düzenin çarpık yanlarını direkt Van Weyden'in suratına karşı dile getirir. Gemide bu olumsuz şartlarda çalışanların yaşam standardı ile hiç çalışmayan Bay Weyden'in yaşam standardını karşılaştırır. Bu durumun pek de kabul edilebilir olmadığını onun

yüzüne haykırır adeta. Belki de sadece bu nedenle ona ikinci bir çıkış yolu göstermez. Ona çalışmanın ne olduğunu ve insanların hangi durumlarda yaşamlarını sürdürmeye çalıştıklarını ona göstermek istemiştir. Belki de kapitalizmin sunduğu bu çarpık düzenden intikamını Ven Weyden üzerinden bu şekilde almak istiyordur. Bu beklediği bir fırsattı sanki. Orada çalışanların hayalleri, içinde yaşadıkları gerçekleri başka türlü ona gösteremezdi. Van Weyden hiç istemediği halde, çok zengin olmasına rağmen hayatını yeni kazanmaya başlamış gibi yeni bir hayatın kapılarını açılır adeta. Para nasıl kazanılır, zor şartlarda nasıl hayatta kalınır gibi bir takım soruların cevabı bu gemidedir Kaptan Kurt Larsen'a göre. Van Weyden'in çalışmadan rahat yaşaması Kaptanın pek hoşuna giden bir durum değildir. Bu durumu değerlendirmek ister. Van Weyden güçsüz ve çelimsiz biri olmasına rağmen yine de kaptanı ikna edemez. Artık deniz ve gemidekilerle uğraşmak zorunda olduğu bir dünyada yaşamak zorundadır. Hikâyede bu durum aşağıdaki alıntı ile anlatılmıştır.

> Şunu unutmamalısınız ki Bayan Brewster, bu küçük dünyada daha yeni yaşamaya başladınız. Burada geçerli olan yasaları henüz anlamıyorsunuz. Bu gemiye kendi insanlık, erkeklik, insan ilişkileri vesaire gibi kavramlarınızla bindiniz, ama bunların burada bir yanlış anlamaya neden olduğunu anlayacaksınız. Ben de anladım," diye ekledim, sıkıntılı bir iç çekişle. İnanmıyormuşçasına başını iki yana salladı. "Ne yapmamı tavsiye ediyorsunuz, öyleyse?" diye sordum. "Elime bir bıçak, bir tabanca ya da bir balta alıp bu adamı öldürmemi mi?" İrkildi. "Hayır, hayır!" "Öyleyse ne yapmalıyım? Kendimi mi öldürmeliyim?" "Tamamen materyalist terimlerle konuşuyorsunuz," diye karşı çıktı. "Ahlaki cesaret diye bir şey vardır ve bu her zaman etkilidir." "Ah," diyerek gülümsedim. "Bana, ne onu ne kendimi öldürmemi, sadece onun beni öldürmesine izin vermemi öneriyorsunuz." Konuşmaya başlayacaktı ki elimi kaldırıp onu susturdum. "Çünkü ahlaki cesaret, bu yüzen dünyada değersiz bir servet. Öldürülen adamlardan biri olan Leach'in alışılmadık derecede bir ahlaki cesareti vardı. Ötekinin, yani Johnson'm da öyle. Ama bunun onlara bir yararı olmadığı gibi, mahvolmalarına da neden oldu. Sahip olduğum az miktardaki ahlaki cesareti kullanacak olursam, benim başıma da aynı şey gelecektir. "Bu adamın bir canavar olduğunu anlamalısınız, Bayan Brewster, iyice anlamalısınız. Onun vicdanı yok. Onun için hiçbir şey kutsal değil. Onun tuhaf davranışları sonucunda bu gemiye alındım. Ve hâlâ onun tuhaf davranışları sayesinde yaşıyorum. Hiçbir şey yapmıyorum, yapamam, çünkü ben bu canavarın kölesiyim, tıpkı şimdi sizin de onun kölesi olduğunuz gibi. Çünkü yaşamak

> istiyorum, siz de yaşamak isteyeceksiniz; çünkü onunla savaşıp onu yenemem, tıpkı sizin de onunla savaşıp onu yenemeyeceğiniz gibi." Devam etmemi bekledi. "Geriye ne kalıyor? Benimki, zayıf bir adam rolü. Susup alçaklık içinde kıvranıyorum. Siz de susup alçaklık içinde kıvranacaksınız. Ve bu iyi bir şey; yaşamak istiyorsak yapabileceğimiz en iyi şey. Savaşı her zaman güçlü olan kazanmaz. Bu adamla savaşacak gücümüz yok; ikiyüzlü davranarak kazanmalıyız, kazanabilirsek hile ile kazanmalıyız. Beni dinlerseniz, sizin yapacağınız da budur. Durumumun tehlikeli olduğunu biliyorum ama şunu da açıkça söylemeliyim ki, sizinki benimkinden de tehlikeli. Böyle davrandığımızı hiç belli etmeden, birlikte hareket etmeliyiz, gizli bir anlaşma içinde olmalıyız. Açıkça sizin tarafınızda olmayacağım. Bana ne hakaretler edilirse edilsin, siz de aynı şekilde sessiz kalmalısınız. Bu adamı ne kızdırmalı, ne de iradesine karşı çıkmalıyız. Ne kadar iğrenç olursa olsun, yüzlerimizdeki gülümsemeyi korumalı ve onunla dost olmalıyız." Şaşkın bir şekilde eliyle alnına vurdu. "Hâlâ hiçbir şey anlamıyorum..." "Söylediğim gibi yapmalısınız," diye sözünü kestim, emredercesine. Geminin ortasında Latimer'le bir aşağı bir yukarı dolanan Kurt Larsen'in bize doğru baktığını görmüştüm. "Söylediğimi yapın, çok geçmeden haklı olduğumu göreceksiniz."(London, 2016: 242)

Gemiden kaçan iki tayfayı ararken denizde yaşadıkları kaza sonucu tesadüfen kurtarılan Bayan Brewster'a gemideki yeni yaşamıyla ilgili bilmesi gerekenleri anlatır Van Weyden. Hayatta kalmasının en önemli kuralı olarak Kaptan Kurt Larsen'i kızdırmaması gerektiğini anlatır. Onunla iyi geçinmesi gerektiğinin önemine vurgu yapar. Bu nedenle ona birtakım tavsiyelerde bulunur. Bayan Brewster gemideki tek bayan olması, olayın biraz daha fazla onun etrafında gelişmesine neden olur. Bayan Brewster de tıpkı Van Weyden gibi bir yazar olması ikisinin birbirine olan bakış açılarının ötekilerine göre daha farklılık göstermesine neden olur. Bundan dolayı Van Weyden onun bu gemide zarar görmesini asla istememektedir. Ona zarar verecek tek kişi de Kaptan Kurt Larsen'dir. Kaptan Kurt Larsen ile istemeden de olsa iyi geçinmesi zaruri hale gelmiştir. Van Weyde'in Bayan Brewster'e olan tavsiyesi adeta Hayalet gemisinde hayatta kalma kuralı haline gelmiştir. Oldukça gaddar ve acımasız olan Kurt Larsen'a karşı durmak bir nevi kendi ölüm fermanını imzalamak ile eşdeğerdir. Ona bu gemide karşı koyacak kimse de yoktur. Onu güç ile değil ancak akıl ile yenebileceklerini düşünmektedirler. Ancak Kaptan Larsen'in gemidekilere karşı tutumu da bazen tahammül edilemez boyuta gelmektedir.

Van Weyden ve Bayan Maud Brewster ile Kaptan Kurt Larsen'in tahammül edilemez davranışlarından sonra Kaptan Larsen'in hastalığından da faydalanarak Hayalet adlı avcı gemisinden sandala binip kaçmayı başarırlar. Sandala su ve erzak yükleyerek tedarikli bir şekilde okyanusta yol aldıktan sonra tüm amacı Japonya'ya varmak ve oradan da Amerika'ya dönmektir. Tüm planlarını bu düşünce üzerine kuran Van Weyden beş gün denizde Bayan Brewster ile kaldıktan sonra Japonya yerine başka bir yere geldiklerini anlar. Denizciliği iyice öğrenen Bay Weyden'in kendine güveni tamdır. Hayalet gemisinde elde ettiği deneyim çok işine yarar. Gemide ayakları üzerinde durmayı başaran Bay Weyden kaçmak konusunda asla tereddüt etmez. Aslında*Hayalet*'ten kaçmasının en büyük nedeni Bayan Brewster'e karşı duyduğu ilgidir. Ona âşık olan Bay Weyden Bayan Brewster'i daha fazla Kaptan Kurt Larsen'in insafına terk etmek istememektedir. Eğer Bayan Brewster gemide olmasaydı yine de sandalla bu kadar erken kaçmak istemezdi herhalde. Bir yandan ayakta kalma savaşı verirken bir yandan da Bayan Brewster'in sorumluluğunu da omuzlarında hissetmektedir. Deniz ve Gemideki zor yaşam Bay Weyden'i iyice olgunlaştırmış ve onu sorumluluk sahibi biri haline gelmesini sağlamıştır.Beş gün okyanusta süren macerası Gayret adasına ayak basmalarıyla sonuçlanır. İlk başlarda buranın bir ada olduğunun farkında değillerdir. Adada bir sürü fokun yaşadığını görürler. Karaya yanaşmak zor da olsa bunu denizde edindiği tecrübe ve özgüven ile bu zorlu sürecin üstesinden gelmeyi başarır. Bu romandaki ilk mekân okyanusta yol alan bir gemi olsa da ikinci mekân bu sefer bir adadır. Bu adada sadece mors ve foklar vardır. Medeniyete dair bir iz yoktur. Issız bir adaya geldiklerinin farkına varırlar. Kendilerini Robinson Crusoegibi hissederler. RobinsonCrusoe'dan tek farkı bu ıssız adada tek değil de çift kişi olmalarıdır. RobinsonCrusoesıcak bir ıssız adaya düşmüştü. Bunlar ise soğuk bir adaya düşerler. Bunlar Robinson Crusoe'ya göre daha şanslıydı. Çünkü iki kişilerdi ve birbirilerine karşı olumlu duygular içerisinde olan insanlardı. Zor anlarında yan yanadırlar. Birbirlerine her konuda destek sunabileceklerdir.Robinson Crusoeadada hayvan besleyip çiftçilik yapabilmektedir. Çünkü adanın iklim ve doğa koşulları buna uygundu. Gayret adası ise oldukça soğuk bir iklimde yer aldığı için bunlar sadece avcılık yaparak karınlarını doyurabileceklerdir. Her iki ıssız adada yine de en gerekli öğelerden biri de ateş yakmaktır. Robinson Crusoe ilerleyen günlerde başka bir

adadan gelen Cuma adlı bir yerli ile arkadaşlık kurup yaşamını devam ettirir. Van Weyden ise ıssız adaya Bayan Brewster ile beraber gelmişlerdir. Hem *Robinson Crusoe* hem de *Deniz Kurdu* romanlarının iki ana mekânı okyanus ve ıssız adalardır. Robinson ve Cuma ıssız adalarında uzun yıllar kalırken, Van Weyden ve Maud Brewster ise ıssız adalarında fazla kalmazlar.

Daha önce adaya ayak basmış bazı fok avcılarından kalmış yıpranmış bir sandal ve içinde eskimiş birkaç araç-gereç görürler. İlk olarak ateş yakmak isterler. Çünkü kahve içmeyi çok istemektedirler. Akıllarına birkaç yöntem gelir ama ilk denemelerinde başarılı olamazlar çünkü yanacak kıvamda kutu ağaç bulamazlar. Ateşin bulunması medeniyetin ortaya çıkmasında önemli bir payı olmuştur. Bu adaya da medeniyet ateş ile gelebilir ancak. Hayatlarını sürdürebilmeleri için ateş vazgeçilmez bir araçtır onlar için. Gerek ısınma gerekse de bir şeyleri pişirip yemeleri için ateş ana unsurdur. Bir gün barut ve birkaç parça kurumuş parça ile ateş yakmayı başarır Bay Weyden. Issız adada kendilerine kalacak bir kulübe yaparlar. Bay Weyden daha önce hiç yapamadığı halde ve de hiç istemediği halde fokları öldürmek zorunda kalır. İlk olarak nasıl öldüreceğini bilemez birkaç denemeden sonra usta bir fok avcısı olur. Doğa yasalarına uymak zorundadır. Ya av olacak ya da yem olacaktı. Fok avlayamasaydı o ve Bayan Brewster açlıktan ve soğuktan ölebilirlerdi. Çünkü fok onların hayatta kalmasını sağlayan en önemli canlılardı. Foklar onlar için temel besin kaynağıydı. Fok derisi ve yağı sayesinde hem ısınıyor hem de akşam karanlığında ışık olarak faydalanıyorlardı. Etini de depolayarak daha sonraki dönemler için erzak olarak faydalanıyorlardı. Bay Weyden ve Bayan Brewster hallerinden pek de şikâyetçi görünmüyorlardı. Çünkü birbirlerini her konuda destekliyorlardı. Bay Weyden onu gemide tuttuğu için Hayalet'in kaptanı Kurt Larsen'e karşı minnet duygusu içindeydi. Bu ıssız adada tıpkı ilk insanların yaptığı gibi avcılık ve toplayıcılık yaparak hayatta kalmaya çalışıyorlardı. Bunların tek şansı teorik olarak ön bilgiye sahip olmalarıdır. İlk insanların yaptığı gibi deneme yanılma yoluyla bazı şeyleri öğrenmelerine de gerek kalmamıştı. Bir ıssız adada hayatlarını sürdürmek için temel bilgileri vardı. Gemiden kaçarken yanlarında getirdikleri ve adada buldukları eski bir sandalda bazı araç gereçler onların adada daha rahat etmelerine vesile olmuştur. Adadaki tüm foklar onlar için hem ısınma ve hem de yiyecek kaynağıydı. Onların hayatta kalması için fokları avlamaları zorunlu

hale gelmiştir. Vahşi doğanın en temel yasası geçerli olmuştur bu adada. Hayatlarını devam etmeleri için fokları avlamak doğanın onlara sunduğu en gerçekçi seçenektir.

Bay Weyden'in yaşadığı değişim inanılmazdır. Bazen geçmişteki hayatını düşünüp şimdiki hayatı ile kıyaslamalar yapmaktadır. Issız bir adada hem kendi hayatını hem de Bayan Brewster'in hayatını sürdürmesi için yaptığı çaba kendisi açısından bile inanılmaz görünmektedir. Yanında Bayan Brewster olduğundan dolayı bu durumdan hiç de şikâyetçi değildir. Hayatının en önemli Bayan Brewster'e onu ne kadar sevdiğini ifade etmek olmuştur. Belki de onu hayata bağlayan en önemli etken Bayan Brewster'e olan sevgisi ve bağlılığı olmuştur. Yazarlık yıllarında kendi sorumluluğunu bile taşımaktan aciz iken şimdi ise hem kendi hem de Bayan Brewster'in sorumluluğunu taşıyabilmektedir. Vahşi doğanın kanunlarına bağlı kalarak bu mücadeleden galip gelmesini de bilmiştir. Hem denizde hem de ıssız ada onu adeta başka bir insan yapmıştır.

Medeniyetten uzak bu yerde hayatın kuralları da farklı bir şekilde işlemektedir. Doğadaki besin zincirinde en üstte olmak zorunda kalmıştır Bay Weyden ve Bayan Brewster. Taş devri insanların yaşam standardını bu adada yaşamak zorunda kalmışlardır. Taş devrinde de insanlar çevrelerinde buldukları her şeyden faydalanmaya çalışmışlardır. Taş devri insanları da kendilerine barınak olarak mağaraları kullanmışlar daha sonraki dönemlerde kendileri için kulübeler yapmışlardır. *Deniz Kurdu*romanındaki kahramanlarımız medeni hayattan kopup bu ilke yaşama mecbur kalmışlardır. Yaşam standardı olarak binlerce yıl geriye gitmişlerdir. Her iki kahramanımız gemi kazalarından öncekiyaşamlarında modern hayatın nimetlerinden sonuna kadar faydalanan bu iki kahramanımız vahşi doğadaki hayatlarında da ayakta kalmayı başarmışlardır. Doğaya ve zorlu şartlara teslim olmak yerine mücadele etmeyi daha akıllıca olduğunu düşünmüşlerdir. Her ikisi de bu zorlu mücadelenin sonunda ıssız adadan kurtulmayı başarır ve birbirlerini sevdiklerini açıkça itiraf ederler.

3.4. Ateş Yakmak

Hikâyenin başkahramanı olan adam, çok soğuk ve havanın boğuk olduğu bir gün içerisinde patika yolda gitmeye çalışıyordu. Soğuktan dolayı donmuş Yokun'dan ayrıldı ve ladin ağaçlarıyla kaplı olan bir ormana saptı. Adamın Alaska'da yaşadığı

ilk kış mevsimiydi ayrıca bir insan görebildiği tüm alanlar beyaz kar tabakasıyla kaplanmıştı. Her tarafta buz vardı. Adam oldukça kalın elbiseler ve kürkten yapılmış botlar giymesine rağmen soğuğu iliklerine kadar hissediyordu. Bu durum onun moralinin bozulmasına neden olmuştu.

Adamın tek amacı Henderson Çayı civarlarındaki kurulan kampa gitmekti. Bir an önce o kampa ulaşması gerekiyordu. Bundan başka bir seçeneği de yoktu zaten. Yakın arkadaşlarının o kampa epey bir zaman önce orada olacaklarını tahmin ediyordu. Bundan dolayı karanlık tam basmadan saat altıdan önce kampa varmayı hedefliyordu. O kampa gittiğinde ortalık kararmış olacak ve arkadaşlarının kendisi için hazırlamış olduğu yemeği ateşin başucunda oturup yiyeceği yemeği düşünüyordu.

Adamı ile birlikte ona eşlik eden bir köpek vardı. Bu köpek ilginç yapısı olan bir köpekti. Safkan bir kurt köpeği olan bu hayvan gri renkli, iri yarı bir yapısı vardı. Bu kurt kırması köpek adamın yanından ayrılmaya pek niyeti yoktu sanki. Busafkan kurt köpeği de soğuk havayı sevdiği pek söylenemezdi. Köpek de soğuktan bayağı etkilenmişti. Çünkü soğuk hava bu Eskimo köpeği için de hayatı zorlaştırmıştı.Yokun'da hava aşırı soğuktu. Bu soğuk ve boğuk hava insanın canını sıkmaya yetiyordu. Gökyüzünde ne güneş ne de bulut vardı. Hava bulutlu olmamasına rağmen yine de açık bir hava yoktu. Puslu bir hava vardı. Bu aşırı soğuktan dolayı seyahat etmek pek olanaklı değildi. Adam yoluna devam ederken köpek de bu havanın yolculuk için çok olanaklı olmadığının farkındaydı sanki.

Hava gitgide soğuyordu ve bu boğuk havada direnci düşmeye başlayan adam, sarp yoldan aşağı doğruilerlemeye devam ederek *Kızılderili Çayı* olarak bilinen üstü kalın bir buz tabakasıyla kaplanmış bir nehrevardı. Nehrin üstündeki bu buz tabakası tamamen karla örtülmüş durumdaydı. Adam bu buz tabakasının üstünde gitmeye kararlıydı. Nehrin üstünden gittiği bu yol vasıtasıyla hemen arkadaşlarının kamp kurduğu Henderson Çay'ına varmayı düşünüyordu. Bu yol kendisini kampa götürecekti. Adam ilerlerken titiz bir şekilde kendi ilerisinde duran buz tabakasına çok dikkatli bir şekilde göz atıyordu. Adam buz tabakasının kalınlığından şüphe etti. Eğer ince buz tabakası kırılıp nehre düşerse çok kısa bir süre içerisinde donup ölebilir. Yürürken birden durup baktı ve nehrin üstündeki buz tabakasının etrafından ilerledi. Bu şekilde yolunu biraz da uzatmış oldu.Belli bir noktada buz tabakasına

dikkatlice bakınca buz tabakasının bayağı inceldiğinin farkına vardı. Suyun bu ince buz tabakasının altından aktığını fark etmişti. Genellikle buz tabakasının altından akan sular buz tabakalarının incelmelerini sağlardı. Adamın atacağı yanlış bir adım buzu parçalayabilir ve adamın ayaklarının buz gibi soğuk suyun içerisinde olması an meselesi olur. Bu buz gibi suda bir insanın ayağı çok kısa bir zamanda hemen donar ve bu durum da kişinin ölümü anlamına gelmektedir. Adam bu riski elbette ki göze alamaz. Bu nedenle buz tabakasını es geçmektedir.

Bayağı yürüdükten sonra karnı acıkır. Öğle civarı yaklaşık saat on iki dolaylarında, yemek yiyip karnını doyurmak için bir ara vermeye karar verir. Rahat bir şeyler yiyebilmek için eldivenlerini çıkarır. Kabanının düğmelerini yavaşça açabilmektedir. Kabanının içinde muhafaza ettiği ekmeği ve eti çıkarıp yemek ister. Kısa sürede yiyeceklerini çıkarıp yemesi gerekmektedir. Fakat bir sorunu vardır. Parmaklarında bir tuhaflık olduğunu sezmeye başlar. Parmaklarında bir uyuşukluk belirtisi ortaya çıkmıştır. Parmakları donmaya başlamıştır sanki. Parmaklarını hissedene kadar parmaklarını tutup birkaç sefer ayaklarına çarpar. Daha sonra eldivenlerini giyer el parmaklarının donmaması için. Bu olumsuz durumun üstesinden gelmek için ateş yakmaya çalışır. İlk olarak ufak odun dallarını yakar daha sonra ise büyük odunları parçalayıp ateşin içine atıp daha büyük bir ateşin oluşmasına neden olur. Bu ateş ona iyi gelmişti. Büyük bir odun parçasının üstüne oturup kabanında muhafaza ettiği eti ve ekmeği yiyip bitirir. Bu ateş ona kendini daha iyi hissetmesini sağlar. Yemeğini bitirdikten sonra ise oturduğu yerden kalkıp kaldığı yerden devam eder. Yine üstü buz tabakası ile kaplı nehrin üstünden Henderson Çayı yakınlarındaki Kampa ulaşmak ilerlemeye devam eder.

Çok kısa süre sonra maalesef en çok istemediği olay başına gelir. Buz tabakası ile kaplı nehrin üstünde yürürken incelmiş durumda olan buz kırılır ve adamın ayağı da suya batar. Ayağını bastığı yerdeki nehir çok derin değildir ama bu durum yine de çok can sıkıcıdır. Ayağının suya gömüldüğünü gören adamın da canı çok sıkılır. Ayağının suya batıp ıslanması büyük bir problemdir onun için. İlk önce bu problemi halletmesi gerekir. Yine ateş yakmak zorundadır. Bu ateş ile ıslanan elbiselerini ve botlarını kurutmaktan başka da bir çaresi yoktur. Elbise ve botlarını kurutmadan kampa doğru yola devam etmesi imkânsızdır. Elbiselerini ve botlarını kurutmadığı takdirde ayaklarının donması içten bile değildi.

Adam, tek çare olarak ateş yakmaya karar verdi. Bu nedenle ateş yakmak için işine yarayabilecek ağaçlıkların içerisine gitti. Adamın şansı pek yoktu sanki çünkü o ufak ağaçların üzerlerinde kar kütleleri vardı. Yanına gittiği ağaçların dallarında su taşkınları nedeniyle ağaç parçaları ve otlar bulunuyordu. Büyük bir odun kütlesini karların üstüne bıraktı. Bu odun parçasının da üzerine kurumuş ağaç parçaları ve otları bıraktı.Ateş yakmak için gerekli önlemleri almaya çalışıyordu. Bu nedenle daha rahat etmek için eldiveniniçıkardı. Cebindeki kibriti çıkardı ve ağaç dallarını ve otları tutuşturdu. Yaktığı ateşin daha gür ve etkili olması için ateşin üstüne odun atmaya başladı. Ne kadar çok odun yakarsa kendisi çok daha kısa sürede elbise ve botlarını kurutup Kampa varacaktı. Yaktığı ateş de iyice büyümüştü ve adam da içine daha fazla odun ve ağaç parçaları koyuyordu.

Ateşi yakarken çok dikkatli ve titiz davranmaya çalışıyordu. Havanın soğukluğu da gittikçe şiddetini artırmıştı. Bu soğukluk artık dayanılmaz bir boyuta ulaşmıştı. Hele de ayağı ya da vücudunun herhangi bir yeri ıslak olan birinin böylesi bir havada hata yapma lüksü hiç yoktur. Adam kampa gitmek için hareket halindeyken pek sıkıntı yaşamamaktadır. Hareket halinde olması donma olayına karşı da iyi bir etkendir. Hareket halinde olduğunda vücudundaki kan tüm uç bölgeler dâhil tüm vücudumuza dağılmakta ve bu da onu daha zinde ve sıcak kalmasına neden oluyordu. Fakat şu anda bu soğukta ateş yakmak için belli bir yerde sabit durduğundan dolayı vücudundaki kan artık her yere dağılamamaktadır. Nehre gömülen ayağı ıslak kaldığı için donmaya başlamıştı artık. Ne yapsa da ayak parmakları iyice uyuşmuş haldeydi ve hiçbir şey hissetmiyordu. Adamın açıkta kalan burnu bile donmuştu. Adam soğuğu çok daha fazla hissetmeye başlamıştı.

Öte yandan Adamın yaktığı ateş de şiddetini gittikçe artırıyordu. Ateşin iyice büyümesi moralini de artırmıştı. Artık kurtulduğunu düşünmeye başlamıştı. Bir süreliğine bir ağacın altında oturdu.Ancak kendisine sıcaklığın eksi altmış dereceye düştüğü Yukonbölgesinde hiç kimsenin tek başına asla yola çıkmamasını tavsiye eden Fairbanks'teki bazı ihtiyar insanları hatırladı. Şu an bu soğuk bölge Yokun'daydı. Kötü anlar yaşadı. Tek başınaydı fakat kendisi için çok önemli olan gür bir ateş yakmayı başararak kurtulmayı başarmıştı. Kendisine yönelik ikazlarda bulunan ihtiyarlar hakkında olumlu bir düşünceye sahip değildi.Onları zayıf ve zavallı olarak görüyordu.Cesur bir kişi yalnız başına bu soğuk havada yolculuk

yapabilmeli diye düşünmüştür. Panik yapmadığı takdirde sorun yaşamayacağını düşünmektedir. Yaktığı bu ateş onun daha olumlu düşünmesine yol açmıştı. Kendine olan güveni artmıştı.

Adam botlarını giymeye çalışırken botların aşırı soğuktan dolayı çok sertleştiğini bu nedenle botun bağcıklarını kesmek istedi. Bot ve botun bağcıkları çok kötü bir durumdaydı. Ayağının donmaması için botunu da çıkarması gerekmişti. Bıçağını çıkarıp bağcıkları kesmeye çalıştı. Çok zorlanıyordu çünkü bot adeta onun ayağına yapışmıştı. Adam botun bağcıklarını kesmeye çalışırken dengesini kaybedip ağaca yavaş bir şekilde çarpar. Bu çarpma sonucunda ağacın üstünde tabaka gibi birikmiş olan kar kütlesi yere döküldü. İstemeden yaptığı bu kaza sonucu ağaçtaki kar artık yerdeydi. Ağacın üstündeki bu kar kütlesi hafif bir sarsıntıyla adamın umudunu yerle bir edecekti sanki. Adam için şok edici bir olaydı bu. Çok kötü hissetti kendini. Adam ateşi yaktığı bölgeye baktı. Ateş sönmüştü kar kütlesinden dolayı. Onu uyaran ihtiyarların haklı olduğu ortaya çıktı. O da kabul ediyordu ihtiyarların tavsiyesinin önemini. Kendisi ile beraber biri daha yanında olsaydı şimdi belki de hayatı büyük bir risk altında olmayacaktı. Kendisi yorulduğunda ya da ıslandığında öteki arkadaşı ateşi yakabilirdi. Yanında başkası olmadığından dolayı bu sefer de ateşi yine kendisi yakmak zorundaydı. Ona yardım edebilecek kimse de yoktu. Yokun’ da tamamen ıssız bir ormanlık ve çok soğuk bir alandaydı. Bu sefer hata yapacak durumda değildi zaten.

Küçük ağaçlıkların olduğu bölgede odun toplamaya gitti. Yeterince odun topladı ısınmak için. Ağaç toplamak mesele değildi ama ateş yakmak çok büyük bir sorun oldu onun için. Ağaçları yakmak için cebinde bulunan kibritleri çıkarmak istediğinde el parmaklarının donduğunu fark etti. Adam hiçbir şeyi tutacak durumda değildi. Ellerini çok sert bir şekilde bacaklarına vurup durdu. Aradan biraz zaman geçtikten sonra el parmaklarını bir daha hissetmeye başladı. Cebinde bulunan kibritleri çıkarabilmek için elini cebine attı. Yalnız hava o kadar çok soğuktu ki el parmaklarında ortaya çıkan hareketlenme çok kısa sürede yine yok oldu. Eliyle tutamadığı kibritlerintümü karın üzerine düştü. Kibritleri kar üzerinden tekrar almak için tekrar hamle yaptı ama bir sonuç vermedi çabası.

Ellerindeki uyuşukluğun ortadan kalkması için eldivenleri tekrar giyip ve ellerini bacaklarına birkaç defa vurdu. Daha sonar her iki elinden de eldivenleri

çıkararak tüm kibritleri toplayıp bir araya getirdi. Her İki eliyle birlikte tutarak bacağına sürtünce kibritler hemen yanmaya başladı. Alev alan kibritler ile bir odun parçasını yakmaya çalıştı. Ne yazık ki bu kibritler odun parçasından daha önce parmaklarını yakmaya başladı. Bunun sonucunda adamın burnuna bir yanık kokusu gelmeye başlayınca durumun farkına vardı. Bu olaydan sonra ellerinde kaybolan hissetme duygusu tekrar ortaya çıktı. Bu nedenle elleri bir refleks olarak tepki verince alev alan kibritlerin hepsi karların içine düştü. Yanan kibritlerinalevleri sadece gri bir duman bulutu ortaya çıkardıktan sonra bütünüyle yok oldu.

Çaresiz bir şekilde morali bozulan adam ne yapması gerektiğini bilemiyordu artık. Etrafına dönüp bakındı biraz. Etrafına bir göz attıktan sonra bir köpeğin kendisine baktığının farkına vardı. Hemen bir şeyler düşündü. Acilen bu çaresiz durumdan kurtulmak için bir şeyler yapmalıydı. Eğer köpeği öldürürse kurtulabileceği düşüncesi aklına geldi. Köpeğin sıcak vücudu onun için bir çare olabilirdi. Eğer köpeği orada öldürebilirse ellerini onun sıcak olanbedeninin içine bırakabilirdi. Köpeğin sıcak vücudu sayesinde parmaklarını ısıtarak rahat hareket ettirebilirdi. Böylece parmaklarını kullanarak rahat bir şekilde yeniden ateş tutuşturabilirdi.Öldürmeyi tasarladığı bu köpeğe yaklaştı ve onun yanına gelmesi için ikna etmeye çalışıyordu. Fakat köpek tehlikeyi sezmişti sanki. Adamın niyetinin hiç de masum olmadığını anlayıp geri çekilip biraz uzaklaştı. Durumun daha kötüye gitmesi üzerine adam bir sefer daha köpeğe doğru bağırdı fakat bu sefer köpek adamın yanına epeyce yaklaştı. Köpeğin yakına gelmesi adam için iyi bir fırsattı. Adam bıçağını tutmaya çalıştı. Fakat unuttuğu bir şey vardı. Maalesef el parmaklarını oynatamıyordu bile. Soğuk hava hareket kabiliyetini bayağı sınırlandırmıştı. Bıçağı tutup elleriyle kavrayamıyordu. Bu nedenle köpeği de bir türlü öldüremiyordu.

Artık iyice korkmaya başladı. Ormanın derinliklerinde bu ıssız yerde öleceğinden korktu. Ona yardım edecek kimse de yoktu. Ölmemek için ayağa kalktı ve hızlı bir biçimde koşmaya karar verdi. Koşmak onun için daha iyiydi. Bu sayede kendisini daha mutlu hissetmişti. Donmaya başlayan ayakları belki de bu sayede ısınmış olacaktı. Planladığı gibi hızlı hareket edebilirse fazlasıyla uzağa gitmiş olacaktı. Bu sayede arkadaşlarının kurduğu kampa varabilecekti. Zaten kampa vardığında orada bulunan arkadaşları gereken alakayı göstereceklerdi. Bu umutla

koştu biraz fakat koştuğu sırada garip bir şeylerin olduğunun farkına vardı. Ayağı bastığı yeri artık hissetmiyordu. Bu nedenle arada sırada düşmeye başladı. Eğer bir süre dinlenirse düzelebileceğini zannediyordu. Fakat durumu daha iyiye gitmiyordu. Karın içine uzandı bir süre. Ayak parmaklarını ve burnunu da hissetmiyordu artık. Biraz koştuğu için ısınmış ve rahat hissetmişti kendini. Umutları da tükenmek üzereydi. Onun için yolun sonu görünüyordu artık. Öleceğini anlamıştı artık. Bunun kaçınılmaz olduğunun farkına varmıştı.

Bundan daha kötü bir şekilde ölmediği için teselli ediyordu kendini. Ölümden korkmayacağını ilan ediyordu adeta. Belki de hayatının en huzurlu ve sonsuz uykusuna dalacaktı. Gözlerini kapattı.

Adamın başında bekleyen ve onun ölümüne şahit olan Köpek oturdu onun yanı başında. Adama dikkatlice baktı ve gözlerini ondan alamıyordu. Adamın son nefesine kadar başında bekledi. Sanki öldüğüne şahit olmak istiyordu gibi bir hali vardı. Köpek adamın öldüğünü anlayınca yüksek bir sesle kafasını yukarı kaldırıp bağırdı. Adeta onun ölümünü haykırıyordu dünyaya. Köpek kendisini toparlayıp oradan koşup uzaklaştı.

3.4.1. Ateş Yakmak Eserinde Natüralist Öğeler

Yazar Jack London, hikâyenin başında aşağıdaki alıntıdan da anlaşılacağı üzere çok karamsar bir atmosferi tasvir etmektedir.

> Donmuş Yukon üzerindeki anayoldan ayrıldı, dik bir rampadan ladin ormanlığın arasından doğuya doğru uzanan az çiğnenmiş belli belirsiz toprak yola saptı; hava buz gibi soğuk, ortalık puslu mu pusluydu…(…)
> Gökyüzünde bulut mulut yoktu, gelgelelim güneş de yoktu, dahası güneşin varlığını belirtecek en küçük bir ışık kırıntısı bile yoktu. Gökyüzü açıktı, ama güneş olmadığı için midir nedir, her şeyi can sıkıcı bir bezginlik kaplamıştı; gözle görülmez, elle tutulmaz bir örtü ortalığı bir kefen gibi sarıp sarmalayarak günü karartmıştı sanki. (London, 2016: 5)

Bu eserde de olaylar Yokun bölgesinde geçmektedir. Hava şartları oldukça kötüdür. Eserin başlangıcındaki tasvirler olayların gidişatı ile ilgili bize belli bir fikir vermektedir. *Soğuk* ve *puslu* bir havada başlar hikâye. Yokun'daki doğal ortam çok kötümser bir biçimde okuyucuya aktarılmıştır. Doğanın sert yüzü çok açık bir şekilde vurgulanmıştır yazar tarafından. Burada mücadelenin doğaya karşı olacağı açıktır.

Doğa belirleyici bir etkendir. En önemli natüralist öğe burada yazar tarafından dile getirilmiştir. İnsan ve diğer canlıların yaşamını ve davranışlarını yönlendiren en önemli unsur vahşi doğadır. Ortada çok da insanlara umut veren bir doğal bir ortam tasvir edilmemiştir. *Kefen*metaforu da aşağıdaki alıntıda da belirtildiğiüzere hikâye ile ilgili çok önemli ipuçları sunan ve dikkate alınması gereken bir öğedir.

> Adamın hemen ardı sıra bir köpek koşuyordu; iri yerli bir Eskimo köpeğiydi bu, safkan kurt köpeğiydi; boz renkli tüyleri, hatta huyu-suyu tıpatıp kan kardeşi vahşi kurda benziyordu. Hayvancağız ezilip büzülüyordu soğuğun etkisiyle. Yola çıkılacak zaman olmadığını biliyordu. Adamın aklıyla anlayamadığı şeyi o içgüdüsel olarak kavramıştı. Aslında, hava sıfırın altında elli dereceden de daha soğuktu, altmıştan da, yetmişten de… Sıfırın altında tam yetmiş beş dereceydi. Donma noktası sıfırın üstünde otuz iki derece olduğuna göre, dondurucu soğuk sıfırın altında yüz yedi derece demek oluyordu.(London, 2016: 8)

Yukarıda da bahsedildiği gibi çok soğuk bir havada yolan çıkan hikâyenin kahramanı olan Adam için işlerin pek de onun istediği şekilde olmayacağı tahmin edilebilmektedir.

Buhikâyede doğada hayatta kalmaya çalışan bir adam ve köpek için zorlu bir sürecin olacağı görülebilmektedir. Doğanın oldukça çetin olan şartları çok açık ve abartısız bir biçimde ortaya konmuştur. Bu koşullarda hayatta kalmak için çok akıllı ve güçlü olmak lazım. *Ateş Yakmak*hikâye teması ve mekân açısından *Vahşetin Çağrısı* ve *Beyaz Diş*'e benzemektedir. Her üç eserde de olaylar çok zorlu doğa ve iklim koşullarında geçmektedir. Hem *Vahşetin Çağrısı* hem de Beyaz *Diş* adlı eserlerde olayların başkahramanı köpektirler. Fakat *Ateş Yakmak* adlı eserde ise hikâyenin başkahramanı bir *Adam'dır*. *Adam*'ın ismi belirtilmemiş hikâye boyunca. Ayrıca bu eserde sürekli *Adam*'ı takip eden köpeğin de ismi söylenmemiştir. Bu hikâyede üç önemli unsur vardır; bunlar *Adam, köpek* ve *vahşi doğa*. Oysa Jack London'ın öteki tüm eserlerinde tüm kahramanların isimleri mutlaka belirtilmiştir. Bunların hayvan ya da insan olması durumu pek değiştirmemiştir. Jack London, *Ateş Yakmak* adlı hikâyesindekarakterlerini isimlendirmeye gerek görmemiştir. Belki de onları sadece sembol olarak gördüğü içindir. Vahşi ve güçlü doğanın derinliklerinde aciz ve güçsüz bir Adam ile bir köpeğin isminin bir önemi olmayacağı vurgulanmıştır. Onların hayatta kalıp kalmayacağına doğanın sert şartları ve bu

kahramanların dayanıklılık gücü belirleyecektir. Vahşi doğanın içerisine hem insanlar içinden hem de köpeklerin içerisinden seçilmiş bir örneklem bırakılmış sanki. Hikâyedeki*Adam* tüm insanlar için doğa karşısında bir temsilci gibidir adeta. Hikâyedeki köpek de tüm köpeklerin bir temsilcisi konumundadır sanki. Ölümün yakın olduğu bu süreçte isimlerin de bir önemi kalmamıştır artık. Vahşi doğa bir tanrı gibi *Adam* ve köpeğin hayatı üzerinde bir belirleyiciliğini açık ortaya koymuştur. *Adam* ve köpek doğada hayatta kalmaya çalışan aciz birer karakterler olarak vurgulanmıştır. Hikâyedeki*Adam* doğa yasalarını pek ciddiye almayan bir tavır içerisinde görülmektedir. Doğa yasalarına uymayı pek önemsememiştir. Bu zor şartlarda kampa ulaşabilirse hayata kalma konusunda bir derdinin kalmayacağını düşünmüştür. Tek hedefi ve umudu sıcak bir ortamda yemek yiyip dinlenmekti.

Hikâyedeki köpek karakteri de *Beyaz Diş* ve *Vahşetin Çağrısı* adlı eserlerdeki *Buck* ve *Beyaz Diş*'in aksine daha pasif bir durumda olduğu anlatılmıştır. *Buck* ve *Beyaz Diş, Vahşetin Çağrısı* ve *Beyaz Diş* adlı romanların başkahramanıdırlar. Oysa *Ateş Yakmak* hikâyesindeki köpekise tam tersi bir konumda ikinci planda kalmıştır. Bu hikâyede köpek *Adamı* içgüdüsel olarak takip etmektedir. Adamı takip ederse ateşe ve yemeğe kavuşacağını düşünmüştür. Kendisi yiyecek elde etmektense bir başkası üzerinden bu isteğine varmayı daha mantıklı olacağını düşünmüştür. *Buck* ya da *Beyaz Diş* gibi mücadele etmeyi göze almamıştır. Köpek Yokun'da vahşi doğada herhangi bir kimseye itaat etmesi de gerekmemiştir. Çünkü çok zor durumda olan bir *Adam* var. Köpek insanların kötü muamelesine maruz kalmamıştır. *Buck* ya da *Beyaz Diş*'in insanlar tarafından kendilerine yaşatılan kötü olaylar *Ateş Yakmak*'taki *köpek* yaşamamıştır. Her ne kadar adam köpeği öldürmeye çalışmışsa da aşırı soğuktan dolayı bunu başaramamıştır. Zaten doğanın içerisinde olduğu için kendisine yabancılaşmamış içgüdülerine göre hareket eden bir Eskimo safkan kurt köpeğidir. Hikâyeye yön veren bir konumda değildir. Asıl hikayenin etrafında döndüğü kişi *Adam*'dır. Doğanın şartları o kadar sert ve soğuk ki köpek bile bu durumun farkındadır. O da soğuk havadan fazlasıyla etkilenmiştir. Adam doğayla amansız bir mücadele içerisindedir. Doğa ve iklim şartları durumu gittikçe o ve köpek için daha fazla zorlaştırmıştır. Adam tam olarak tedbirli de değildir. Giydiği elbiseler bu soğuk havada onu sıcak tutacak durumda değil. London, aşağıdaki sözlerle, olumsuz hava koşullarının ne denli tehlikeli olabileceğini vurgulamaktadır.

> En soğuk havalarda bile donmazdı bu pınarlar; ne denli tehlikeli olduklarını biliyordu. Tıpkı bir tuzak gibiydiler. Kar altındaki bu sinsi bu gölcüklerinin derinliği bir parmaktan bir kulaca kadar değişebilirdi. Bu gölcüklerin üzerindeki kimi zaman bir iki santimlik bir buz tabakası, bunun üstünde de kar yığınları bulunabilirdi. Kimi zaman da üst üste, bir buz bir kar olmak üzere kat kat olurdu; insan bu katmanlardan birine bastı mı hepsi kırılıverilirdi, o zaman da belinize dek suyun içine gömülü bulurdunuz kendinizi. (London, 2016: 11)

Yazar tarafından ormanda yürüyen *Adam* için yukarıdaki örnekte de görülebildiği gibirisk oluşturabilecek bir sürü tehlikeye vurgu yapılmaktadır. Vahşi doğa sanki tuzak hazırlamıştı onun için. Bir an dikkatsiz davranırsa bunun bedelini canıyla ödeyebilirdi. Bu nedenle çok dikkatli olmak zorundaydı. Kesinlikle ıslanmaması gerekiyordu. Çünkü hava çok soğuktu var olabilecek bir ıslaklık hemen donmaya yol açabilecekti. Bastığı bir kar yığınının altındaki buz kütlesi hemen kırılabilir ve çok olumsuz bir sonuca ulaşmasına neden olabilirdi. Bundan dolayı çok titiz davranması lazımdı. Ne olursa olsun ıslanmaması lazımdı. O yüzden bastığı yere dikkat etmesi şarttı. Suya düştüğü takdirde o beyaz kar yığını onun mezarı olabilirdi. Ateşi yakmak hikâyenin kahramanı için kurtuluş umudu demektir. London bu kurtuluş umudunu şöyle dile getirmektedir.

> Hiç lamı cimi yoktu işte, hava soğuktu, hem de buz gibi soğuktu işte! Ayaklarını yere vura vura bir aşağı bir yukarı gidip geliyor, elini kolunu sallıyordu; sonunda azıcık ısınır gibi oldu. Ateş yakmak için kibritini çıkardı. Geçen ilkbahardaki taşkın suların kucaklayıp getirdiği çalı çırpılardan kuru olanlarını topladı. Önce nazlı nazlı, az sonra da gürül gürül yanmaya başlayan koca bir ateş elde etti; ateşin sıcaklığı ile suratındaki buzlar çözüldü, böylece yemeğini yedi. Şimdilik çevrenin soğuğunu yenmişti. Köpeğin keyfine diyecek yoktu; ateşin yanına, ısınabileceği kadar yakına, tüylerinin ütülenmeyeceği kadar da yakına uzanmıştı. Adam karnını doyurunca piposunu doldurdu, bir süre oturup keyifli keyifli tüttürdü. (London, 2016: 13)

Çok soğuk olan bir iklimde sadece ateş yakarak kendini donmaktan kurtarabilir. Ateş yakınca Adam ve köpek için ortam ve ruh hali hemen değişiyor. Çünkü ateş medeniyetin önemli bir parçasıdır. Ateş insanoğlunu hayatta kalmasını sağlayan ve medeni bir yaşama kavuşmasındaki en önemli unsurlarından biridir. Tabiatın, soğuk havanın ve fazla bilgi sahibi olmadıkları bir coğrafyanın

derinliğinde, yaşama tutunmaya çalışıyorlardı. Ateş yakmak, hayatta kalma savaşının en önemli basamağıdır. Bir varoluş mücadelesidir Adam ve köpeğin yaşadıkları bu durum. Adam ne kadar çok doğa ile uyumlu olmaya çalıştıysa o kadar daha fazla hayatta kalma şansı arttı. Doğada yaşama tutunmak için sadece güçlü olmak yetmeyebilir aynı zamanda onun yasalarına da uymak da gereklidir. Yokun'da vahşi doğada ateşin belirleyiciliği tartışılmazdır. Ateşi yakmak hayatta kalmakla eşdeğerdir. Ateş varsa yaşam vardır, medeniyet vardır. Ateşin olmadığı yerde medeniyet ve yaşam da olmayacaktır. Ateş metaforu aslında yaşamın kendisidir bu eserde. Hikâyenin başkahramanının tek hedefi ateş yakmak olmuştur. Aslında hikâyenin etrafında döndüğü en önemli olay Adamın ateş yakmaya çalışmasıdır. Hikâyede belirleyici olan en önemli durum ateşin yanıp yanmamasıdır. Aslında doğaya karşı savaşta hikâyenin başkahramanının en önemli silahı ateşin yanmasıdır.Ateş yakmak, hayatın devam etmesi veilerlemesi demektir aslında. İnsan ırkının gelişip medeniyet kurmasında ateşin önemi çok büyüktür.

> İlk insanların ateşi kontrol etmeyi yani ateş yakmayı bulmaları, insan evriminin kültürel yönü açısından bir dönüm noktasıydı. Ateş, sıcaklık, koruma ve yiyecek pişirmede temel bir yöntem ve araç oldu. Bu kültürel ilerleme, insanların coğrafi dağılımını, kültürel yenilikleri, beslenme ve davranış değişikliklerine yol açtı. Buna ek olarak, ateş yakmak insanları gecenin karanlığından ve soğuktan korunmalarını sağladı.(…)Ateşin keşfi, erken hominidler için geniş bir kullanım alanı oluşturdu. Sıcaklık kaynağı olarak kullanılan ateş daha soğuk ortamlarda hayatta kalmalarını sağladı. Tropik ve subtropikal iklimlerden soğuk kışları içeren ılıman iklim bölgelerine doğru coğrafi genişleme oluşmaya başladı. Ateşin kullanımı, yırtıcı hayvanlardan korunmak için bir araç olarak geceleri hominidlere yardım etmeye devam etti. Hominidlerin ağaçlarda uyumak yerine yeryüzünde ve mağaralarda uyumasını sağladı. Ateş, onların yeryüzünde daha fazla zaman geçirmelerine yol açtı. İnsan etkinliği için böyle bir kabiliyetin giderek gerekli hale gelmesiyle birlikte iki ayaklılarınevrimine katkıda bulundu.(www.ilkkimbuldu.com, 2017)

Adamın bu vahşi doğada hayatta kalmak için ateş dışında pek bir seçeneği de yoktur. Geçmiş zamanlarda insanların hayatta kalmasına ve günümüze kadar insanoğlunun medeniyetinin bu kadar gelişiminin sağlanmasındaki en büyük araç ateştir. Köpek bile ateşin yayacağı sıcaklığa ihtiyaç duymaktadır. Doğa da bu hikâyede adeta bir tanrı gibi Adam ve köpeğin kaderi üzerinde etkisi olmaktadır.

Burada belirleyici olan doğadır. Hava çok soğuk olduğu için adam ve köpek ateşe ihtiyaç duymaktadır. Eğer hava şartları bu kadar olumsuz olmasaydı hikâyenin kahramanlarının ateşe olan ihtiyacı bu derecede hayati düzeyde olmazdı. Ateş insan yaşamı o kadar çok önemliydi ki efsanelere bile konu olmuştur. En önemlisi aşağıdaki paragrafta anlatılan Prometheusefsanesidir:

> Mitolojideki her olayın ve olay kahramanının yaşanılan zamanda bir karşılığı vardır. Prometheus’unda günümüzdeki karşılığını yerleşik düzene başkaldıran bir mitolojik kahraman olduğunu düşünüyorum. “Önceden düşünen” anlamında olan Prometheus, tanrısal düzene kafa tutmuş, karşı çıkmış sonunda insanoğlunu yaratarak ve onlara ateşi bir başka anlamda aydınlığı, bilimi, uygarlığı vererek düzeni değiştirmiştir. Olympos Tanrıları kuvvetlidir, kudretlidir, buna karşın Prometheus akıllıdır, kurnazdır, yaratıcıdır, zekidir. Titanların isyanları sırasında tarafsızlığını korumuş ve başkaldırmamış bir Titan oğlu olarak Zeus'un gözüne girmeyi başarmış, böylece Olympos'dakiölümsüzlerin arasına alınmıştır. Bu stratejisi onun Zeus’tan dedelerinin öcünü alabilmesi için kurnaz bir plandan başka bir şey değildir. Prometheus, her şeyden önce insan ve insanlık dostu olarak Zeus’un karşısındadır. Nitekim Ateş Tanrısı Hephahistos’un ocağından bir kıvılcım çalarak ateşi insanlara armağan etmiş ve Zeus’tan en güçlü şekilde intikamını almıştır. Bu nedenle Zeus tarafından cezalandırılmıştır. Kafkas Dağları’nda yalçın kayalıklarda zincire vurulmuştur. Artık o Prometheus Desmotes‘tir yani “zincire vurulmuş Prometheus” . Ceza bu kadarla kalmıyordu, her sabah kocaman bir kartal geliyor ve süzülüp pençelerini Prometheus’un göğsüne batırıyor, karaciğerini didikliyordu. Bu işlem akşama kadar sürüyordu, ancak kartalın yediği karaciğer, gece sabaha kadar tekrareski haline geliyordu.(http://psikomitoloji.com, 2016)

Ateş insanlar için o kadar önemli bir olgudur ki efsanelere bile konu olmayı başarmıştır. *Prometheus* efsanesi ateş ile ilgili olup Yunan mitolojisinde önemli bir yeri vardır. Ateş söz konusu olduğunda *Prometheus* önemli bir mitolojik figürdür. Mitolojiye göre tanrılardan ateş çalan *Prometheus* insanlara ateşi verir. Yani insanlara yaşamı, medeniyeti ve bilimi vermiştir aslında. Bu nedenle tanrılar tarafından feci şekilde cezalandırılır. Kafkas dağlarına zincirlenen*Prometheus’*un ciğerleri bir kartal tarafından her gün parçalanıyordu. Mitolojiye göre suçu büyüktü. Mevcut düzene aykırı davranan ve insanlığa ateşi sunan *Prometheus’*untanrılar tarafından cezalandırılması kaçınılmaz olmuştur. Mitolojiye bile konu olması aslında insan hayatına ve medeniyetine nasıl etki ettiğinin en büyük kanıtıdır. İnsanoğlu ateş

sayesinde kendini soğuktan ve hayvanlardan korumuştur. Daha korunaklı yerlerde yaşayan insanlar daha rahat bir yaşama kavuşmuşlardır. Ateş sayesinde yemek alışkanlıkları değişmiştir. Hayat standartları yükselmiştir. Bununla beraber bilim ilerlemiş ve insanoğlunun nüfusu artmıştır. Ateş, insan yaşamında köklü değişikliklere neden olmuştur. Her ne kadar ateş insanoğlunun hayatını sürdürmesinde önemli bir yer tutsa da kontrol edilemediği zaman da çok yıkıcı ve yok edici bir etkisi de olabilmektedir. Ateş kontrol edilemediğinde önüne gelen her şeyi yakıp yıkar. *Ateşi Yakmak* adlı eserimizde ise olayın başkahramanının ateşi tutuşturabilmesi hayati bir önemdedir. Hayatta kalıp kalmaması neredeyse tamamen ateşe bağlı olmuştur. *Prometheus'*un insanlığa verdiği bu hediye hikâyemizin başkahramanı için vazgeçilmez bir araç durumundadır.Hikâyedeki köpek ise içgüdüsel olarak adamı takip durmaktadır. O da adama güvenmektedir. Adam ateş yakıp yiyecek bulacak ve böylece her ikisi de bu vahşi doğada hayatta kalacaklardır.Bu aşırı soğuk hava köpeği bile çok zorlamaktadır. Hikâyenin başkahramanının buna ateş yakmadan direnmesi pek mümkün görünmemektedir.

Bu soğuk havada ne olursa olsun suya temas etmemeleri lazım. Bundan dolayı doğanın tuzaklarına yani ince buz tabakalarına azami ölçüde dikkat etmeleri gerekmektedir. Normalde insan yaşamı için vazgeçilmez olan su,bu hikayede onun için çok büyük bir tehlike arz etmektedir.

> Ona öyle geliyordu ki, Henderson Irmağı'nın bu sol kolunda gizli gölcükler yoktu pek; yarım saatlik yol boyunca hiçbir belirti çarpmadı gözüne. Derken, korktuğu başına geldi. Görünüşünde kuşku çekici en küçük bir belirti olmayan yumuşak, dümdüz bir kar tabakasına gelince neye uğradığını anlamadan kendini suyun içinde buldu. Düştüğü gölcük pek derin değildi. Kendini kıyıya attı, ama daha önce olan olmuş, diz boyu ıslanmıştı. …bu olay en azından bir saatlik bir gecikmeye yol açacaktı; şimdi ateş yakıp mokasenlerini, çoraplarını kurutmak zorundaydı. Bu derece soğuk bir havada ne pahasına olursa olsun yapmak zorundaydı bunu…(London, 2016:14)

Yukarıda da bahsedildiği üzere bu soğuk havada olmaması gereken kaza olmuştu. Doğa adeta oradan sağ çıkmaması için her detayı düşünmüş gibiydi. Üstelik bir de adamın dikkatsizliği tuz biber ekmişti. Çok ölümcül bir an ile karşı karşıyaydı. Yapacağı hamle çok önemliydi onun hayatta kalması için. Bu dondurucu soğukta suya batmak ölüme davetiye çıkarmak anlamına gelmekteydi. Ne olursa olsun sudan

uzak durması gerekmekteydi. Normal durumlarda yaşamın kaynağı olan su bu olayda ölümün habercisiydi. Doğanın iki elementi olan ateş ve su, hikâyedeki kahramanımızın yaşamı üzerinde direkt bir etkisi olmuştur. Ateş, adam ve köpeği yaşama yaklaştırırken su ise yaşamdan uzaklaştırmıştır. Su sinsi bir tuzak gibi bazı yerlerde ince bir buz tabakasıyla kaplanmış olup hikâyedeki adamın bunu fark etmesine olanak olmamıştır. İstemeden içine düştüğü bu su onu ölüme bir adım daha fazla yaklaştırmıştır. Adam da doğal olarak bu durumdan en az hasarla kurtulmak için ateş yakar fakat acele ettiğinden dolayı hesap hatası yapıp ateşi bir ağacın altında yakar. İlk olarak ateş iyi yanmaktadır. Bu durum onun moralini düzeltmiştir. Ölümün kendisinden uzaklaştığını düşünmektedir. Fakat büyük ölçüde yanıldığını maalesef görecekti. Çünkü yanlış yere ateşi tutuşturmuştu. Hareket etmediği için vücudundaki kan iç taraflara çekilmişti. Soğukta sabit durmaya devam ederse kısa sürede donması an meselesi olacaktı. İnce ağaç dalları ile ateşi büyüten adam ıslanan ayakkabı elbiselerini değiştirmek isterken ağaca temas etmişti. İşte bu olay onun için sonun başlangıcıydı. Ağaç dallarından düşen kar kütleleri ateşi söndürmüştü. Ne yapacağını bilemez haldeydi. Suyun katılaşmış hali olan kar kütlesi ateşi söndürmüştü. Her yerde yaşamın kaynağı olan su burada adamın yaşamının sonu olacaktı. Doğa sanki su elementini onun yaşamını sonlandırması görevlendirmişti. Ateşin sönmesi onun hayatının sonlanması gibiydi. Büyük panik yaşamıştı bu olay karşısında. Mutlaka ısınması lazımdı. Yoksa ölüm kaçınılmazdı.

> Ağır, bunaltıcı bir ölüm korkusu gelip çöreklendi içine. Bu işin artık parmaklarının donması ya da el ve ayaklarının yitirilmesinden de öteye bir ölüm kalım meselesi olduğunu anlayınca korkusu daha da pekişti. Paniğe kapıldı; dönüp ırmak yatağındaki belirsiz iz boyunca koşmaya başladı. Köpek de adamın ardı sıra koştu. Ömründe hiç bu kadar korkmamıştı; körü körüne, amaçsızca koşuyordu. Karlar içinde canını dişine takarak koşarken yavaş yavaş çevresini yeniden görmeye başladı(….) (London, 2016: 23)

Yukarıdaki alıntıdan da anlaşıldığı üzere hikâyenin başkahramanının ölüm korkusu belirince hayatta kalmak için tüm gücüyle yaşama tutunmaya çalışmaktadır.İnsanoğlu yaratılış itibarı ile hayatını sürdürmeye programlanmıştır. Yaşarken öleceğini bilen tek canlı insanoğludur. Aslında bu insanlar için büyük bir trajedidir. Yok olacağını bildiği halde hiç ölmeyecekmiş gibi davranmak da insana ait bir yaşam şeklidir. Öleceğini bildiği halde yaşamdan da kopmak istemez.

Ölümden sonrası çoğu insanların dini inançları gereği ahiret inancına sahip olsalar bile yine de çok korkutucu bir durumdur. Çünkü ölümden sonra ne olacağı belirsizdir. Yok olma duygusu insanların en büyük korkudur. İnsanoğlu doğanın bir parçası olduğu halde ölüp doğaya karışmak istemez. Ölüme teslim olmayı istemez. Aslında hayatın en önemli gerçeklerinden biri de yaşam ve ölüm olgusudur. Bu iki olay sürekli olarak birbirini takip eder. Doğadaki her canlı ve nesne yok olmaya programlanmıştır. Yaşam olan her yerde mutlaka ölüm de olacaktır. Alıntıda da değinildiği gibi Marksizme göre buna diyalektik denmektedir.

> Her varolan doğar, büyür, devinir, değişir, gelişir, sönümlenip, yerini başka varolana bırakarak sona erer**.** Örneğin insan bebek olarak doğuyor; çocukluk, gençlik evrelerinden geçip yetişkin oluyor. Yaşlılık, sonra cansız organik maddeye dönüşme ile insan süreci sona eriyor, ortalama 70-80 yıl. Cansız varlıkta değişim, milyon yılı bulabilir. Bu olguya kısaca **değişim** denir. Diyalektik düşünce, gerçek varolanları karşılıklı bağlantıları, artzamanlılıkları, devinimleri, doğumları ve ölümleri içinde kavrar. Varolanların, hem yaşayacağını ve sürüp gideceğini hem de kaçınılmaz olarak yok olacağını kabul eder. Gerçekçi **diyalektik mantık**, bu saptamayı, değişimi, evrenin anayasası olarak ele alır ve her varolanı bir **süreç**(2), her olgu ve değişimi bir **oluş**(3) olarak niteler. Bu anayasasının iki maddesi vardır, ki onlar değişimin neden ve nasıl olduğunu açıklar. Birinci madde, değişimin ilk nedenini açıklar: Her sürecin **içinde** bir ya da birkaç **çelişki**, karşıtlar mücadelesi vardır. Yani her sürecin içinde olumlama (sav) ve olumsuzlama (karşı sav) bir arada olur. İkinci madde, değişimin ikinci nedenini açıklar: **Etkileşim**. Evrende tüm süreçler birbirini etkiler, değiştirir, gelişmesine ya da yok olmasına katkıda bulunur. (gazeteduvar, 2018)

Hâlbuki doğanın esas kurallarıdır yaşam ve ölüm. Jack London'ın benimsediği Marksist düşünce açısından da ölüm ve yaşam doğanın diyalektiğidir. Doğanın diyalektiğine göre ölüm ve yaşam zıtların birliği ilkesini oluşturmaktadır. İkisinin bir arada olması doğanın varlık nedenidir. Bir yanda yaşam varken öte yandan ölümün olması diyalektik felsefeye de uygundur. Kışın kar bir kefen gibi doğayı örtmektedir. Doğa ölüm durumuna girmektedir.Her taraf soğuk ve bembeyazdır. Doğa adeta yaşama veda etmiştir. Bu ortamda canlıların hayatta kalmaları çok zordur. Doğa kışın bu canlılara yaşamaları için pek cömert davranmaz. Kış bitince doğa yeniden canlanır. Ölüm halinde olan bir varlık yeniden canlanmış olmaktadır. Bu döngü sürekli devam etmektedir. Bu Jack London'ın sosyalist

düşüncesinin bir parçası olan diyalektiğe de uygundur. Bahar ayında yeşeren doğa yaz ayında iyice gelişir ve kış ise ölür. Diyalektik felsefeye göre ölüm ve yaşam, tez ve anti tezdir. Çelişkilerin ya da zıtlıkların birlikteliğidir. Hayat kendi içinde çelişkileri barındırmaktadır. *Ateş Yakmak* adlı eserde Adam ölümden kaçmak için her türlü çabayı sarf etmektedir. Ölü olan doğada kar örtüsü Adamın kefeni olması an meselesidir. Adamın gücü tükenip ölüme teslim olması yalın bir üslup ile yazar tarafından kaleme alınmıştır.

> Adam, Sulphur Creek'deki ihtiyara bakarak mırıldandı. ‘’Haklıymışsın, babalık, haklıymışsın…’’Derken ömrünün en mışıl mışıl, en deliksiz uykusuna daldı. Köpek adamın karşısında oturmuş bekliyordu. Kısacık gün, uzun ve yavaş ilerleyen bir alacakaranlıkla sona eriyordu. Ateş yakılacağını gösteren belirtiler yoktu ortalıkta; üstelik köpek bir adamın ateş mateş yakmaksızın karların içinde oturduğunu ilk kez görüyordu. Günün son kırıntıları da eriyip giderken hayvanın ateş özlemi doruğuna ulaşmıştı; ayaklarıyla karları eşeleyerek mızıl mızıl mızıldanmaya başladı; sonra adamın azarlayacağını bildiğinden kulaklarını kısıp bekledi. Ama adamdan çıt çıkmıyordu. Köpek o zaman daha yüksek sesle havladı. Bir süre sonra ürkek adımlarla adama yaklaştı ve ölüm kokusu duydu. (London, 2016: 26)

Jack London'ın diyalektik düşüncesine uygun olarak adam artık ölümden kaçamayacağını anlayıp teslim olmuştur. Doğaya karşı direnişini sürdürememiştir. Vahşi doğanın zor şartları onu yaşamdan koparmıştır artık. Sonsuz bir uykuya dalıp gitmiştir. Ateşi yakabilmeyi başarabilseydi belki de ölüm uykusuna teslim olmazdı. Onun ölüm kokusunu alan Eskimo köpeği de ateşin bulunabileceği bir yere doğru gider. Doğanın acımasız yüzü açık olarak anlatılmıştır bu hikâyede. Doğa kendi koşullarına uyum sağlayamayan zayıf canlıları yok eder. Adam kesinlikle ıslamaması lazımdı. Dıştan bakınca yoğun kar kütlesinden dolayı pek fark edilmeyen ince buz tabakası doğanın ona kurduğu bir tuzak gibidir. Adam da arkadaşlarının kampına yetişmek için acele etmesi lazımdı. Bundan dolayı dikkati dağılmıştı. Kampa varıp sıcak ateş eşliğinde arkadaşları ile yemek yeme isteği onu hareket halinde olmasını sağlamıştı. Onu yaşama bağlayan bu umuduydu. Henderson nehri yakınındaki kamp onun için bir kurtuluş yeriydi. Tüm umudunu bu kampa bağlamıştı. Oraya ulaşmaya çalıştıkça doğa da onun işini zorlaştırmak için şartları daha da sertleşiyordu. Onun tedbirsiz ve dikkatsiz davranışları da sonunu hazırlayan önemli etkenlerdendi. Tek kurtuluşu ateşti. Yani sıcak bir ortamdı. Bunun dışında hiçbir şey onun için pek bir

önemi yoktu. Ağaçtaki biriken kar kütlesinin ateşi söndürmesi onun da hayatının sonu demekti. Doğa ona başka bir seçenek sunmamıştı. Islak bir halde ve soğuk bir havada çok da yapacak bir şeyi yoktu. Son bir çare olarak kendisinin yanından ayrılmayan köpeği öldürmeyi düşündü. Köpeği öldürüp ellerini onun vücudunun ısısı sayesinde normale döneceğini düşündü. Yaşamak için gözlerini kırpmadan köpeği öldürmek istiyordu. Köpeğin ölümü onun yaşaması demekti. Çünkü ölmeyi hiç istemiyordu. Köpek bunu anladığında ondan biraz uzaklaştı ama yine de adamın yanına kadar geldi. Adamın el parmakları soğuktan o kadar çok etkilenmişti ki köpeği öldürmek için bükemedi bile. Tabi bunu yapamayınca da amacına da ulaşamadı.Vahşi doğa onun tüm umutlarını yok edip onu ölüme yaklaştırıyordu. Fakat başka çaresi kalmayınca da sonsuza kadar sürecek bir en derin uykusuna dalıp gitti. Bir daha uyanamayacaktı artık. Doğaya karışıp doğanın bir parçası olacaktı.

3.5.Âdem'den Önce

*Âdem'den Önce*yazar Jack London'ın en önemli özgün eserlerinden biridir. Yazar çok değişik bir kurgu ile olayları ele almıştır. Yazım tekniği de orijinaldir bu eserde. Bu eserin olay kurgusu yazarın felsefi düşüncesi ile tutarlılık göstermektedir. Jack London *evrim teorisi*ne uygun bir tarzda bu hikâyeyi ele almıştır. *Âdem'den Önce*Jack London'ın yazdığı bu eser konusu bakımında öteki eserlerine göre çok farklıdır. Bu hikâyede yazarın ortaya çıkardığı atmosfer ise diğer eserlerinden farklı değildir. Bu hikâye 1907 yılında basılıp yayımlanmıştır. Bu hikâye 18 kısımdan meydana gelmektedir. Bu kitap çeşitli tarihlerde ülkemizde de basılıp yayımlanmıştır. Bu hikâye yaklaşık orta hacimli bir eserdir.

Bu hikâyede Jack London bireysel hatıralarını anlatan bir tutum içinde görünmektedir. Hikâyenin esas mevzusu, anlatıcının düşlerinde yaşadığına inandığı, ilk insanların medeniyet öncesi devirlere ilişkin primitif dönemlerde meydana gelmiş hadiselerin anlatılmasıdır. Jack London, bu hikâye vesilesi ile bizleri çok önceki atalarımızın devrine sürüklemektedir. Yazar, bizim atalarımız diye takdim ettiği ağaç insanlarının hayatlarını, temel buluşlarını, hayatta kalma savaşlarını anlatmaktadır. Jack London'ın bu çalışmasında sadece kuvvetli olanlar ancak yaşamlarını sürdürme şanslarına sahipler. Ayrıca o çok eski ve ilkel devirdekiçetin hayat şartları çok etkileyici bir şekilde betimlenmektedir. Jack London'ın inandığı evrim süreci de bu

eserde çeşitli yerlerde vurgulanmaktadır. Bu eserdeki olayın ana karakteri bizzat Jack London'dır.*Âdem'den Önce*adlı yapıtında eserin anlatıcısı olan yazarın öz yaşamına ait özellikler barındırmaktadır. Buhikâyede yazarın bize anlattığı hatıralar ve edindiği intibalaözgün bir biçimde okuyucuya aktarılmıştır.

*Âdem'den Önce*adlı eser bizleri uzak geçmişimizle ilgili kendi düşünsel açısına göre okuyucuya bir perspektif sunmaktadır. İlkel çağlardaki atalarımız ile bugünkü insanoğlunu bir noktada bağ kurma girişiminde bulunmuştur. Rüyalarımız ve yaşantımız ile ilgili kimi tuhaflıkları bu yolla açıklama yoluna gitmiştir. Olayları anlatan kişinin hayatı iki noktada ayrılmaktadır. Yazarın hayatı gündüz ve gece olmak üzere iki kısımdan meydana gelmektedir. Adeta çift kişiliklidir. Hikâyenin ilk bölümlerinde ilkel devirlere ilişkin kurgulanan gelişmeler anlatıcının gördüğü düşlere aittir. Yazar rüyalarında gördüğü bu olayları bir mantıksal temele oturtmaya çalışır. Akşam olmadan önce hayatını sürdürdüğü devrin zorunluluklarına uygun olarak yaşamını sürdüren yazar, akşam düşlerinde ilkel çağlara ait kendi yaşamış gibi birtakım rüyalar görmektedir. Rüyalarını çok gerçekçi bir biçimde anlatmaya çalışmaktadır. Sanki o eski devirlere gidip yaşamış ve gelmiş gibi bir anlatım sunmaktadır bizlere.

Bizlere olayları aktaran anlatıcı, gördüğü rüyalarında bir takım karakterleri anımsamaktadır. Düşlerinde yazar, babasına ait pek bir bilgi sunmaz ve sundukları da son derece muğlâk ve azdır. Öte yandan annesi ile ilgili anlattıkları ise çok açık seçiktir. Yazarın rüyalarında gördüğü en önemli karakterlerden biri de Sarkık-Kulak'tır. Sarkık-Kulak onun iyi geçindiği bir arkadaşıdır. Her ikisi de ağaçların üstünde oyunlar oynamaktadırlar. Bu devirde modern iletişim araçları yoktu. Dil tam olarak işlevsel değildi. İlkel devirdekiler kendilerini iletişim aracı olan dil ile ifade edecek durumda değillerdi. İnsanlar ancak ses çıkararak ve yapabildikleri ölçüde işretler aracılığı ile iletişim kurmak için çabalıyorlardı.O çağlarda, hikâyedeki karakterlere verilen isimler onların en önemli kişisel özelliklerinden yola çıkarak onlarla özdeşleşmiş isimlerverilmişti. Bireysel özellikler ön plandaydı.

Hikâyenin başkahramanı olan yazar da kendi dişlerinin büyüklüğünden dolayı da kendisine Koca-Diş ismini uygun görmüştür. Çünkü yazarın köpek dişleri belirgin bir biçimde iriydiler. O devirde bugünkü şekliyle modern bir aile yapısı henüz ortaya çıkmamıştı. İlkel toplum özellikleri taşıyorlardı. Birbirinden hoşlanan çiftler beraber

yaşayıp ürüyorlardı. Bunun için belli bir merasim ya da kutlama yapmıyorlardı. Bu tür gelenekler henüz ortaya çıkmamıştı.Koca-Diş'in babası öldükten sonra annesi Geveze adlı biri de onlarla ağaç üzerinde yaşamaya başladı. Koca Diş belli bir yaşa geldikten sonra bu yaşam alanından çıkması için baskı yapılır. Özellikle Geveze onunla aynı yerde yaşamaktan pek de hoşnut değildir. Vahşi hayvanlardan korunmak en önemli problemdi ilkel çağlarda. O devirdekiler hayatta kalabilmek için çok dikkatli olmaları lazımdı. Korunaklı alanlarda yaşamaları yaşamsal değerdeydi. En önemli problem güvenli bir barınak ve yiyecek bulmaktı. Tehlikeli hayvanlardan korunmak ve onlara yem olmamak için ağaçlarda ve mağaralarda yaşamayı tercih ediyorlardı. Yiyecek elde etmek için avcılık ve toplayıcılık yapıyorlardı. Çok primitif yöntemlerle hayvan avlamaya çalışıyorlardı. Tarım elbette ki çok sonraları ortaya çıkacaktı. Hep beraber topluluk halinde yaşıyorlardı. Toplu halde yaşamaya çalışmalarının nedeni dışa karşı korunma güdüsünden kaynaklanmıştır. Beraber yaşadıkları için dış saldırılara karşı kendilerini daha iyi savunabiliyorlardı. Avladıkları her şeyortaktı ve topluluğun malıydı. Bireysel davranma düşüncesi henüz ortaya çıkmamıştı.

Koca-Diş yaşam alanından kovulduktan sonra barınmak için yeni bir yer aramaya başlar. Bulduğu bu yaşam alanı mağaraların çok olduğu bir derin bir yamacın kenarındaydı. Bu mağaralara yakın bir yerde ise geniş bir ova da vardı. Bu mağaralarda barınanlar Koca-Diş'i ilk gördüklerinden ondan pek hoşlanmazlar. Ayrıca ondan çekinirler biraz. Bu nedenle kaçıp mağaralarına saklanırlar.Bu esnada adına Kızıl-Göz adını verdikleri iri yarı güçlü ve vahşi biri ortaya çıkıp Koca-Diş'e çok sert bir yumruk vurup onu devirir. Aslında Kızıl-Göz bu şekilde kabul etme merasimi yapmış oluyordu. Bu esnada mağaradakiler çığlık atıp çeşitli sesler çıkarırlar. Koca-Diş'in etrafında toplanıp olayın zevkini çıkarmaya başlarlar.Nihayetinde Koca –Diş bu topluluğa kabul edilir.Bu topluluk ötekinden farklı olarak mağarada barınmaktadırlar ağaçta değil. Burada Sarkık-Kulak ile tanışıp iyi arkadaş olurlar. Bu ikisi aynı mağarada yaşamaya karar verirler.

Bu topluluk da aynı Ağaç Halkı gibi avcılık ve toplayıcılıkla karınlarını doyuruyorlardı. Bunlar güneş doğduktan sonra ava çıkarlardı ve hayvanları avlamaya çalışıyorlardı. Güneş battıktan sonra yaşam tamamen dışarıda sona eriyordu. Herkes mağarasına saklanıyordu çünkü dışarısı çok tehlikeliydi. Dışarıda kalan birisi

hayvanlara yem olma olasılığı bayağı yüksekti. Bu sürünün yaşadığı mağaranın giriş bölümü bir vahşi hayvanın içeri giremeyeceği kadar dardı. Bu nedenle çok korunaklıydı. Buradakiler için mağarada yaşama çok büyük bir önem arz ediyordu. *Âdem'denÖnce* eserinde ilkel çağlardaki vahşi yaşam tarzı ile ilgili çok sayıda detaylı betimlemeler yer almaktadır. Okuyucunun o devirde yaşayanlarla aklında daha net algı oluşması için Jack London bu yöntemi tercih etmiş olabilir. Belki de Jack London'ın eserlerindeki minimum hareketlilik bu eserinde bu hikâyesinde mevcuttur. Koca Diş ve Sarkık Kulak çok iyi anlaşan arkadaşlar olarak karakterize edilmiştir bu eserde. Bir seferinde bu ikisi ormanın derinliklerinde ilerlediklerinde farklı topluluktan biri ile karşılaşırlar. Bu topluluk Ateş Halkı'dır. Ateş-Adamı onlardan evrimsel olarak daha ileri bir düzeydedir. Onlardan daha fazla gelişmiştir. Ağaç-Halkı ve Mağara-Halkı çok ilkel yöntemlerle avlanmaya çalışırken Ateş-Halkı is daha gelişmiş silahlarla avlanmaktadırlar. Bu gelişmiş topluluk avlanma esnasında ok ve yay kullanmaktadırlar. Ateş-Adam bunlara karşı silah kullanmaktan çekinmez. Onlara karşı üstünlüğün simgesi olan silahını kullanır. Onun silahından korunmak için Koca-Diş ve Sarkık-Kulak yüksek ağaç dallarında kendilerini korumaya çalışırlar. Fakat onların bu çabası bir işe yaramaz. Ateş-Adam onlara ok atarak saldırır. Attığı ok Sarkık-Kulak'a isabet etmez fakat Koca-diş'in ayağına denk gelmiştir. Koca-Diş yaralanır ve acıyla bağırır. Koca–Diş ok ile vurulduğu yerde yığılır kalır. Sarkık-Kulak da arkadaşını bırakıp gitmez. Oku saplandığı yerden çıkarmak amacıyla Sarkık-Kulak onu kemirmeye başlar. Sarkık –Kulak bireysel bir davranış tarzını benimsemez bu yüzden de arkadaşını yalnız bırakmaz.Bu bölümde Jack London arkadaşlık, yardımlaşma ve dayanışmaya vurgu yaparak bu temaları işlemek istemiştir. Sarkık Kulak güdülerinin sesini dinler ve kendi canı pahasına arkadaşının yanında kalmayı tercih eder. Bu olay onların arkadaşlıklarının pekişmesini de sağlamıştır.

Günler birbirini kovalarken Koca-diş ve Sarkık –Kulak ormanda kendilerine yabancı bir dişi olan Tez-ayak ile tanışırlar. Tez-Ayak onlardan fiziksel olarak da çok farklıdır. Hikâyenin başkahramanı Koca-Diş bu dişiden duygusal olarak çok etkilenmiştir. Tez-Ayak çok farklı bir özelliktedir. Koca-Diş'e çok nazik bir şekilde davranır. Onlarda kötü bir izlenime yol açacak davranışlardan da uzak durur. Hem Koca-Diş hem de Sarkık-Kulak Tez-Ayak ile yakınlaşmak için fırsat kollamaya

başlarlar. Yalnız Kızıl-Göz'ün onları pek rahat bırakmaya niyeti yoktur. Kızıl-Göz içinde yaşadığı topluluğa rahat vermez. Koca-Diş ve Sarkık-Kulak onunla savaş halindedirler aynı zamanda. Topluluktaki herkes Kızıl-Göz'den çok korkmaktadırlar. Kızıl-Göz çok gaddar ve acımasız biridir. Aynı zamanda topluluğun en güçlü kişisidir kendisi. Koca-Diş ve Sarkık-Kulak nehrin gizli bir yerinde güzel vakit geçirmek için ağaç kütükleri ile oyunlar oynamaktadırlar. Bir gün Kızıl-Göz bunların yerini keşfeder. Kızıl-Göz suda yüzmeye korktuğuiçin onlara kıyıdan büyük taş parçaları fırlatmaya başlar. Kızıl-Göz onları hiç sevmediği için onları öldürmek ister. Bu taşlar çok büyük zarar verebilir onlara. Bu nedenle her ikisi de bir kütüğe binip oradan uzaklaşmak için nehir boyunca ilerlerler. Fakat Kızıl-Göz peşlerini bırakmaz. Her ikisi de taşlardan korunmak için hızla nehir boyunca kütük ile beraber kaçarlar. Kızıl-Göz artık onları takip edemez. Bundan dolayı uzak bir noktada karaya çıkarlar. Nerede oldukları hakkında en ufak bir fikirleri yoktur. Karaya çıktıkları bu bölgede Ağaç-Adamları'na denk gelirler. Kızıl-Göz'den kaçarken bu sefer daha büyük bir tehlike ile karşı karşıya kalırlar. Eğer hızlı hareket edemezlerse Ağaç-Adamlar tarafından öldürülebilirler. Bu tehlikenin farkına varan Koca-diş ve Sarkık-Kulak ormanlık alana doğru hızlı bir şekilde hareket ederler. Sarkık-Kulak ve Koca-Diş, Ağaç-Adamlarına göre çok daha hızlı bir şekilde hareket etmektedirler. Çünkü Ağaç-Adamlar,ağaç dallarına tutunarak bunların peşinden giderler hâlbuki bu ikisi de iki ayakları üstünde hızla koşup tehlikeli bölgeden uzaklaşmaya başlarlar. Nehre tekrar gelen Koca-Diş ve Sarkık-Kulak, Ateş-Adamlarına ait bir salı çalıp geldikleri yolun ters yönüne doğru giderler. Nehirdeki yolculukları esnasında daha önce gördükleri alanları görürler. Buraların tanıdıkları bölge olduğunu anlayınca hemen karaya çıkarlar. Aradan biraz zaman geçtikten sonra yaşadıkları mağaralara varırlar.

Koca-Diş bir süre sonra yeniden Tez-Ayak'a rastlar. Koca-Diş onu bir türlü aklından çıkaramamıştır. Bir süre birbirlerine kur yaparlar. Koca-Diş ve Tez –Ayak bir müddet birbirilerini kovalarlar ormanlık alanda. Koca-Diş daha önce Sarkık-Kulak ile birlikte ormanda bir ağaç üzerinde yaptıkları sığınakta Tez-Ayak ile gece beraber kalırlar. Bu ikisinin bir araya gelmesi duygusal olarak bir yakınlaşmaya neden olmaktadır. Aralarında bir aşk duygusunun filizlenmesi kaçınılmaz hale gelmektedir. Hayatta kalmaya çalışmalarına rağmen aşk için de birbirlerinin yanında olmaları ve risk almaları duygusal olarak bir adım ileri gittiklerinin önemli bir

işaretidir. Belli bir zaman sonra Koca-diş ile Tez-Ayak aynı mağarada yaşamaya başlarlar. Koca-Diş, Sarkık-Kulak'ın onlarla aynı mağarada yaşamasına müsaade etmez. Bu ikilinin aynı mağarada beraber yaşaması, topluluğun en güçlü ve gaddar kişisi olan Kızıl-Göz'ün hiç hoşuna gitmez. Kızıl-Göz şimdiye kadar kendisine topluluktan eş olarak aldığı bütün kadınları öldürmüş birisidir. İçinde bulunduğu toplulukta herkes ondan nefret etmektedir. Fakat kimsenin de ona karşı koyacak ne gücü ne de cesareti vardır. Onun bu acımasız tutumu herkeste ona karşı büyük bir öfke birikmesine yol açmaktadır.Kendisine aldığı en son eşini de acımasız bir şekilde vurarak öldürür. Eşini öldürdükten sonra sıranın Koca-Diş'in eşi olan Tez-Ayak'a geldiğini düşünmektedir. Tez-Ayak da hastalanmıştır. Onun hastalığına rağmen herkesin içinde onu öldürmek için yakalamaya çalışır. Tez-Ayak oldukça hızlı biridir. Bu nedenle Kızıl-Göz onu bir türlü yakalayamaz. Koca-Diş de hiçbir şey yapamamaktadır. Olup bitenleri mağarasından umutsuz bir şekilde takip etmektedir. Kızıl-Göz'e müdahale edecek cesareti kendinde bulamaz.Tez-Ayak'ın kendi başına Kızıl-Göz'den kaçabileceğini düşünmektedir. Fakat işler beklediği gibi ilerlemez. Kızıl-Göz, Tez-Ayak'ı bir köşede sıkıştırır. Tam da o anda Koca-Diş, ölümü de göze alarak Kızıl-Göz'ün üzerine atılır.Bu olayda cesaret alan Koca-Surat da, Kızıl-Göze vurmaya başlar. Kavga tam da kızışırken Kılıç-Dişli adlı aslan aralarında olur. Büyük bir bağırış olur etrafta. Kılıç-Dişli, Kızıl-Göz'ü vurmaya çalışan Koca-Suratı paramparça ederek öldürür. Koca-diş ve Tez- Ayak, Kılıç-Dişli'nin Koca-Suratı parçalamasını çaresiz bir şekilde izlemek zorunda kalırlar. Koca-diş ve Tez- Ayak da kurtulurlar Kızıl Göz'ün gazabından. Her ikisi mağaralarına giderler.

3.5.1. Âdem'den Önce Eserinde Natüralist Öğeler

Koca-Surat'ın kavgaya karışıp Tez-Ayak ve Koca-Diş'e yardım etmeye çalışması o dönem için çok önemli bir olaydır. Çünkü Koca-Surat haksızlığa dayanamamıştır ve tehlikeyi de göze alarak Kızıl-Göz'e karşı çıkıp ona saldırmıştır. Burada önemli olan ise insanlarda vicdani bir ortak bilincin gelişmesidir. Koca-Surat güçlünün güçsüzü ezmesine ve haksızlığa karşı başkaldırmıştır. Başkasının hayatını kurtarmak için kendini feda etmiştir. Burada esas olarak duygusal olarak bir bilinç oluşmaya başlar. Haksızlığa karşı duruş ve zayıfa yardım etme gibi bilinç oluşumu gelişme evresine geçer. İnsanlarda da bilinç olarak da bir evrim süreci

yaşanmaktadır. Birlikte hareket etme kabiliyeti de gelişmeye başlar. İnsanların karanlıktan korkmasının sebebi tamamen somut olgulara dayanmaktadır ilkel çağlarda. Soyut kavramların henüz ortada çıkmadığı zamanlardır. Korkuların temeli tamamen yaşanmış olumsuzluklardır.

> Yalnızca karanlıktan korkuyorduk. Din tohumları ekilmemişti içimize, görünmez dünyanın kavramları yoktu bizde. Sadece gerçek dünyayı biliyorduk ve korktuğumuz şeyler gerçek şeylerdi; somut tehlikelerdi: et ve kan avına çıkan hayvanlar. Karanlıktan korkmamızın sebebi onlardı çünkü karanlık vahşi hayvanların zamanıydı. Onlar gece indikten sonra inlerinden çıkan,, karanlıktan görünmez biçimde üzerimize atlayan hayvanlardı. (London, 2016: 99)

İlkel devirlerde insanlarda *din* kavramı da henüz mevcut değildi. İnsanların inanacakları ne gördükleri ne de göremedikleri bir tanrı kavramı da ortaya çıkmamıştı henüz.Zaten o devirde insanların beyin gelişimleri böyle soyut varlıkları idrak edecek seviyede değildi. Soyut varlıklarla ilgili düşünce ve kavramlar oluşmamıştı. İnsanlar sadece gördükleri şeylere inanıyorlardı. Soyut düşünme için daha vakit vardı. Dil gelişimi aşağıdaki paragrafta da vurgulandığı gibi insanın gelişim süreciyle eş zamanlı olarak ilerleme göstermiştir.

> Fiil çekimi diye bir şey yoktu. Geçmişten mi yoksa gelecekten mi söz ettiğimiz, ancak cümlenin genel anlamından çıkarılabilirdi. Konuşmalarımız hep somut şeyler üstüneydi, çünkü hep somut şeyler düşünürdük. Pantomim de geniş bir yer tutuyordu konuşmalarımızda. En basit bir soyutlama bile bizim düşünce yeteneğimizin ötesindeydi denilebilir; ayrıca, herhangi bir soyutlamaya erişebilen biri çıktığında, bunu türdeşlerine anlatmakta bin bir güçlük çekerdi. Düşündüğünü söyleyecek söz dağarcığına sahip değildi çünkü. Bunun için ses yoktu. Kelime hazinesinin sınırlarını zorlamış olurdu. Ses icat etse bile arkadaşları o sesi anlamazdı. (London, 2016: 26)

Bu nedenle Tanrı, peygamber, kutsal kitap, melekler vs. şeyler çok sonra insanların tarımsal hayata başlamasıyla oraya çıkacak kavramlardır. İnsanların geneli karanlıktan korkarlar. Bunun kökeni binlerce yıl öncesine dayanmaktadır. Çünkü karanlıkta rahatlıkla yem oluyorlardı vahşi yırtıcılara. Karanlıkta kalma korkusu binlerce yıl insanların genlerine işlendi. Ateşin bulunup kontrol altına alınması karanlıkta kalma korkusuna karşı önemli araç olmuştur. Bize göre anlamsız olan bazı

olguların kökeninin çok eskilere dayandığını söyleyebiliriz. Rüyamızda boşluğa düşme meselesi aşağıdaki alıntıda mantıklı bir çerçeveye oturtulmaya çalışılmıştır.

> Boşluğa düşme rüyası mesela… Her insanın doğrudan tanık olarak öğrendiği, en sık rastlanan rüya deneyimi. Hocamın bana söylediğine göre ırksal bir anıydı. Ağaçlarda yaşayan uzak atalarımızın dönemine aitti. Ağaç sakinleri olarak düşme derdi onlar için sürekli bir tehditti. Pek çoğu bu şekilde hayatını kaybetmişti; hepsi korkunç düşüşler yaşamış, yere düşerken dallara tutunarak kendilerini kurtarmışlardı. (London, 2016: 12)

Bazen rüyamızda boşluğa düşeriz. Bu durum aslında binlerce yıl öncesine dayanan atalarımızdan bize kalan bir mirastır. Bu düşme korkusu nesiller boyu birbirlerine aktarılarak bugüne kadar bizlere ulaşmıştır. Rüyada boşluğa düşme korkusu genetiğimize işlenmiştir.Bu korku, gördüğümüz rüyalarımızda açığa çıkmaktadır.

> Diğer babalar gibi öyle pek alımlı bir babam yoktu. Yarı insan yarı maymun gibiydi; ama yine de ne maymun ne de insandı. Onu tasvir edemem. Bugün yeraltında, yerüstünde ve dünyada onun gibi bir şey yok. O zaman karşımda iri bir adam vardı ve yetmiş kilo geliyor olmalıydı. Yüzü geniş ve düzdü, kaşları gözlerine kadar sarkıyordu. Gözleriyse küçük, çukur ve birbirine yakındı. Burnu neredeyse yoktu. Küçük ve genişti, görünürde köprüsüzdü ve burun delikleri yüzünde iki çukurdan ibaretti.Aşağıya doğru değil dışa doğru açılıyorlardı. (London, 2016: 21)

Yukarıdaki paragrafta da yazarın ifade ettiği olgu tamamen evrim sürecine dayanmaktadır. İnsanımsı maymunların zamanla bugünkü şekline evirildiği anlatılmaktadır.*Âdem'den Önce*adlı eserde bulunana Ağaç-Halkı henüz bildiğimiz gibi modern insan olmaktan uzaktırlar. Bunlar yarı-maymun yarı-insan olan canlılardır. Öncelikleri yırtıcı hayvanlardan korunmak olan bu canlılar gelişim düzeylerinin başlarındaydılar. Ne tam olarak insandılar ne de maymun. Bu türü ara form olarak da düşünebiliriz. Gelişmeye ve öğrenmeye yatkındırlar. Sürekli değişim halindedirler.İnsanoğlunun barınma ve beslenme alışkanlıkları ilkel yaşam şartlara göre şekillenmiştir.

> Sıcak ve ılıman ormanlarda henüz ilkel barınaklarda, hiç olmazsa kısmen ağaçlar üzerinde (büyük yırtıcı hayvanlara karşı korunabilmiş olmasını yalnızca bu açıklar) yaşayan insan türünün çocukluğu. Kabuklu ya da

> kabuksuz yemişlerle ve köklerle beslenirlerdir. Bu dönemin başlıca sonucu heceli bir dilin ortaya çıkışıdır. (Engels, 1976: 30)

Çeşitli barınak ve ağaçlarda yaşayan bu yarı insan yarı maymun tür dayanıklı olmak zorundaydı. Nesillerinin devamı için beslenmek de büyük bir problemdi. Her zaman dikkatli olmaları çok önemliydi. Barınma ve beslenme en önemli meseleydi bu çağda. İletişim için de çeşitli sesler çıkarıp bugünkü modern dil oluşumunun ilk basamakları oluşmaktaydı.

Bunların çok dayanıklı olmaları insan soyunun devamının gelmesini sağlamışlardır. Onlardan günümüze birçok miras kalmıştır bize. Rüyalarımızda anlam veremediğimiz birçok tuhaf olay aslında atalarımızın önceki yaşamlarında gerçekten yaşadıkları durumlardı. Örneğin rüyada yüksek bir yerden düşme ya da rüyalarımızda tehlikeli hayvanları, şimşekleri, fırtınaları ve bazen de kâbus görmek belki de atalarımızın bizlere kalan genetik bir mirastır.

Koca-Diş ile Tez-Ayak'ın buluşup geceyi birlikte geçirmeleri bu ilkel insanlarda aşk duygusunun başlangıcıdır. Karşı cinslerin birbirlerine karşı duygusal bir durumda olmaları onların nesillerini devam ettirme güdülerinin ne kadar güçlü olduğunun kanıtıdır. Bugünkü modern aile kavramının belki de temelleri o devirde atılmıştır. Koca-Diş, Kızıl-Göz'den kaçarken Tez-Ayaktan bir müddet uzak kalmasına rağmen onu unutmamıştır ve ilk fırsatta kendini onun yanında bulur. En temel ihtiyaçları için bile büyük risklere giren bu ilkel insanlar. Ava giderken yem olma ihtimalleri de gayet yüksekti Buna rağmen en temel duygulardan olan aşk onlar için çok önemli bir istek haline gelmiştir. Bunlarda sahiplenme başlamış, aynı zamanda bağlılık gibi modern aile için önemli yapıtaşları oluşturulmuştur. Koca-Diş ile Tez-Ayak arasında gelişen duygusal bağ aynı mağarada yaşamalarına yol açmış ve Sarkık-Kulak'ın onlarla aynı mağarada yaşamasına izin vermemişlerdir. Bu aynı zamanda mahremiyet ve aile olma gibi kavramların oluşmaya başladığı dönemlerdir.

> Bilinen ilk komünal topluluklarda toplumsal üretimin temel karakteri avcılık ve toplayıcılığa dayanmaktadır. Bu, insanın emek faaliyetinin henüz vahşi doğada besin, giyim, vb. ihtiyaçları karşılamak için hayvan avcılığı, yaban bitkisel besin toplayıcılığı ve bu faaliyetler sırasında ortaya çıkan klanlar arası savaşlardan ibaret olduğu bir süreçtir. Geçmişe dönük bilimsel bilgimiz, bilinen bu ilk komün toplumlarında hem cinsiyete dayalı bir işbölümünün gelişmediği, hem de kadın ve erkek arasında henüz eşitsizliğin doğmadığı,

yani eşitlik hukukunun gerçekten eşitliğe dayandığı yönündedir. Kadın ve erkek vücudunun kas yapısının çok farklılaşmadığı, hemen hemen aynı fiziksel güce sahip olduğu birçok bulgu tarafından doğrulanmıştır. Kendi başına bu, kadın ve erkeğin doğası/yapısı gereği doğuştan üstünlük/aşağılık ilişkisi içerisinde var olageldiği safsatalarını çöpe atmamız için yeterli bir sebeptir. Kadınları, erkeklerle eşit derecede bulundukları bu emek faaliyetlerinden kısa süreliğine alıkoyan yegâne unsur doğurganlıklarıdır. Klan/kabile halinde yaşayan bu ilk komün toplumlarında, yeni doğum yapan kadınlar, güvenli bölgelerde bırakılıyor, doğum yapmamış kadınlar da dahil olmak üzere, klanın geri kalan üyeleri ava ya da meyve toplamaya çıkıyordu. Hatta yeni doğum yapan kadınların da bu faaliyetler içerisinde bulunabildiklerine dair geçmişe dönük bazı veriler de bulunmaktadır. Bu verilere dayanarak, insan türünün atalarının iki ayağı üzerinde yürümeye başlamasının, gerek vahşi doğada avcılık yaparken, gerekse klanlar arasında çıkan herhangi bir savaşta bir eliyle bebeğini korurken, diğer eliyle kavgaya tutuşup böylece iki ayak üzerinde durabilme ve hareket edebilme kabiliyetini geliştiren kadınla birlikte gerçekleştiği sanılmaktadır. Ayrıca, avcılık ve toplayıcılık sürecinde cinsiyete dayalı bir işbölümü olduğuna dair herhangi bir bilgi bulunmaması, yani ‘kadın işi’, ‘erkek işi’ diye bir ayrımın olmayışı,kadın ve erkek eşitliğinin varlığına dair düşünceleri pekiştirmektedir. Sonuç olarak, ilkel komünal toplumun bu ilk örneklerinde kadın ve erkek bireyler arasındaki eşitlik, herhangi bir kurallar bütününün buyurduğu, yani ilkel de olsa toplumsal bir formun olduğu politik bir olgudan ziyade, organik bir bütün gibi hareket eden ve etmek zorunda olan klanın hayatta kalabilme mücadelesinin gerekli bir ilkesi olarak ortaya çıkmaktadır.(https://ozgurlukdunyasi.org)

Yukarıdaki alıntıda belirtildiği gibi tarımın ortayaçıkışından önceki toplulukların genel olarak yaşam tarzı ile ilgilibilgiler verilmiştir. *Adem’den Önce*adlı eserdeki insanımsı maymunların topluluk yapısı ilkel-komünal bir yapıdır.. Bu toplum yapısında avcılık ve toplayıcılık ön plandadır. İnsanlar ava çıkarak yaşamlarını sürdürmektedirler. İnsanların hayatta kalabilmeleri çok zordu. Doğa çok acımasızdı. Her şeyi doğa şartları belirlemektedir. Güçlü olanın zayıfı yok ettiği bir düzendir bu. Kadın ve erkek arasında işbölümü olarak çok keskin çizgiler bulunmamaktadır. Fiziksel olarak da çok belirgin farklılıklar yoktur bu ilkel yaşamda. Tüm amaç o günü aç geçirmemek. Tarım hayatına başlamadıkları için yerleşik bir düzenleri de yoktur. İlkel araçlarla hayvanları avlayıp yemek en büyük başarıdır.Bu ilkel çağda taşveya çeşitli madenler kullanılarak yapılmış çeşitli el

aletleri ve gereçleri kullanılarak beraber avcılık veya toplayıcılık yapılmaktadır ve avlanılan tüm hayvanlar ilkel-komünal toplumda eşit bir şekilde paylaşılmaktadır. Herkes bu avlardan paylarını almaktadırlar. Özel mülkiyet yoktur. Tarım hayatına geçilmediği için kimsenin sahipleneceği bir şey de yoktur. Özel mülkiyet kavramı tarım toplumunda ortaya çıkmış bir kavramdır. Kadın ve erkek rollerinin net bir biçimde ayrılmadığı ilkel bir çağdır. İnsanımsı maymunların klanlar halinde yaşadığı bir devirdi. Klan halinde yaşamak onları dış tehlikelere karşı korumaktaydı. Klan üyelerinin işlediği bir suçtan ötekiklan üyeleri de sorumludur. İlkel-komünal çağlarda yarı insan yarı maymunların, birbirleriyle olan iletişimlerini, klanlar arası kavgaları, aile kavramını, hayatta kalma mücadelelerini, yaşamlarını sürdürebilmek için bir şeyler avlamak zorunda oldukları ilkel bir çağda yaşamlarını sürdürmeye çalışmaktadırlar.

Bu uzak çağda insanımsı maymun beyni de henüz tam olarak gelişip evrimleşmiş değildir. Bu uzak çağlarda klanlar içerisinde komünalbir yaşam söz konusuydu. Topluluk beraber avlarlar ve topladıkları ürünleri de ortaklaşa tüketirler. Hiç kimse hepsini kendine almayı kafasından geçirmeyi düşünmez bile. Toplumsal sınıflar henüz ortaya çıkmış değildir. Herkes avcı toplayıcı olduğu için üretimden ve tüketimden kaynaklanan bir sınıfsal yapı oluşmamıştır. Toplumsal sınıflar ortaya çıkmadığı için devlet denen yapı da yoktur ilkel çağlarda. Dinler henüz ortaya çıkmamıştır. İnsanımsı maymunlar kendilerini ifade edebilmek için bir takım seslerden faydalanmaya çalışmışlardır. Bugünkü gibi grameri ve kelime hazinesi olan bir dil de yoktur. İletişim kurmak çok zordur. İletişim imkânları fazlasıyla sınırlıydı. Soyut ifadeler ortaya çıkmış değildi elbette. Her şey somut olgular üzerinden yürüyordu.Bugünkü insan yapısına en yakın olanı Ateş Halkı'dır. Ateş halkı da ateş yakıp kendilerine yaklaşan herkesi korkutmaktadırlar. Ateşi kullandıkları için öteki topluluklardan daha rahat bir yaşamları olduğu kesindir. Ateş ile birlikte yaşam standartları da daha yüksektir. Uzak ilkel çağlarda bugünkü modern toplum normları henüz oluşmadığı için klan üyeleri serbest bir biçimde takılırlar. İsteklerini engelleyecek herhangi bir toplumsal kural da yoktur. Bu yüzden özgürce yiyip içerler ve ürerler. Klan üyelerini sınırlayan ne toplumsal ne de geleneksel bir kural yoktur.

Bunların en önemli sorunu, temel ihtiyaçlarını gidermektir. Bu nedenleacıkınca karınlarını yeterince doyurmak, hiç korkmadan güvende uyuyabilmek ve ilkel vahşi doğada yaşamlarını sürdürebilmek en önemli amaçtır. İnsanımsı maymunlar yavaş bir şekilde düşünme kabiliyetini geliştirebilen fakat iletişimaraçlarını tam olarak kullanmayı başaramayan, kafalarında tasarladıkları düşüncelerini iletemeyen, klan içindekileri birbirlerinin davranışlarını taklit ederek hedeflerine varmak için çaba sarf eden insanımsı topluluklardır.

Jack London,*Âdem'den Önce* adlı eserinde uzak geçmişe ait bilimsel veriler ile Darwin'in bilimsel teorisinden faydalanıp oraya oldukça başarılı bir öykü çıkarmıştır. *Âdem'den Önce*'de atavizm düşüncesi bazı noktalarda göze çarpmaktadır. Atavizm düşüncesinde bazı canlılarda var olan bazı özelliklerin aniden alt jenerasyonda açığa çıkmasıdır. Hikâyenin başkahramanı uykuya daldığında düşlerinde atasının yaşadığı birtakım tecrübeler ortaya çıkmaktadır. Hikâyede kahramanın atalarının başından geçen bir takım olumsuzlukların daha sonra rüyasında bunu yaşayıp eski çağlara götürülmesidir. Hikâyenin başkahramanı da uzak geçmişte meydana gelen bu olayları bizzat yaşamış gibi oldukça akıcı bir biçimde bizlere aktarmaktadır. Yırtıcıların yoğun olduğu geniş ormanlarla kaplı olan bölgede yer alan akarsular, çeşitli ağaçlar ve mağaralarda, ağaçlarda hayatını sürdürmeye çalışan insanımsı maymunlar tasvirleri çok etkileyicidir.Tasvirler o kadar açık anlatılmış ki insan okurken kendisi de meydana gelen olayları bizzat yaşamış gibi hissedebilmektedir.Ağaç halkı ve mağara halkı ile empati kurmak isteriz. Tam da heyecanlı olayların dönemde kendimizi de olayların içinde düşünebilmekteyiz. Uzak ilkel çağda yaşayan bu insanımsı maymunların en önemli istekleri karınlarını doyurmak için avlanmak, yırtıcılar tarafından öldürülmemek güvenli bir yerde uyumak. Bunlar genelde ağaçlarda ve dar girişleri olan mağaralarda uyumak ve barınmak isterler. Bu klandakilerin en önemli hedefleridir.

Jack London'ın *Âdem'den Önce* adlı eseri bu *Vahşetin Çağrısı*, *Beyaz Diş, Deniz Kurdu* ve *Ateş Yakmak* adlı eserlerinden farklı yönleri olan bir eserdir. *Âdem'den Önce* ilkel çağlarda yaşanan olayların anlatıldığı bir bilim kurgu eseridir. Günümüzdeki insan türü olan *Homo Sapiens*ler dışında kalan insan türlerinin de yaşadığı çok eski devirlerde yaşana olayları anlatmaktadır. Bu eserde tam da doğanın tam anlamıyla hâkim olduğu, insan davranışlarını ve yaşamlarını doğrudan etkileyen

bir olgu olarak ön plana çıktığını görebilmekteyiz. Günümüz modern dünyasına ait hiçbir unsur görememekteyiz. İnsanlar daha evrim sürecinin çeşitli halkalarında bulunmaktadırlar.Fiziksel olarak yarı maymun yarı insan yapısındadırlar. Doğada hayatta kalmak çok zordur o devirlerde. Olayın geçtiği zaman dilimi pek belli değil. O devirdeki insanların kalabildikleri mekânlar ya ağaç tepeleri ya da mağaralardır. Günümüz dünyasındaki gibi ev diye bir mekân kavramı yoktu. Vahşi doğa ev sahipliği yapıyordu herkese. *Âdem'den Önce* adlı hikâyede kahramanlar yarı insan yarı maymun karakterlerdir. Bunlar Koca-Diş, Sarkık-Kulak, Tez-Ayak ve Kızıl Göz'dür. Bunlar daha tam evrimleşmemiş karakterlerdir. Bunlar hem doğaya karşı mücadele halinde hem de öteki klanlara karşı kavga halindeydiler. *V*ahşetin *Çağrısı*ve *Beyaz Diş* eserlerinde başkahramanlar köpektirler. Modern hayat ile vahşi doğa arasında bir tercih yapma şansları mevcuttur. Halbuki *Âdem'den Önce'*de böyle bir tercih söz konusu değildir. Çünkü modern hayat yoktur. Buradaki insanların en önemli sorunları karınlarını doyurmak ve güvende olmaktır. Her an bir hayvan tarafından yenmek çok sıradan bir olaydır bu eski çağlarda. Çok güçlü olmaları gerekmekteydi. Avcılık ve toplayıcılık ile yaşamlarını sürdürmekteydiler. İlkel bir yaşam tarzına sahiptiler. Sorunlarını anlatamıyorlardı. Bu nedenle iletişim problemleri yaşıyorlardı. Çeşitli sesler çıkararak ya da pantomim yoluyla iletişim kurmayı deniyorlardı. Dil olarak da evrim süreci söz konusuydu. Oysa Jack London'ın diğer eserlerinde ise daha farklı temalar söz konusudur. Para kazanma hırsı insanları çok gaddar yapabilmekteydi.

Vahşetin Çağrısı, *Beyaz Diş, Deniz Kurdu* ve *Ateş Yakmak*eserlerinde para kazanmak maksadı ile doğaya yönelen ve bu uğurda işlerinde kullandıkları köpeklere hiç acımayan insan topluluğu söz konusudur. Buradaki insanlar da hem doğaya karşı bir mücadele içinde hem de birbirleri çıkar savaşı içindedir.Bunların tek amacı Alaska, Yokun ve Klondike bölgelerinde altın bulup zengin olmaktır. Tamamen kişisel bir çıkar söz konusudur. Bu uğurda kendilerini ve diğer kişileri tehlikeye atmaktan asla çekinmezler. Bu eserlerdeki insanlar hayvanların emeğini sömürmekten asla çekinmez ve onlara acımazlardı. Kesinlikle ilkel-komünal bir toplum yapısından bahsetmek söz konusu olamazdı. Tamamen özel mülkiyet, mal ve paraya dayalı bir yapıdan bahsedebiliriz. Her şey bireyseldi. Para ve mal kişilere aitti. Asla ortak para ya da mal söz konusu değildi. Çok para ya da mal sahibi olan zengin

sayılır olamayanlar ise yoksul sayıldığı bir toplum meydana gelmişti. Bu da toplumda eşitsiz bir düzen oluşmasına neden olmuştu. Bu nedenle insanlar para kazanmak uğruna sert iklim şartlarının hâkim olduğu vahşi doğada altın aramaya gitmişlerdir. Amaçları çok para kazanıp rahat bir hayat sürdürmekti. Avcılık ve toplayıcılık yapmalarına gerek yoktu çünkü yavaş yavaş sanayi toplumu ortaya çıkıyordu. Artık tarım toplumunu da aşan bir düzen söz konusuydu. İhtiyaçlar çeşitlenmiş, insanlar evrimin son halkasında ve ortaya para denen bir araç vardır. İnsanlar temel ihtiyaçlarından daha fazlasını talep etmekteydi. Bunun yolu da Alaska bölgesine gidip altın bulup zengin olmaktı. Komünal toplum yapısı söz konusu olmadığı için kim ne bulduysa ona ait oluyordu. Herkesin parası, malı ve mülkiyeti sadece kendinindi. Bir kişinin malvarlığı binlerce kişinin malvarlığına denk gelebiliyordu.Bir kişi ya da bir grup çok rahat hayat sürmekte iken öteki insanlar çok zor yaşamlarını sürdürebiliyorlardı. Oysa *Âdem'den Önce* adlı eserde hâkim olan ilkel-komünal yaşamda her şey ortaktı. Bireysellik diye bir kavram yoktu zaten. Avlanılan ve toplanan her şey ortaktı eşit olarak dağıtılmaktadır. Bu nedenle bu uzak geçmişte adaletsizlik diye bir durum da ortaya çıkmamaktadır. Mülkiyet diye bir kavram da yoktur o devirde. Klan bireyden daha önemlidir. Sosyal eşitsizlikler, para kazanma hırsı vedaha fazlasını elde etme isteği de bu ilkel devirde ortaya çıkmayan durumlardı. En önemli ihtiyaç güvenli bir yerde barınıp yiyecek elde etmekti. İhtiyaçlar aramamış ve farklılaşmamıştı.

Vahşetin Çağrısı, *Beyaz Diş, Deniz Kurdu* ve *Ateş Yakmak*adlı eserlerdekahramanlarımız her ne kadar doğada yaşamlarını sürdürmek için mücadele ediyorlarsa da asıl amaçları fazla para kazanmaktı. Sert doğa şartlarında hayatta kalmak zor olmasına rağmen yine de her türlü tehlikeyi göze alıp altın aramaya çıkmışlardı. Burada vahşi hayvanlara yem olma ihtimalleri de yüksekti. Vahşi doğadaki hayvan karakterleri köpek ve insanları parçalamışlardır. Doğanın en temel yasası geçerliliğini burada da sürdürmüştür. Güçlü olan zayıf olanı yok eder. *Ateş Yakmak*'daki karakterlerden biri kurt sürüsüne yem olmaktan kurtulamamıştır. *Beyaz Diş* eserinde romanın kahramanı olan köpek hayatta kalmak için rakip köpekleri öldürmekten çekinmemiştir. *Beyaz Diş*hikâyesinin kahramanı Buck ise hem köpekleri hem de insanları parçalamıştır. Karşıdakine yem olamamak öldürmek zorunda kalmışlardır. Bu yönüyle *Âdem'den Önce* adlı esere de benzemektedir. Çok

eski zamanlarda geçen bu hikâyede avcılık ve toplayıcılık ile karınlarını doyuran insanlar hayatta kalabilmek için de vahşi hayvanlara yem olmamaları lazımdı. Çok uzak çağlarda yaşayan bu insanlar sadece hayatlarını sürdürebilmek için avlanıyorlardı. İnsanın doğa ile savaşı, hayatta kalma çabası insanlığın ortaya çıkışından itibaren kesintisiz bir şekilde devam etmektedir.

SONUÇ

Amerikan Edebiyatının 20. Yüzyıldaki önemli temsilcilerinden olan Jack London kendine ait ideolojik bir bakış açısıyla anlattığı ve yaşadığı önemli tecrübelerini aktardığı eserleri ile ön plana çıkan bir yazar olmuştur.Amerika'da kısa sürede popüler bir yazar olmayı da başarır. Çocukluğu zor şartlarda geçmiş olan yazar Jack London eserlerinde olumsuzbir atmosfer hep egemen olmuştur. Philips; bu devre romanlarında yer alan esnaf, memur ve zanaatkâr tipleri genel itibarı ile eserlerin içerdiği sosyal dekorun uyumlu ve işlevsel bir parçası olmaları amacı dâhilinde tasarlanmış ve sunulmuşlardır. Bu yönleriyle ele aldığımız kahramanların, söz konusu romanlarda sunulan düz karakterleri teşkil ettiği söylenebilir. Nitekim en saf şekilde düz bir karakter, tek bir fikrin veya niteliğin sembolüdür tespitinde bulunarak orta ve alt düzeylerde bulunan sınıfının temsilcisi memur, esnaf ve zanaatkâr tipler bencil, fırsatçı ve çıkarcı vasıfları ön plana çıkan ikinci dönem eserlerindeki karakterlerin en önemli özellikleridir.

Eserlerindeki ilk dönem karakterlerin de çoğu toplumun dışına itilmiş ve zor şartlarda yaşamını sürdürmeye çalışan kişilerdir. Hayvan karakterler de zorlu yaşam koşullarından nasiplerini almışlardır. Yazarın hayatına dair gerçek öğelere eserlerinde de rastlanabilmektedir. Gençliğinde çıktığı yolculuklarında yaşadığı deneyimler eserlerine de yansıması olmuştur. Amerika'nın kuzeyindeki bölgede ve Japon denizinde bulunmuştur.Çıktığı yolculuklar önemli deneyimler edinmesine neden olmuştur. Bu yolculuklar sayesinde eserlerinde kullanabileceği çok fazla malzeme elde etmiştir. Yazdığı eserleri onun yaşadığı hayattan ayrı düşünmek mümkün değildir. Yazarın Alaska bölgesine yaptığı yolculuk neticesinde ele aldığı eserlerde zorlu iklim ve doğa şartları eserlerinin kurgusuna yön vermiştir. İnsanların para kazanma hayaliyle çıktıkları yolculuklarda doğa ile mücadele, evrim teması, vahşi hayat, modern hayat, hayatta kalma düşüncesi ve para kazanma hırsı Jack London'ın eserlerinde yer alan önemli unsurlardır. Altına hücum sırasında yaşadığı tecrübeler bu konudaki birkaç eserinin temelini oluşturmaktadır. Bu eserler yazarJack London'ın sıçrama yaptığı eserler olarak da görülebilir. Bu eserlerinde hayvan karakterler başkahramanlardır.Olaylar bu hayvanların bakış açısıyla anlatılmaktadır.

Jack London'ın eserlerinde doğanın belirleyici rolü vardır. Doğanın zor koşulları eserlerdeki karakterlerin yaşamlarında ve kararlarında önemli rol oynamaktadır.

Soğuk Alaska bölgesindeki sert iklim koşullarında yaşam kavgası veren ve altına hücum eden insanların yaşamlarını konu edinen bir içerik ve temasıolan çalışmalardır. Yazar Jack London'ın*Vahşetin Çağrısı, Beyaz Diş* ve*Âdem'den Önce* adlıeserlerinde hayvan kahramanların önemli rol aldıklarını görmekteyiz. Hayvan karakterlerin davranışları, bu eserlerdeki olay örgüsünün geçtiği mekân olarak belirlenen bölgeler ile uyumludur. Bu eserlerinde kuzeyin soğuk ve sert ikliminin hâkim olduğu mekânlarda olayları akışı kurgulanmıştır. Olaylar bu sert coğrafya şartları ile sınırlı kalmıştır.Jack London modern hayat ile vahşi doğa arasında karşılaştırmalar yapmıştır. Eserlerindeki hayvan kahramanlar hem modern hayat hem de vahşi hayat arasında gelgitler yaşamışlardır. Bazı karakterler vahşi doğada yaşamı seçmişlerse de bazıları da insanlar arasında hayatlarını devam ettirmeyi seçmişlerdir. Evrim düşüncesi de doğa içerisinde sürekli gelişim halinde olan bir süreç olarak ele alınmıştır. Jack London'a göre bütün canlı varlıklar doğal seleksiyon aracılığı ile ortak bir atadan günümüze kadar evrim geçirerek bugünkü şekline ulaşmıştır. Yazarın düşüncesine göre insanoğlu da bir ortak atadan evrimleşerek bugünkü şeklini almıştır. Doğanın, hayatın ve insanoğlunun sürekli bir devinim halinde olduğuneserlerinde vurgulamıştır. Her şeyin değişim halinde olduğunu bunun da doğanın diyalektiğinin bir gereği olduğunu belirtmiştir.Yazarın sosyalist düşünceye yakın olması nedeniyle bu doktrine yakındüşünceler eserlerinde kendine yer bulmuştur. Karl Marks, Friedrich Nietzche, Charles Darwin ve Herbert Spencer gibi filozofların düşünceleri çerçevesinde Jack London'ın dünya görüşü şekillenmiştir. Bu filozofların öğretilerinden dolayı yazarın tabiat, toplum ve kişilerle ilgili düşünceleri belli bir yöne doğru kanalize olmuştur.Yazarın düşüncesi kapitalizmin olumsuz etkileri üzerine olmuştur.Toplumda var olan acımasız sömürü düzeninive insanların para kazanma hırsının nelere mal olabileceğini eserlerinde çarpıcı bir şekilde anlatmıştır. İnsanların hayatlarını tehlikeye atarak ve etrafındaki her şeyi hiçe sayarak altın araması Jack London için üzerinde düşünülmesi gereken önemli faktörlerden biridir. İnsanların para kazanma uğruna ne kadar gaddar olabileceği yazarın eserlerinde belirtilmiştir.

Jack London'ın *Vahşetin Çağrısı, Beyaz Diş, Ateş Yakmak*, *Deniz Kurdu* ve*Âdem'den Önce*adlı eserleri daha çok yerel temalar üzerinde konuların işlendiği görülmüştür.Bu eserlerinde yazar, natüralist bir bakış açısıyla gözlem yaparak, bir bilim insanı edasıyla vahşi doğanın insan yaşantısı üzerinde ne kadar etkili olduğu ortaya koymuştur. Yazarın yaptığı bu gözlemler neticesinde anlatımının önemli bir kısmının etkili betimlemelerden meydana geldiği görülmektedir. Sık sık betimlemeler yapan yazar bundan dolayı natüralist bir anlayışın eserleri üzerinde önemli etkileri olduğu bilinmektedir.

Yazar gözlem yeteneğinden faydalanarak herhangi bir yorum katmadan doğa ile ilgili hakikatleri okuyucuya yalın bir biçimde yansıtmaktadır. Yazarın en önemli özelliklerinden biri de yirminci yüzyılın Amerikan edebiyatının en önemli gerçekçi-natüralist yazarlarından bir olmasıdır. Jack London'ı yazdığı eserler bağlamında natüralist bir yazar olarak tanımlayabiliriz. Amerikan Edebiyatının yirminci yüzyılda natüralist akımını şekillendiren yazarları Frank Norris, Mark Twain, John Steinbeck, Sinclair Lewis, Stephen Crane, Ambrose Bierce ve Jack London'dır. Bu yazarlar aynı zamanda Amerikan Edebiyatının Natüralist akımını sonraki süreçlerde de geliştiren kişilerdir. Jack London'ın *Vahşetin Çağrısı, Beyaz Diş, Ateş Yakmak, Deniz Kurdu* ve*Âdem'den Önce*adlı eserleri doğalcılık akımının önemli unsurlarının egemen olduğu çalışmalardır. Doğalcılık akımının temsilcisi yazarlar eserlerinde betimleme öğelerini sıklıkla olay kurgusu içerisinde titizlikle kullanmaktadırlar. Ayrıca bu eserlerdeki önemli karakterler vahşi doğa ile mücadele etmekte ve hayatta kalmak için karşısındakini yok etmekten de çekinmemektedirler. Bu karakterlerin kaderlerini belirleyen en önemli etken ise vahşi doğanın sert iklim koşullarıdır. Eserlerdeki karakterlerin iradeleri dış etkenlere bağlı olarak şekillenmektedir.Orman kanunlarının egemen olduğu bir ortamda modern davranışlar beklemek fazla iyimserlik olur. Tamamen vahşi doğa yaslarının egemen olduğu sert iklimin hüküm sürdüğü böyle ortamlarda elbette ki mücadeleler de acımasız ve zor olmaktadır. O şartlarda insanlar için önemli olan altın bulup zengin bir yaşam sürdürmektir. Bu durum insanlarda sorunların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Altına hücum eden insanların çoğu sosyal olarakalt sınıf tabakalarından olan kişilerdir. Hepsi sosyal hayatlarında ezilmiş ve dışlanmış kimselerdir. Daha saygın yer edinmenin de en önemli kuralı da para sahibi olmaktan geçmektedir. Bunun sonucunda da daha üst bir

sosyal sınıfa katılmak ve saygın bir birey olarak yaşamını devam ettirmektir.İnsanlar bunun yolunun kuzeyde altın bulup zengin olmaktan geçtiğine inanmaktadırlar. Elbette bunun da riskleri ve bedelleri olmaktadır. Zor doğa ve iklim şartlarında hayatta kalmayı da başarmak kolay değildir.İnsanların yaşadıkları bu olumsuzluklar *Beyaz Diş* ve *Vahşetin Çağrısı* eserlerinde bir köpeğin bakış açısıyla okuyucuya anlatılmaktadır.

Jack London'ın eserlerinde yapılan betimlemeler içerisinde yaşadığı dönemin şekillendirdiği beşeri yapı ile ilgili olarak yaşadığı toplum ve doğa ön plana çıkmaktadır. Jack London yaşadığı dönemde insanlara ve doğaya karşı kendine özgü bir hassasiyet içerisindedir. Bunun en önemli sebebi ise içinde yaşadığı sosyal çevrenin kendisinde bıraktığı derin izlerdir. Jack London içerisinde yer aldığı toplumun yaşam biçimi ve birbirleri ile olan ilişkileri neticesinde belli bir perspektife sahip olmuştur. Bu bakış açısı eserlerinde açık bir şekilde kendini ortaya koymaktadır. Jack London'ın eserlerindeki karakterler içinde yaşadığı sosyal çevre ile fikirsel ve değerler bakımından mücadele halindedir.

Amerikalı yazar Jack London'ın eserleri incelendiğinde genel olarak zor tabiat ve hayat şartlarının ele alındığını görebiliriz. Çünkü yazarın yaşadığı dönem Amerika ve dünyada *Büyük Buhran* yılları olarak da bilinen ekonomik durgunluğun ve işsizliğin yoğun olduğu dönemlerdi. Bu dönemlerde sıradan insanlar için hayat oldukça zordu. Jack London da gençliğinde Amerika'da ve denizlerde çok uzak mesafeleri gezmiştir. Burada yaşadığı deneyimler hikâyelerine esin kaynağı olmuştur. Yaşadığı zor koşullar eserlerinde genel olarak karamsar bir atmosferin ön plana çıkmasına neden olmuştur.

Vahşetin Çağrısı, Beyaz Diş, Deniz Kurdu, Ateş Yakmak ve*Âdem'den Önce* adlı eserler vahşi doğa ortamında geçmektedirler. Jack London'ın hikâyelerindeki karakterler büyük değişkenlikgöstermektedir. Eserlerinin karakterleri incelendiğinde hayvanların önemli rol aldıklarını görmekteyiz. *Vahşetin Çağrısı* ve *Beyaz Diş*adlı eserlerin başkahramanları hayvan karakterlerdir. Bu iki eserde de olaylar iki hayvan karakterin etrafında meydana gelmektedir. Bu hikâyelerdeki olaylar iki köpeğin bakış açısıyla anlatılmaktadır. Alaska bölgesindeki sert doğa şartları içerisinde insan ve hayvanların birbirlerine karşı olan acımasız davranışları anlatılmıştır. Buradaki hayvan karakterlerin doğumdan itibaren hayatta kalmak için verdiği mücadeleye

vurgu yapılmıştır. Hem doğaya hem de insanlara karşı verdikleri bu kavga onları adeta yüceltmiştir. Kendilerini birdenbire bu kavganın içerisinde bulan bu hayvan karakterler ya karşıdakileri bertaraf edeceklerdir ya da kendileri yok olacaklardır. Bu hayvan karakterler için başka bir seçenek de yoktur. Bunlar kendi iradeleri dışında acımasız bir çatışmanın içerisinde kendilerini bulmuşlardır. Yazarın Kanada'nın kuzey kesiminde sert iklim şartlarının hüküm sürdüğü Alaska, Klondike ve Yokun bölgesine yaptığı gezi neticesinde eserleri için önemli ilham kaynağı olmuştur. Vahşi doğanın vahşileştirdiği insan ve hayvan karakterler ön plana çıkmıştır. *Beyaz Diş* romanındaki kurt köpeği Beyaz Diş, *Vahşetin Çağrısı*adlı eserde hayatta kalma savaşı veren ve bu süreçten güçlenerek, vahşileşerek çıkan Buck adlı köpek, *Âdem'den Önce* adlı eserde evrimleşme sürecinden geçen insanımsı maymunlar başkahramanlar olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Hikâyelerindeki kurguyu tamamlayan önemli birer figür durumundadırlar. Eserlerde yer alan hayvan karakterler bir takım erdemli davranış içinde resmedilmişlerdir. Bu hayvan kahramanların doğanın diyalektik düşüncesi içerisinde ön plana çıkarılması sağlanmıştır. Vahşi doğada yaşanan bu olaylar materyalist bir perspektif ile ortaya konulmuştur. Hayvanların içgüdüsel davranışları eserlerin kurgusal akışına yön vermiştir. Sadakat, bağlılık, direnme, kötü muameleye karşı kavga ve kendisine değere veren sahiplerine karşı sevgiye dayanan duyguları ön plana çıkmaktadır.

Ayrıca yazar, ele aldığı hayvan kahramanların içsel duygu dünyalarına ait vurgulara da yer vermektedir. *Beyaz Diş* adlı eserde, dünyaya yeni gelen ve hiç mağaradan dışarı çıkmamış olan Beyaz Diş adlı kurdun iç dünyasına ait düşünceleri çok etkili bir şekilde dile getirilmiştir. Bütün dünyayı yaşadığı mağara kadar tahayyül eden yavrukurt bunun böyle olmadığını çok geçmeden anlayacaktır. Yaşadığı mağara dışında da bir dünya olduğunu ve ondan başka canlıların da tabiat içinde var olduklarının farkına varacaktır. Beyaz Diş yaşadığı mağaranın ağzında ortaya çıkan gün ışığı merakını ve ilgisini çeker. Yaşadığı mağaranın ağzında beliren bu gün ışığı onun daha hiç görmediği bir olgudur. Beyaz Diş, Buck ve Koca Diş adlı karakterler etrafında örülen bu olay ağı bulundukları eserlerdeki olay örgüsünün bel kemiğini oluşturmaktadırlar. Eserlerde yer alan insan karakterler bu başkarakterlerin etrafında kurgunun tamamlanması noktasında yardımcı kahraman rollerindedirler. Bu eserlerde hayvan karakterler baskın bir şekilde ön plana çıkmaktadırlar. Onların

bakış açısıyla olaylar anlatılmaktadır. *Âdem'denÖnce* 'de olaylar yarı inan yarı maymun evrim sürecini tamamlamamış canlılar etrafında gelişmektedir. Hikâyede daha gelişkin oldukları belirtilen Ateş-Halkı evrimini tamamlamış insan toplulukları oldukları anlaşılmaktadır. Ateşi keşfetmiş bu halk daha iyi beslenmeye başlamış ve kendilerini yırtıcılardan da daha iyi koruma fırsatı elde etmişlerdir. Soğuk iklim şartlarında da daha avantajlı bir durumdadırlar. Doğanın soğuğuna karşı ateş yakarakbu sorunun üstesinden gelmeyi başarmışlardır. Hikâyede Ateş-Halkı pek fazla hikâyede yer almazlar. Koca-Diş'in üyesi olduğu mağara halkı ve daha önce beraber yaşadığı Ağaç-Halkı ise bu öyküde daha ön planda olmuşlardır. Hikâyedeki kurgu bu iki evrimini tamamlamamış yarı insan yarı maymun topluluğunun yaşamları, mücadeleleri, korkuları ve istekleri hakkındadır. İnsan topluluğu olan Ateş-Halkı ise ara sıra ortaya çıkmaktadır.Jack London*Âdem'den Önce*adlı eseri Darwin'in evrim teorisinin etkisi altında kaleme almıştır. Yazar, evrim teorisini güçlendirmek için bu eseri yazdığı sanılmaktadır. Bu düşünceye göre ortak atadan gelen maymunlar ve insanlar belli bir zaman sonra insan ve maymun olarak ayrışmışlardır. Yırtıcı hayvanlardan ve diğer klanlardan korunmak için ağaçlarda yaşayan topluluk olan Ağaç-Halkı ve yine aynı gerekçelerle mağaralarda yaşayan Mağara-Halkı evrimleşmemiş canlılardır. Bunlar ne tam maymundurlar ne de tam olarak insan. Henüz ateşi de bulmadıkları için soğuğa karşı çok korunaklı durumda değillerdir. Yiyeceklerini de pişirmedikleri için de iyi beslendikleri de söylenemez. Medeniyetin en önemli dönüm noktası sayılabilecek olaylarından biri olan ateşi kullanmadıkları için kendilerini de tam olarak koruyamamaktadırlar. Ateşin faydalarından biri devahşi doğaya karşı daha fazla korunabilmektedir. Öte yandan Ateş-Halkı evrimini tamamlamış bir insan topluluğu olduğu için medeniyet yolunda o günkü şartlarda daha ileri bir noktadırlar. Ateşten faydalandıkları için doğa, yırtıcılara ve öteki klanlara karşı kendilerini daha iyi koruyabilmektedirler. Ateş kullandıklarındandolayı bu topluluğun daha gelişmiş durumda olduklarını fark edilmektedir.

Jack London'ın hayvanların ana karakter oldukları eserleri olayların meydana doğa ile uyum içerisindedirler. Gerçeklikten kopmayan bir kurgu ile eserdeki olaylar doğal seyri içerisinde devam etmektedir. Yaşam mücadelesinde bulunan hayvan karakterler natüralist bir bakış açısıyla yaşadığı mekân kendi doğal gerçekliği

içerisinde akışını sürmektedir. Jack London'ın *Vahşetin Çağrısı, Beyaz Diş, Deniz Kurdu, Ateş Yakmak* ve*Âdem'den Önce*eserlerinde doğa ile hikâyelerdeki karakterler bir bütünün parçalarıymış gibi bizlere sunulmaktadır. Jack London'ın romanlarında hayvan kahramanlara çeşitli insani duygular yüklenmektedir. Özellikle hayvanların başkahramanları oldukları eserlerde bu duruma rastlanılmaktadır. Kuvvetli ile güçsüz arasında yaşanan çatışmalar önemli bir tema olarak karşımıza çıkmaktadır. Doğada hayatta kalma isteği ve bunun sonucunda hayvanın sabredip dayanması yine insani bir tavırdır. Güçlü olan hayvanın ötekiler üzerinde tahakküm kurmaya çalışması ve onların içinde ön plana çıkıp lider olma arayışı da bu kapsamda değerlendirilebilir. Kuvvetli olan hayvanın zayıf olanın üzerinde egemenlik kurması da hayvandan çok insana ait bir duygudur. Bu tür duygular hayvanların tiplerinin şahsında sembolleştirilerek aktarılmıştır.

Her ne kadar *Vahşetin Çağrısı* ve *Beyaz Diş*eserlerinde hayvan karakterler baskın olsalar da bu eserlerde insan karakterlerin özellikleri de önemlidir. Altın arayıcıları, Kızılderililer, maceraperestler, kızak takımı sahipleri, zengin olma hayali ile koşturan insanlar önemli figürlerdir. Bunlar genelde toplumun alt tabakasını oluşturan karakterleridir. Bunlar rolleri gereği kurgulanan eylemlere göre davranış sergileyen tiplerdir. Bunlar yazar tarafından fazla olumsuz yönleri ön plana çıkarılmayan figürlerdir. Kuzeyde soğuk ve sert geçen kış ayında meydana gelen olayların anlatıldığı bu eserlerde olumsuz olarak aktarılan karakterlerin de önemli bir yeri vardır. Hayvanlara eziyet etmeyi seven, çıkarcı, bencil ve üçkâğıtçı tipler de hikâyelerde yer alan bazı karakterlerdir. Bunlar ancak kendilerinden daha güçlü olanlara boyun eğen kendilerinden daha zayıf olanlara ise zorbaca davranabilen kimselerdir. Bazı altın arayıcıları maceraperestler ise iyiyürekli insanlar olarak tasvir edilmişlerdir. Bunlar vicdanlarının sesini dinleyen kimselerdir. Tam da diyalektiğe uygun olaraktamamıyla zıt olan tipler aynı kurgu içerisinde resmedilmiştir. Bu eserlerdeki iyi insanlar özellikle hayvanlara kötü davranan gaddar kimselere karşı koymuş ve onların elinden bu hayvanları alarak iyi bir yaşam geçirmelerine vesile olmuşlardır. Aslında doğanın bazen kendi dengesini ortaya koyduğu mesajını da bize dolaylı olarak vermektedir. Kötü davranışın hiçbir zaman sonsuz kadar sürmeyeceğini, iyi insanların mutlaka var olabileceğine vurgu yapmıştır. *Beyaz Diş*ve *Vahşetin Çağrısı* romanlarında Yargıç Scott ve Yargıç Miller toplumsal statü

bakımından üst tabakada bulunan karakterlerdir. Öteki insan karakterler de toplumun alt tabakasında kalmış, altın bulmak için kendini tehlikeye atmış kişilerdir.*Ateş Yakmak* adlı eserde ise ismi yazar tarafından belirtilmemiş olayın kahramanı bir adam soğuk havada donmamak için elinden gelen çabayı ortaya koyan bir maceraperestin çabaları söz konusudur. Doğanın kendisi ve çok elverişsiz iklim şartları hikâye boyunca çok gerçekçi bir biçimde anlatılmaktadır. *Deniz Kurdu* romanında ise hayatta kalmaya kararlı iyi yürekli bir yazar olan Van Weyden'in bir avcı gemisi kaptanı olan Kurt Larsen'e karşı olan mücadelesi hikâyeye damgasını vurmaktadır. Adaya düşen hikâyenin kahramanı Van Weyden ile arkadaşı Bayan Webster hayatta kalmayı başarırlar. Issız adada normal yaşamlarında yapamayacakları çok şeyi bu adada yaparlar. Kendilerine sığınılacak bir kulübe ve depo yaparlar. Adadaki fokları avlayıp onların etleriyle yağları ve kürkleriyle yaşamlarını sürdürürler. Doğa ile uyumlu bir şekilde yaşamayı seçerler. Gemileri batmadan önce zengin ve rahat bir hayatları olan bu ikili zor koşullara kendilerini kısa sürede adapte edip yaşamlarını sürdürürler. Jack London denizlerde yaşadığı bir takım maceralardan sonra bu hikâyeyi yazmıştır. *Vahşetin Çağrısı, Beyaz Diş, Ateş Yakmak* ve*Âdem'den Önce*adlıeserlerinin aksine bu eserde hayvan karakterler insanlar tarafından avlanılması dışında bir rolleri bulunmamaktadır. İnsanların birbirlerine ve doğaya karşı vermiş olduğu mücadele hikâyenin en önemli temasıdır. Burada da kuvvetli- zayıf çatışması önemli bir yer tutmaktadır. Zekâsı ve kuvvetiyle gemiye hükmeden Kaptan Kurt Larsen gemideki herkese zorbalık yapmaktadır. Kimsenin ona karşı duracak gücü de yoktur. Böyle bir durumda bir gemi kazası sonucunda onun gemisinde aynı mekâna düşen Van Weyden onu zekâsı sayesinde yenmeyi başarır. Doğada bazen zekâ da güç kadar önemli olabilmektedir. *Vahşetin Çağrısı, Beyaz Diş, Ateş Yakmak*hikâyelerindeneredeyse hiçbir kadın karaktere yer verilmemiştir. *Deniz Kurdu* ve *Âdem'den Önce* eserlerinde ise kadın karakterler de önemli bir yere sahip olmuşlardır. *Âdem'den Önce*'de Koca Diş'in kız arkadaşı olan Tez-Ayak onunla birlikte bir hayatı paylaşmak için aynı mağarada yaşamaya başlar. Onunla birlikte vahşi doğaya ve gaddar bir yarı insan ve maymun olan Kızıl-Göz'e karşı mücadele ederler. İlkel-komünal bir toplum oldukları için henüz kadın-erkek farlılığı tam olarak sosyal hayatta ortaya çıkmış değildir. Her zaman erkeği ile beraber yaşam mücadelesinde yerini almıştır. Kadın ve erkeğin her şeyi beraber

yaptıkları ve onları sınırlayan dini ve sosyal sınırlamalar da daha tam olarak ortaya çıktığı bir dönem değildir. *Deniz Kurdu*çalışmasında ise Bayan Maud Webster de ıssız adaya çıktıklarında Bay Van Weyden'in yanında vahşi doğada hayatta kalma savaşı vermiştir. Bayan Webster ona her konuda destek vermiştir.Bu ıssız adada hayatta kalmak için Bay Van Weyden ile Bayan Webster birbirlerine destek olup başarılı olmuşlardır. Her ikisi de yaşamlarını devam ettirebilmek için fok etine, yağına ve derisine ihtiyaç duymuşlardır. Bay Weyden, yaşamlarını sürdürmeleri için avlanmak yani fok balıklarını öldürmek zorunda kalmıştır. Bayan Webster ise ona fok avında başarılı olması için onu cesaretlendirmiştir. Bay Weyden ve Bayan Webster sığındıkları adada avcılık ve toplayıcılık yaparak hayatta kalmayı başarmışlardır. Adanın zorlu yaşam koşullarında hayatta kalmak için çok büyük çaba sarf etmişlerdir. Adada yaşam zor olsa da onların hayatta kalma dirençleri ve güdüleri de o kadar güçlüdür. Onların yaşamı birden *Âdem'den Önce*'nin şartlarına dönmüştür. *Deniz Kurdu*'ndaki adada var olan şartlar çok uzak geçmişi bize anlatan bir bilim kurgu eser olan *Âdem'den Önce*'de bulunan ilkel şartlarla aynı durumadır. Her ikisinde de medeni dünyaya ait hiçbir şey yoktur. Vahşi doğada hayatta kalma mücadelesi vardır.

Yaşadığı dönemin burjuva değerleriyle çatışma halinde olan, belirli karakterleri idealize eden Jack London, eserlerindeki kahramanlarının önemli bir kısmını belli bir düşüncenin temsilcisi olarak sunmaktadır. Jack London'ın eserlerinin ihtiva ettiği şahıs kadrosunu oluşturan kişiler genel olarak olumlanan ya da olumsuzlanan özellikleri ile tek taraflı bir biçimde anlatılmaktadır. Yazarın eserin kurgusuna taraf olma eğiliminin görüldüğü bazı eserlerinde politik bakış açısını açık bir şekilde ifade etmektedir. İçinde yaşadığı toplumu sosyal, siyasal ve ekonomik durumuna göre bilinç düzeyini artırma niyeti içinde oluşu sosyalist olarak kabul edilmesine neden olmuştur. Toplumdaki sosyal sorunları belli bir bakış açısıyla okuyucuyla buluşturan yazarın amacı insanları dönüştürmektir. Eserlerini gerçekçi ve natüralist bir anlayışla kaleme alan Jack London, kapitalizmin yoksullaştırdığı kitlelerin yaşantısını bir gözlemci bakış açısıyla dile getirmiştir. Kuzey Amerika'nın soğuk ve zor şartlarında kurguladığı eserlerindehayvan karakterler yer almaktadır. Hayvan karakterlerin insan karakterlerin üzerine kurduğu üstünlük olayın geçtiği zorlu coğrafya ile de uyumluluk arz etmektedir.

KAYNAKÇA

London, J. (2013). ***Vahşetin Çağrısı.***(Çev. Ş. Yeltekin). İstanbul: Araf.

London, J. (2016). ***Ademden Önce***. (Çev. Ö. Kunt). İstanbul: Nora.

London, J. (2016). ***Ateş Yakmak***. (Çev. Ş. Korkmaz). İstanbul: Yason.

London, J. (2016). ***Deniz Kurdu***. (Çev. Ş. Yeltekin). Kadıköy: Altıkırkbeş.

London, J. (2017). ***Beyaz Diş***.(Çev. K. Çetinoğlu). İstanbul: Elma Klasik.

İnternet: ***Natüralizm'in Genel Özellikleri, Önemli Temsilcileri.*** (2010, Temmuz 20). http://www.diledebiyat.net/edebi-akimlar/naturalizm. Erişim Tarihi (08.04.2019).

İnternet: ***Natüralizm Akımının Özellikleri ve Temsilcileri.***(2010). https://www.turkedebiyati.org/edebiyat_akimlari/naturalizm.html. Erişim Tarihi (18.12.2019).

İnternet: *Doğal Seçilim Nedir? Doğal Seçilim Örnekleri.*(2012, Aralık 26). http://www.renklinot.com/soru-cevap-2/dogal-secilim-nedir-dogal-secilim-ornekleri.html. Erişim Tarihi (02.05.2019).

Zariç, M. (2014).**“***Yeni Eleştiri Kuramından Akademik Eleştiri Yöntemine. International Journal of Languages' Education and Teaching*”, *C,3*, 99-121.

Aktaş, Ş. (2002). ***Edebiyatta Üslup ve Problemleri Üzerine***. Ankara: Akçağ Yayınları.

Engels, F. , Marx, K. (1976). ***Ailenin, özel mülkiyetin ve devletin kökeni.***(Çev.M. Erdost). Ankara: Sol Yayınları.

İnternet: ***Prometheus ve Efsanesi***. (2016, Ağustos 24).http://psikomitoloji.com/attachments/article/79/Prometheus.ve.efsanesi. Erişim Tarihi (14.05.2019).

Alikoç, F. ***Kadınlar ve Gerçek Eşitlik.***(2012, Ocak 18). Ozgurluk Dunyasi.https://ozgurlukdunyasi.org/arsiv/243-sayi-227/544-kadinlar-ve-gercek-esitlik. Erişim Tarihi (18.05.2019).

Özdemir, A. ***Diyalektik Nedir? Diyalektik Ne Değildir?***. (2018, Aralık 30). Gazeteduvar.gazeteduvar.com.tr/forum/2018/12/30/diyalektik-nedir-ne-degildir/. Erişim Tarihi (17.05.2019).

Karpat, K. (2009). ***Osmanlıdan Günümüze Edebiyat ve Toplum.*** İstanbul: Timaş Yayınları.

London, J. (1998). ***Direniş.***(Çev. S. Satar). İstanbul: Oda.

London, J. &. (2008). ***İstiridye Korsanları.***(Çev. S. Yıldız). İstanbul: Oda Yayınları.

London, J. (2016). ***Ademden Önce***.(Çev. Ö. Kunt). İstanbul: Nora.

London, J. (2015). ***Aın Teri.***(Çev. N. Şavaşer). İstanbul: Oda Yayınları.

London, J. (2016). ***Ateş Yakmak.***(Çev. Ş. Korkmaz). İstanbul: Yason.

London, J. (2017). ***Beyaz Diş.***(Çev. K. Çetinoğlu). İstanbul: Elma Klasik.

London, J. (2006). ***Demir Ökçe.***(Çev. Ş. Yeğin). İstanbul: Oda Yayınları.

London, J. (2016). ***Deniz Kurdu.***(Çev. A. Çeker). Kadıköy: Altıkırkbeş.

London, J. (2017). ***Martin Eden.*** İstanbul: (Çev. M. Bahar). İskele Yayınları.

London, J. (1979). ***Uçurum insanları.***(Çev. O. Çakmakçı). İstanbul: Birlik Yayınları.

London, J. (2013). ***Vahşetin Çağrısı.***(Çev. Ş. Yeltekin). İstanbul: Araf.

Marx, K. , Engels, F. (2008). (Çev. M. Erdost). ***Komünist manifesto ve komünizmin ilkeleri.*** Ankara: Sol Yayınları.

Moran, B. (1999). ***Edebiyat Kuramları ve Eleştiri.*** İstanbul: İletişim.

Philip, S. (2010). ***Roman Teorisi.*** Ankara: Akçağ Yayınları.

Tekin, M. (2006). ***Roman Sanatı.*** İstanbul: Ötüken Neşriyat.

Türkay, O. (1993). ***Edebiyat, Eleştiri ve Dil Üzerine Düşünceler***. Kıbrıs: KKTC Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığı.

İnternet: ***Ateşi Kim Buldu.***(2017, Ocak 13). İlkkimbuldu.https://www.ilkkimbuldu.com/atesi-kim-buldu/. Erişim Tarihi (05.05.2019)

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı, Adı :Tekin Kocaman

Uyruğu :T.C.

Doğum Tarihi ve Yeri :02.06.1976

Telefon : 505 235 6354

Faks :

E-mail :tekinkocaman@gmail.com

Eğitim

Derece	**Eğitim Birimi**	**Mezuniyet Tarihi**
Doktora	-.	-
YüksekL	Yüzüncü Yıl Üniv.	2019
Lisans	Mustafa Kemal Üniv.	2001

İş Deneyimi

Yıl	**Yer**	**Görev**
2001-2019	MEB	Şube Müdürü

Yabancı Dil İngilizce

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

LİSANSÜSTÜ TEZ ORİJİNALLİK RAPORU

04/11/2019

NATURALİZMİM JACK LONDON'IN ESERLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Yukarıda başlığı/konusu belirlenen tez çalışmamın Kapak sayfası, Giriş, Ana bölümler ve Sonuç bölümlerinden oluşan toplam 112 sayfalık kısmına ilişkin, 04.11.2019 tarihinde şahsım tarafından TurnitInintihal tespit programından aşağıda belirtilen filtreleme uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 7 (Yüzde yedi) tür.

Uygulanan Filtreler Aşağıda Verilmiştir:

- Kabul ve onay sayfası hariç,
- Teşekkür hariç,
- İçindekiler hariç,
- Simge ve kısaltmalar hariç,
- Gereç ve yöntemler hariç,
- Kaynakça hariç,
- Alıntılar hariç,
- Tezden çıkan yayınlar hariç,
- 7 kelimeden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç (Limit match size to 7 words)

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Lisansüstü Tez Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılmasına İlişkin Yönergeyi İnceledim ve bu yönergede belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal İçemediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

04/11/2019
Tekin KOCAMAN

P

Adı Soyadı : Tekin KOCAMAN
Öğrenci No : 11920810047
Anabilim Dalı : İngiliz Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Programı :İngiliz Dili ve Edebiyatı Statüsü
Statüsü : Y. Lisans ■ ~~Doktor~~

DANIŞMAN
Dr. Öğr. Ü. Zeki EDİS
04./11../2019

B. Koçlar
ENSTİTÜ ONAYI
U Y G U N D U R
......./......./2019
Doç Dr. Bekir KOÇLAR
Enstitü Müdürü